Вівторок, 6 липня 2004 року. № 122 (3372)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

У НОМЕР

Неформальне спілкування на іподромі

Президент України Леонід Кучма разом з іншими главами держав-учасниць СНД відвідав у суботу московський іподром, де відбулися змагання з кінного спорту на приз Президента Росії. Цей захід було задумано як іще одну можливість поспілкуватися неформально. Нашого Президента супроводжували Перший віце-прем'єр України Микола Азаров і голова президентської адміністрації Віктор Медведчук. У Кремлі розраховують, що такі заходи стануть традиційними.

Не змогли приїхати до Біло-кам'яної лише президенти Туркменистану Сапармурат Ніязов і Білорусі — Олександр Лукашенко. Як **повідомляє наш власкор у Москві Віктор ТИМОШЕНКО**, переможцем в усіх трьох заїздах став кінь Расбаш — власність краснодарського губернатора Олександра Ткачова.

Де проводитимуть «Євробачення-2005»

Сьогодні до Києва прибуває директор конкурсу «Євробачення-2005» Сванте Стокселіус. Його супроводжують представники європейських країн, що входять до адміністративної ради конкурсу. До 11 липня делегація огляне об'єкти, де український оргкомітет пропонує провести «Євробачення-2005».

ПРИЛЕТІВ Олімпійський вогонь

На злітну смугу аеропорту «Бориспіль» приземлився «Зевс». Це літак, який привіз в Україну Олімпійський вогонь

Чверть після 12-ї. Трап подано! Офіційні особи, граціозні дівчата в національних костюмах, грає духовий оркестр. І ось капсула з вогнем уже в руках наших співвітчизників. Так почався день Естафети пронесення Олімпійського вогню в Києві, що вже пройшла у 27 країнах. Вперше з часу її заснування це дійство обійде увесь світ.

Естафета вважається одним із найзахопливіших видовищ. 120 українських факелоносців — кращих спортсменів, журналістів, громадських діячів, студентів, школярів — пронесли символ єднання 38 столичними кілометрами від знаку «Київ — місто герой» на трасі Бориспіль—Київ до центру міста — майдану Незалежності. Імена учасників увійдуть в історію XXVIII Олімпійських ігор в Афінах 2004 року.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Здійснилося!

Поставлено крапку в демілітаризації Балаклавської бухти

Фото автора.

РЕПОРТЕР

Минула неділя увійде в історію Севастополя як день завершення демілітаризації унікальної Балаклавської бухти. Док, де останнім ремонтували підводний човен «Запоріжжя», залишив Балаклаву і перебазувався в бухту Південну.

(Закінчення на 4-й стор.).

На знімку: док залишає Балаклаву.

НАДЗВИЧАЙНІ СИТУАЦІЇ

Прорвало продуктопровід

Поблизу села Дубринич Перечинського району Закарпатської області на продуктопроводі стався вилив дизельного пального. За попередніми даними, майже 10 тонн. Нафтопродукти потекли на сінокоси й частково на городи мешканців села, перші хати якого — за 150 метрів від місця аварії. Забруднено майже гектар сільгоспугідь.

У місці витоку для збирання пального вирито котлован. Звідси його, у міру накопичення, відкачують і вивозять автозаправними автомобілями до спеціальних ємностей, повідомили в центрі громадських зв'язків УМНС України в Закарпатській області.

Винуватцями аварії стали працівники одного з львівських підприємств. Прокладаючи підземний кабель, вони, попри заборону, відхилилися від узгодженої траси і пошкодили трубу продуктопроводу, **передає наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

P.S.: Коли верстався номер, стало відомо: продуктопровід відремонтовано.

Загинули дорогою додому

Двоє людей — 53-річний чоловік та його 10-річна донька — загинули на місці, четверо осіб госпіталізовано в результаті ДТП.

Автобус з білоруськими туристами з'їхав з автошляху й перевернувся біля села Половинки Миколаївської області. Пасажири, мешканці білоруського Борисова, поверталися з відпочинку у курортному Коблеві. Ще кілька осіб, серед яких вагітна жінка, тяжко травмовані під час дорожньо-транспортної події, що сталася на проспекті Октябрський у Миколаєві. До цього призвело зіткнення маршрутного мікроавтобуса з вантажівкою, — **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

«Без паніки! Це не атипова пневмонія»

ФАКТ І КОМЕНТАР

Після масового захворювання вояків весняного призову в одній із військових частин Вінниччини (про цей випадок уже повідомляли в нашій газеті), більша частина з них уже повернулася на службу. Решта продовжує лікування у військово-медичному центрі ВПС України у Вінниці. Незважаючи на це, у місті поширилися різноманітні чутки щодо причин і діагнозу хвороби. Найбільше хвилюються батьки, чиї сини служать в армії. Мати одного з них, вінничанка Тетяна Ребрій, звернулася з проханням з'ясувати, а що насправді сталося. Від людей, каже жінка, чула навіть те, що нібито солдатиків підкосив страшний вірус атипової пневмонії...

(Закінчення на 4-й стор.).

Я ВАМ ПИШУ...

Виплатіть зароблене

Працював на підприємстві «Лубникомунсервіс», прибирав на вулицях сміття. Заборгували мені заробітну плату майже за два роки.

Ще у грудні 2001 року звернувся до суду. Позов мій задовольнили, але гроші так і не виплатили. Був у міського голови, дійшов і до облдержадміністрації, та все даремно. Чому мені не віддають чесно зароблені гроші?..

В'ячеслав КАЛЮЖНИЙ.

Лубни
Полтавської області

БЛІЦОПИТУВАННЯ — КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Чи влаштовують вас послуги приватних перевізників?

Марія Петруняк, пенсіонерка:
— Ні. У салонах дуже тісно. Соромно дивитися на «стільчики», які водії мостять на вільному місці.

Катерина та Петро Солодчаки, молоді батьки:
— Чому в мікроавтобусах водії часто вважають за нормальне палити?

Дмитро Люба, інженер:
— Протестую проти їхньої «культурної програми»: на повну котушку вмикають російську попсу, тюремні куплети з нецензурщиною.

Володимир М., приватний перевізник:
— Маю замовлення і на закордонні перевезення, тому тримаю марку на рівні Європи.

Розпитувала Віра ШПИЛЬОВА.

Закон України

«Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік»

16—18

Життя після виборів не закінчується

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Термін проведення політичної реформи залежить від висновку Конституційного Суду по законопроекту 4180 і політичної волі парламенту. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на прес-конференції і запевнив, що робитиме все можливе для того, щоб питання про внесення змін до Основного Закону розглядалося прозоро.

Коментуючи меморандум і заяву ПАРЄ (про доцільність проведення політреформи після президентських виборів), В. Литвин підкреслив: до них треба ставитись як до рекомендацій. Однак, сказав глава парламенту, він завжди зважає на поради у роботі.

Для вироблення спільної позиції

Голова ВР охарактеризував підписану угоду між фракціями Народної аграрної партії і НДП-ППУ «робочим моментом», який не свідчить про переформатування сил і створення нової більшості у парламенті. Йдеться про вироблення «консолідованої позиції у принципових питаннях». Утім, за його словами, значення таких угод не треба ані принижувати, ані перебільшувати.

Процес розгляду подій у Мукачевому Володимир Литвин назвав позитивним моментом, бо домогтися іншого — не в компетенції ВР. На його переконання, політичні сили «витиснули максимум політичного капіталу із цих подій, оскільки для багатьох був важливішим процес, аніж результат. А багато політиків просто використовували парламентську трибуну».

Володимир Литвин заявив, що у разі необхідності буде проведено позачергову сесію навіть за умови ремонту Верховної Ради. Проте висловив сподівання, що до цього не дійде.

Не шукайте ворогів

Нині доцільно укладати угоду про ненапад. Глава парламенту пообіцяв підготувати відповідний документ, який запропонує кандидатам підписати у Верховній Раді. Кожний претендент на найвищу посаду, на його переконання, зацікавлений поставити підпис під такою декларацією, бо «розуміє, що на нього є запас компромату».

З цього приводу Володимир Литвин уже провів переговори з Віктором Ющенком. За словами Голови ВР, в основі угоди мають бути «базові цінності», які поділяють кандидати, та теза про те, що «життя після виборів не закінчується». Проте є сумніви: чи всі її виконуватимуть?

Запасних варіантів не буде

Висування Прем'єр-міністра Віктора Януковича єдиним кандидатом на президентських виборах не залежить від результатів проведення політичної реформи. І в цьому разі запасних варіантів, переконаний глава парламенту, не буде, бо ніхто не погодиться «зіграти роль дублера». Це тільки у космонавтів до останнього моменту не знають, хто полетить, зазначив Володимир Литвин.

Сам Голова ВР не збирається брати участі у президентських перегонах. А майбутньому главі держави рекомендував узяти «в команду» своїх конкурентів на виборах, щоб «цементувати Україну, а не шукати ворогів».

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Сільські та міські голови отримують вищий статус

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Вечірнє засідання 1 липня

Новообраний в 151-му окрузі депутат визначив свою фракційну належність одразу після складання присяги: на початку засідання головуючий оголосив про входження Олексія Лелюка до фракції «Регіони України».

Жвава дискусія розгорнулася у сесійній залі, коли депутати мали проголосувати за включення до порядку денного та розгляд поправок до низки законодавчих актів, які мали змінити податкові та митні ставки на нафту, бензин та дизельне пальне, а отже, сприяти зниженню цін на пальне. Однак хоча авторами цих законопроектів були і депутати з різних фракцій, і уряд, голосів для прийняття рішення не вистачило. У багатьох парламентаріїв це викликало подив, адже нині у розпалі жнива. Представники опозиційних фракцій висловили припущення, що свої інтереси лобіюють власники нафтопереробних підприємств, яким вигідна висока ціна на бензин.

Парламент прийняв рішення, яке, безперечно, зацікавить більш як одинадцятитисячну «армію» сільських, селищних та міських голів України. Якщо глава держави підпише схвалені поправки до Закону «Про службу в органах місцевого самоврядування», то посади голів міст районного значення, а також селищних та сільських голів з 1 січня 2005 року буде зараховано до вищої, четвертої категорії класифікації посад органів самоврядування. Нині ці посади належать до п'ятої категорії. Як переконував доповідач, один із авторів законопроекту Ігор Шурма (фракція СДПУ(о), та категорія, до якої нині віднесено сільських, селищних та міських голів, не відповідає і значенню праці, і мірі відповідальності, яку несуть ці люди. А поданий законопроект саме і пропонує виправити цю ситуацію. За прийняття цього документа проголосувало 407 народних депутатів.

У цілому також схвалено зміни до деяких законів України про страхування персоналу ядерних установок, які дають можливість усунути подвійне страхування для цих працівників.

Низку законопроектів схвалено у першому читанні. Серед них, зокрема, зміни до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України, які передбачають запровадити відповідальність за злочини під час використання комп'ютерів. А також нову редакцію закону «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію». Зміни до деяких законів України дадуть змогу виготовляти військову зброю та боєприпаси тільки державним підприємствам. А поправка до глави 14 Бюджетного кодексу України дасть можливість змінити механізм фінансування позашкільної освіти. Зокрема, виключити позашкільну освіту з переліку видатків місцевих бюджетів, що не враховуються під час визначення обсягу міжбюджетних трансфертів, та включити її до переліку видатків, що здійснюються з місцевих бюджетів і враховуються під час визначення міжбюджетних трансфертів.

Юліана ШЕВЧУК.

Шановні ветерани Збройних сил та органів охорони правопорядку!

15 червня 2004 року на пленарному засіданні Верховної Ради України прийнято Закон України про внесення змін та доповнень до Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб», розроблений народним депутатом України Д. Рудковським за ініціативою і дорученням депутатської фракції політичної партії «Трудова Україна».

Після підписання Президентом України зазначений закон набере чинності з 1 січня 2005 року. Ним передбачено перерахувати пенсії всім раніше звільненим військовослужбовцям, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяким особам на новій базі обчислення пенсії, до якої включаються: оклади за обійманою посадою, військовим (спеціальним) званням на час виходу на пенсію, перераховані до розмірів відповідних окладів, діючих зараз, процентна надбавка за вислугу років, усі щомісячні додаткові види грошового забезпечення, надбавки за вчене (почесне) звання, кваліфікацію і умови служби та премії, що також діють на сьогодні.

З метою зменшення навантаження на Державний бюджет України законом передбачено, що 50 відсотків суми підвищення пенсії має сплачуватися з 1 січня 2005 року, а решта — з 1 січня 2006 року.

У такий спосіб із введенням у дію зазначеного закону буде усунено наявні на сьогодні диспропорції в пенсійному забезпеченні військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб, що раніше залежали від часу звільнення в запас чи відставку, та приведено до рівних, справедливих умов нарахування пенсій всім ветеранам військової служби і органів охорони правопорядку.

Депутатська фракція політичної партії «Трудова Україна» у Верховній Раді України і надалі ініціюватиме розробку та прийняття парламентом соціально значущих законопроектів.

Дмитро РУДКОВСЬКИЙ, народний депутат України.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Парламент працював ефективніше та конструктивніше

Минулого тижня завершилася п'ята сесія ВР. На наше прохання її підсумки коментують представники депутатських груп і фракцій.

Ігор ПЛОХОЙ («Демократичні ініціативи—Народовладдя»):

— Нарешті робота в парламенті має цивілізований вигляд. Великий позитив — ухвалення закону про ЦВК. Він потрібен, бо у разі його відсутності перед початком президентських перегонів деякі сили зірвали б вибори. Звісно, потрібна і конституційна реформа. Проте, як депутат-мажоритарник, ставлюсь до новоприйнятого закону про пропорційну систему виборів з певною «нервозністю», бо система має бути змішана, особливо на нинішньому етапі, коли немає чітко окреслених політичних сил. Сподіваюся, що восени парламентарії узгодять свої позиції і врахують наші інтереси.

Тамара ПРОШКУРАТОВА (СДПУ(о):

— Стартувала політична реформа, прийнято надзвичайно важливі зміни до податкового, земельного та житлового кодексів — це великий плюс. На жаль, не прийнято закон про гендерну квоту у виборчому процесі. Не через те, що депутати зневажають жінок — вони бояться поступитися своїм кріслом прекрасній половині людства. Усі парламентські слухання, до яких залучали громадськість, — про становище жінок в Україні, стан вищої освіти, дитячу безпритульність, духовну кризу —були значущі й цікаві. Це, звісно, знайде відображення у відповідних законопроектах, які так потрібні суспільству.

Олег ПЕТРОВ (НДП-ППУ):

— Низка ухвалених законів — про вибори Президента України, народних депутатів, депутатів місцевих рад —докорінно реформують виборчу систему. Наша увага, як і суспільства, впродовж усієї сесії була прикута до конституційної реформи. Вона необхідна і має бути обов'язково впроваджена. Після провалу законопроекту № 4105 працювали над двома іншими — № 4180 і № 3207-1, я був схильний підтримати другий. Але він не набрав більшості голосів, і ми дружно проголосували за перший. Однак про остаточний успіх конституційної реформи говорити зарано. Попри це є всі підстави вважати, що минула сесія ВР була успішною.

Сергій ГМИРЯ (КПУ):

— Серйозних досягнень небагато, бо цей склад Верховної Ради не прийме хороших законів. А невідкликання миротворців і дозвіл приватизації «Криворіжсталі» — це справжні провали. Була потрібна конституційна реформа, але вона не пройшла. Це — «вузловий» момент. Ми перевиконали графік — і ця сесія була сесією виборів Президента. Ще восени були натяки на непрацездатність парламенту перед виборами. Цього не сталося. Однак загроза парламентаризму залишається. Парламентські слухання перетворилися у рядову подію. Так не має бути. Народних депутатів поставлено перед вибором: сидіти у сесійній залі чи бігти на важливе засідання комітету. Відтак слухання без депутатів стали просто «ноу-хау» в Україні.

Сергій МАТВІЄНКОВ («Регіони України»):

— Ця сесія мала вже провести політреформу. Але було зроблено лише перший крок — це і перемога, і поразка. Змінили виборчу систему — це дуже погано. Хоча серед позитиву можна виділити низку законопроектів, пов'язаних з податковим полем. Корисне і важливе продовження мораторію на продаж землі. Щоправда, сесію не можна назвати продуктивною з огляду на кількість блокувань. Неприємно дивитися на бездількість, у якій іноді опинявся законодавчий орган через амбіції деяких політиків.

Михайло ПОПЛАВСЬКИЙ («Трудова Україна»):

— Підсумки більше позитивні, ніж негативні. Було прийнято чимало соціальних законів. Зокрема, про вищу школу і комп'ютеризацію навчальних закладів. Серед найбільших досягнень вважаю закінчення бійок, блокування трибуни. Політика — це завжди конфлікти, але ми маємо бути мудрішими. Бо розумні зранку створюють собі проблему, а до вечора її вирішують. А мудрі просто не створюють проблем.

Сергій БИЧКОВ («Центр»):

— Навесні було створено групу «Центр» — це важлива подія. А головне — парламентарії вже не бояться тиску за свою позицію з приводу того чи іншого законопроекту.

Петро ПОРОШЕНКО («Наша Україна»):

— Сесія була хорошою, хоча починалася складно. Однак увійде в історію саме голосування змін до Основного Закону 8 квітня, коли було збережено право людей обирати собі владу. Нам вдалося зберегти ставлення до нас як до цивілізованої країни, а не бананової республіки. ВР працювала достатньо напружено, але до переваг можна віднести й те, що її керівництво отримало досвід компромісу і виходу із надзвичайно складних ситуацій. Перемогою опозиції можна вважати й те, що ми довели: в бюджеті було приховано гроші, а людей обдурюють. І за все це, на жаль, уряд не несе жодної відповідальності.

Катерина ВАЩУК (фракція Народної аграрної партії):

— Для аграрників це була успішна пора. Пройшла низка важливих законопроектів, спрямованих на поліпшення ситуації в аграрній сфері і соціальний розвиток села. Бюджет на галузь порівняно з минулим роком зріс удвічі. На жаль, великий деструктив у роботу парламенту внесли і зіграли зовсім не на імідж ВР блокування, коли вимагали припинити приватизацію і відкликати миротворців. Шкода, що не пройшли конституційні зміни в напрямі взаємопідсилення влади через перерозподіл обов'язків. Після ухвалення закону про пропорційні вибори з'явиться відповідальність за виконання партійних програм — це крок уперед, бо загальні обіцянки кануть у Лету. І найважливіше: на цій сесії посилилася позиція нашої фракції — після того, як партію аграрників очолив Голова Верховної Ради, самодостатня, чесна і порядна людина.

Записали Олена ГОРБУНОВА, Наталя ЯРЕМЕНКО.

Перші претенденти на президентську булаву

ВИБОРИ-2004

У перший день офіційного висування кандидатів у Президенти України стали відомі імена восьми претендентів на посаду глави держави.

Віктор ЯНУКОВИЧ

Серед них — Прем'єр-міністр України **Віктор Янукович**, котрого висунув кандидатом у Президенти з'їзд Партії Регіонів у Запоріжжі. Лідер блоку «Наша Україна» **Віктор Ющенко** заявив про своє самовисування на мітингу на Співочому полі у Києві. Лідерів Комуністичної партії України **Петра Симоненка**, Соціалістичної партії **Олександра Мороза**, Прогресивної Соціалістичної партії **Наталю Вітренко**, політичного об'єднання «Єдина родина» **Олександра Ржавського**, Слов'янської партії **Олександра Базилюка** і Ліберально-демократичної партії **Ігоря Душина** висунули партійні з'їзди.

Віктор ЮЩЕНКО

Петро СИМОНЕНКО

Олександр МОРОЗ

Майже всі претенденти на посаду Президента висловили впевненість у своїй перемозі. В. Янукович пообіцяв на посаді Президента подолати проблему бідності, підвищити зарплати у 2—3 рази, завершити проведення земельної та військової реформ, зменшити податок на прибуток та додану вартість тощо. Віктор Ющенко, виступаючи на багатотисячному мітингу на Співочому полі, пообіцяв докорінні зміни у країні в разі своєї перемоги, зокрема, покласти край корупції у владних структурах, створити мільйони робочих місць, підвищити зарплати та пенсії до гідного рівня.

Наталя ВІТРЕНКО

Олександр РЖАВСЬКИЙ

І хоча домовленості про висунення єдиного кандидата від лівих сил так і не було досягнуто, з'їзди соціалістів та комуністів закликали одне одного до об'єднання зусиль на президентських виборах та підтримки одного кандидата у Президенти. Лідер КПУ Петро Симоненко заявив: якщо він не вийде у другий тур виборів, його партія підтримає лівого кандидата. Олександр Мороз заявив, що у другому турі соціалісти за будь-яких обставин не підтримуватимуть кандидата від влади. Натомість Наталя Вітренко звинуватила комуністів і соціалістів в «опортунізмі» та співпраці з пропрезидентськими фракціями.

Олександр БАЗИЛЮК

Ігор ДУШИН

Висування кандидатів у Президенти завершиться 27 липня. Останній строк реєстрації кандидатів у ЦВК — 6 серпня.

За повідомленнями власних кореспондентів та інформагентств.

«Дозвольте висловити своє захоплення»

ОГЛЯД ПОШТИ

Своєрідний барометр суспільних настроїв — читацька пошта. Щодня на адресу редакції надходять сотні листів. Зі скаргами, проханнями, побажаннями. Водночас, оскільки «Голос України» — парламентська газета, наші читачі звертаються до своїх обранців. І не тільки зі скаргами на своє нелегке життя, але й порадами.

До речі, величезний інтерес у читачів викликала публікація листування Голови Верховної Ради України Володимира Литвина. На адресу редакції надійшло чимало відгуків. Ось, наприклад, думки пенсіонерів Васильківських із селища Любимівка Херсонської області. Вони, зокрема, пишуть: «У Вашій особі ми бачимо передусім ЛЮДИНУ. У Ваших виступах ми бачимо шанобливе ставлення до ЛЮДЕЙ. Дуже хотілося б, щоб і депутати так само ставилися до своїх виборців».

Ми не можемо зупинитися на кожному листі, однак хочемо звернути увагу на деякі з них. Особливо з огляду на наступні президентські вибори.

Зрозуміло, сьогодні дехто з політиків уже визначився і на всіх парах мчить до заповітної посади. Натомість інші думають не так про себе, як про те, що буде з країною. А тому їхнє мовчання викликає запитання у співвітчизників. Так, Михайло Ночовний з міста Шостка Сумської області хоче не тільки, щоб ми надрукували його лист. Він запитує: «Чому не бажає балотуватися на посаду Президента Голова Верховної Ради Володимир Литвин? Він чесна, порядна людина, не пов'язаний ні з олігархами, ні з криміналом. Знає потреби нашої багатостраждальної держави, здатний на розумний компроміс. Він користується великою повагою і серед населення нашої країни, і за кордоном. Вміє керувати людьми. Думаю, що Володимир Литвин разом зі своєю командою зміг би вивести нашу державу на праведний шлях. Чекаю, що знайдуться ті, хто висуне його на найвищу посаду в державі. Він на те заслуговує».

Іван Степанов із Луганська після того, як ознайомився з виступом Голови Верховної Ради Володимира Литвина на з'їзді Народної аграрної партії, пише: «Мені імпонує Ваше прагнення зробити Україну сильною, демократичною державою, а народ — вільним, заможним. Вірю, що саме Ви, і ніхто інший з відомих політиків, здатний це зробити. Бо кожен із них (не називатиму прізвища) думає передусім про себе, а не про те, як змінити авторитет України на міжнародній арені, зробити її багатою, різко підняти життєвий рівень народу...

...Я хочу висловити своє захоплення Вами і надам всіляку підтримку Вам, якщо Ви дасте свою згоду стати кандидатом у Президенти України».

Ось лист, який хочу процитувати, надійшов із Севастополя, від М. Даниленка. Однак його адресовано не Голові Верховної Ради України Володимиру Литвину, не редакції нашої газети, а лідеру блоку «Наша Україна» Віктору Ющенку. Зокрема, п. Даниленко пише: «Серед українських лицарів є ті, кому пощастило трішечки більше, ніж Вам, і вони отримали трішечки більше можливостей перемогти в цій запеклій боротьбі. Прислухайтеся, подумайте.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Сьогодні на перемогу в президентських виборах міг би більше сподіватися пан Володимир Литвин. Його переконання нам, українцям, добре відомі, і ми сподіваємося на його щирість.

Зробіть так, щоб пан Литвин став висуванцем на найвищу посаду в державі від українських патріотів. Не розпорошуйте сили.

Я певен, що за ваш звитяжний вчинок ввійдете в історію України у перелік найвидатніших людей. На всі часи. Богом і ненькою-Україною благаю: подумайте і ЗВАЖТЕСЯ (виділено мною. — **Авт.**)».

На цьому поки що поставимо крапку. Гадаю, такі листи підштовхують до роздумів не тільки нас, журналістів, а й політиків.

Володимир КОРОЛЮК.

БАЛАНС ТИЖНЯ

Театр абсурду

Бюджетна демагогія

Минулого тижня Президент, як і очікувалося, підписав Закон України про зміни до бюджету-2004. Нагадаємо, що цим рішенням доходи збільшено на 4,502 млрд. гривень. Переважно за рахунок несподівано великих надходжень від приватизації. Видатки — майже на 8 мільярдів. Додаткові гроші підуть здебільшого на соціальні потреби. І це, безумовно, позитивний факт. Але, як уже відзначала наша газета, не змінилася, так би мовити, ідеологічна сутність самого бюджету. Він як був бюджетом проїдання, таким і залишився. А чи збережеться вже в наступному році досягнутий за рахунок вдалого розпродажу народного добра рівень соціальної забезпеченості наших співгромадян — величезне питання! Адже може так статися, що розпродавати буде вже нічого або нікому...

Критика споживчого характеру бюджетних змін (і не лише з боку «ГУ») таки, мабуть, дістала наш уряд. І на тому тижні Перший віце-прем'єр Микола Азаров спробував її спростувати. Назвавши абсурдною тезу про те, що гроші, витрачені на підвищення зарплати, стипендій і пенсій, витрачено на проїдання. Цитую: «Через підвищення добробуту наших людей здійснюється інноваційно-інвестиційний процес», — стверджує Микола Янович.

Воно, звичайно, теоретично правильно. Для справжнього ринку. Але, даруйте, де він у нас, цей справжній ринок? Якщо 80 відсотків заощаджень наші люди, як і раніше, зберігають у панчохах? А решта 20 якщо і роблять інвестиції, то лише через банківські депозити. Які, зважаючи на дороженечу кредитів, ідуть переважно на забезпечення тих-таки торговельних операцій. Іншими словами, все-таки на проїдання, а зовсім не на розвиток індустрії. Тож міркуйте самі, чия точка зору абсурдніша. Уряду чи тих, хто його критикує.

Почім квадратний метр

Як не менш абсурдну можна оцінити заяву, якою порадував минулого тижня український народ глава Державного комітету з будівництва й архітектури Валерій Череп. Він стверджує, що ціна на соціальне житло в поточному році ні на копійку не зросте.

Нагадаємо, що в Києві міському бюджету 1 кв. метр житла обходиться в 1730 гривень. У регіонах — 1400 гривень. І така ціна, як зазначив глава Держбуду, «не наївна». В неї вкладаються всі будівельні організації.

Воно то так, укладаються. Але за рахунок чого? Якщо будівельники слідом за Валерієм Черепом заявили, що в тій-таки столиці квартири на первинному ринку до кінця року подорожчають щонайменше на 20 відсотків. Та й як може бути інакше, якщо ціни на метал у нас зросли з початку року настільки, що «Укрзалізниця» вже відмовляється купляти рейки, підкладки, стрілочні переводи і колісні пари у вітчизняних металургів. І погрожує у відповідь підвищити тарифи на перевезення. Хоча будівельники споживають ту саму сталь. Щоправда, не рейки, а арматуру. А цемент та інші матеріали перевозять тією-таки залізницею.

Наївність дорослих людей, а поготів наділених владними повноваженнями, з тієї ж опери. З театру життєвого абсурду. Між іншим, сьогодні будівельні компанії скаржаться, що швидко купляють не більш як 20 відсотків нових квартир. Інші зависають на невизначений термін, що надовго заморожує оборотний капітал. Усе це може призвести до того, що будівельний бум, про який ішлося останнім часом, запросто завершиться, по-справжньому не розпочавшись.

У країні півтора мільйона черговиків на соціальне житло. З них 540 тисяч — пільговики. Минулого року квартирами вдалося забезпечити не більш як 24 тисячі сімей і одинаків. За нинішніх темпів будівництва. Які, нагадаємо, в кілька разів нижчі, ніж наприкінці 80-х років минулого століття. Легко підрахувати, що для задоволення черги знадобиться не менш як 60 років. А якщо знизиться через надмірне зростання цін попит на житло на первинному ринку і новобудови буде згорнуто, як це вже було сім-вісім років тому (а це, повторюю, запросто може статися), то і ста років не вистачить, щоб вирішити прокляте питання...

Ігор НАУМЕНКО.

Асоціація народних депутатів України з глибоким сумом сприйняла повідомлення про передчасну смерть

ВАНЄЄВА Геннадія Івановича —

народного депутата України, заступника голови Комісії Верховної Ради України I скликання з питань соціальної політики та праці, активного законотворця і відомого державного діяча незалежної України. В нашій пам'яті він назавжди залишиться сучасним політиком, чуйною і світлою людиною. Висловлюємо щире співчуття рідним і близьким покійного.

Здійснилося!

Поставлено крапку в демілітаризації Балаклавської бухти

РЕПОРТЕР

(Початок на 1-й стор.).

Завдання для військових було унікальним і за своєю складністю не мало прецеденту за всю історію існування Севастополя. Док, завширшки 30 метрів і завдовжки (у зв'язці з буксирами) більш як 220 метрів, потрібно було вивести з вузької горловини бухти завширшки лише 50 метрів. Буксирування такого масштабу в умовах складного фарватеру відбувалося вперше в 1978 році: коли док заводили в бухту, його розрізали удовж на дві частини.

Щоб забезпечити безпеку унікальній операції, ретельно підготувалися: виміряли фарватер, установили гідрографічні знаки, підготували буксирувальники і судна допоміжного флоту, на Балаклавських висотах розмістили станції зв'язку... Голова адміністрації Балаклавського району Едуард Ганчев з гордістю заявив, що нарешті виконано президентський указ про демілітаризацію бухти. Водночас Балаклава відвоювала у військового відомства можливість залишити завод «Металіст» на своїй території (його планували передати Феодосії разом з доком). Тепер його перепрофілюють для ремонту цивільних маломірних суден і яхт міжнародного класу, що дасть можливість поповнити місцеву скарбницю. Збережено і робочі місця для балаклавців. Та й док у Південній бухті Севастополя ще не один рік послужить для ремонту кораблів.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

ФОТОФАКТ

До Севатополя прибув ескадрений міноносець ВМС Іспанії «Екстремадура» (на знімку).

Фото Володимира ВЕВДЮКА (Укрінформ).

БЛАГОДІЙНІСТЬ

Щоб довго-довго тисли на педалі

Майже 900 велосипедів, зокрема спортивних і дитячих, передали місцеві органи влади загальноосвітнім та спортивним школам, таборам відпочинку, вузам, іншим навчальним закладам Дніпропетровщини.

Акція з нагоди майбутньої Олімпіади в Афінах покликана залучити дітей та молодь до занять велосипедним спортом і туризмом. Її підсумували велосипедні змагання центральними вулицями та проспектами Дніпропетровська, де випробувати себе зголосилися понад сто спортсменів-ентузіастів з усіх міст та районів області.

На перемогу молодь надихали відомі велогонщики, ветерани спорту Леонід Яловий та Раїса Часс. Призерами основного заїзду на двадцяти півторакілометрових колах стали Андрій Сюльдін із Кривого Рога, Єгор Дементьєв з обласного центру та Олег Нагайцев з Орджонікідзе. Серед дівчат найкращий результат показала Яна Бурман із Кривого Рога.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Водію, реагуй на дорожніх здирників!

АКЦІЯ

Піднімемося «усім миром» на боротьбу з хабарниками на автошляхах — такий лейтмотив громадських слухань, ініційованих Всеукраїнською громадською організацією «Антикорупційний форум». Процвітання ганебного явища підтвердив начальник департаменту ДАІ МВС України Геннадій Георгієнко, зауваживши, що неможливо розв'язати тільки силами міліцейського керівництва низку проблем, пов'язаних з корупцією у лавах ДАІ. Тільки цього року до дисциплінарної відповідальності притягнуто майже дві тисячі даішників. Порушено 18 карних справ, з яких 10 — за зловживання владою і дві — за хабарництво.

Були нарікання, що часто міліціонерів провокують водії, пропонуючи даішникові хабара.

Точаться дискусії про скорочення особового складу: армія в 27 тисяч даішників не відповідає реальній потребі.

— Ми за те, щоб оптимізувати кількість особового складу. Але перед тим, як скорочувати кадри, слід подбати про засоби технічного спостереження за дорожнім рухом, — сказав Геннадій Георгієнко. — А президентський указ, зокрема, про виділення територіальним підрозділам додаткового автотранспорту, пального, засобів зв'язку виконується, на жаль, дуже слабо.

— Безлад на автошляхах відчувають усі. Необхідно, щоб факти хабарництва, зловживання службовим становищем працівниками ДАІ стали надбанням громадськості, — наголосив голова ВГО «Антикорупційний форум», народний депутат України Геннадій Самофалов.

Телефони довіри співорганізаторів акції: «Антикорупційного форуму» (464-10-48) та департаменту ДАІ МВС України (212-46-59).

Людмила ОПАНАСЕНКО.

В заручниках у власного батька

ЖАХ

Ледь не трагедією завершилася сімейна сварка в селі Антонівка Мар'їнського району. 48-річний голова родини, повернувшись з роботи, не застав удома дружину. Вона була відсутня цілу ніч і повернулася лише на ранок. «Тепла» зустріч подружжя закінчилася бійкою. Коли жінка заявила, що погукає на допомогу людей, чоловік схопив шестимісячну доньку і, погрожуючи зарізати її, заховався на цвинтарі неподалік.

Сусіди збіглися на шум і побачили, що розгніваний батько сімейства тримає ніж дуже близько від дитини. Чотири години начальник Мар'їнського райвідділу міліції В. Куделя умовляв раніше судимого чоловіка віддати немовля. Коли «терорист» ненадовго втратив пильність, співробітники міліції роззброїли його. Дитина залишилася неушкодженою, і її повернуто матері.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

ФАКТ І КОМЕНТАР

«Без паніки! Це не атипова пневмонія»

(Початок на 1-й стор.).

— Припущення про атипову пневмонію — цілковите безглуздя, — так почав коментувати цей прикрий випадок начальник медичної служби Військово-повітряних сил України, генерал-майор Петро Мельник. — 129 солдатів, приблизно половина з яких уже пройшли курс лікування, а решта ще перебувають у стаціонарі у Військово-медичному центрі ВПС у Вінниці, захворіли на так звану аденовірусну інфекцію. Щоб зайвий раз переконатися у правильності діагнозу, вставленого військовими лікарями, ми звернулися до обласної санепідемстанції з проханням зробити бактеріологічний висів. Результати їхніх лабораторних даних збіглися з нашими, — уточнив генерал.

ДЛЯ ДОВІДКИ. ***Аденовірусна інфекція — недуга, що на неї хворіють тисячі людей. Лікарі ще називають її хворобою організованого колективу. Щоправда, вона має свою специфіку: кожних три—чотири дні може видозмінюватися — це ускладнює лікування. Розповсюджується повітряно-крапельним шляхом. Насамперед вражає людей зі зниженим імунітетом. Саме у таких хворих в окремих випадках можуть виникати ускладнення, зокрема, запалення легенів. Симптомами хвороби є підвищена температура, кашель, нежить. Середній термін лікування — приблизно два тижні.***

Усі хворі, продовжує генерал, 1986 року народження, як-то кажуть, діти Чорнобиля. Наші лікарі встановили в кожного з них гіповітаміноз. Крім того, нині до служби в армії призовників майже не готують. Принаймні, більшість з них приходять до війська незагартованими, слабо підготовленими фізично, дехто навіть на турніку не може підтягнутися. Тому навіть протяг з відчиненого вікна інколи може стати причиною застуди.

Втім, на думку військових лікарів, інфекцію у даному разі могли принести з вулиці. Напередодні, в день складання новобранцями військової присяги, до них у гості з різних регіонів з'їхалося чимало гостей — батьки, рідні, друзі... Саме в цей час похолодало, і дехто з них, як тепер згадують солдати, частенько діставав носовичка.

Ускладнення спостерігалося лише в одного хворого. У бійця, який родом із Краматорська Донецької області, двостороннє запалення легенів. Керівництво центру прийняло рішення про направлення його на лікування до Києва. Хоча, уточнив генерал, у Військово-медичному центрі є всі умови для того, щоб його поставити на ноги.

На час, коли пишуться ці рядки, подальшого розповсюдження інфекції у згаданій військовій частині не зафіксовано. Як запевнив П. Мельник, решта хворих невдовзі знову стануть у стрій. Для їх лікування використовують усі необхідні медичні препарати. Крім того, всі бійці цієї частини пройшли флюорографічне обстеження. Отож, сказав на завершення розмови генерал, у батьків, чиї сини служать у цьому підрозділі, немає жодних підстав для хвилювання.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ІНВЕСТИЦІЇ

Долари для переселенців

Фельдшерсько-акушерські пункти й амбулаторії 27 сіл Житомирщини, де живуть переселенці із зони аварії на ЧАЕС, поповняться новою медичною апаратурою. Це стане можливим завдяки гранту в 73,6 тисячі доларів від міністерства закордонних справ Японії. Проект використання коштів, схвалений представниками цієї країни, розроблено благодійним фондом «Заручники Чорнобиля», що діє при обласній журналістській організації.

Олексій КАВУН.

Житомир.

ФОТОФАКТ

На Кіровоградщині сьогодні завершується IV Всеукраїнський збір-змагання юнацького руху «Школа безпеки». Більш як 200 юнаків і дівчат із багатьох областей України і команда Російської Федерації демонстрували навички на рятувально-прикладній дистанції, під час проведення пошуково-рятувальних і аварійно-відбудовних робіт, а також знання основ медицини.

Фото надано прес-службою МНС України.

На знімку: на одному з етапів змагань.

КОНКУРСИ

З «Подільським Оскаром» — за освіту без корупції

Найбільше лаврів на п'ятому обласному молодіжному конкурсі «Подільський Оскар», що завершився у Хмельницькому, дісталося талановитим юнакам і дівчатам з Кам'янця-Подільського. Лауреатами в різних номінаціях стали співачка Ірина Цюрик, студенти Олександр Бачинський та Сергій Єрмаков, поетеса Дарина Процюк, спортсмени Іван Гешко та Ольга Левковська. Відзначено шоу-проекти — рок-форуму «Тривалість» та театрально-просвітницької групи «Бути здоровим — це круто!».

У номінації «Молодіжна громадська організація року» перемогу святкував «Центр освітньої політики», яку очолює заслужений учитель України Олег Демчук. Крім того, цього педагога із Кам'янця було названо ще й кращим молодим політиком року Хмельниччини. Усього за два роки діяльності активісти «Центру» розробили і продемонстрували свою стратегію розвитку української освіти без корупції, утверджуючи прозорість її фінансування, благодійну підтримку шкіл батьками і меценатами. А щоб юних не вражав вірус байдужості, залучали їх до найрізноманітніших творчих конкурсів. Осередок тісно співпрацює з відомим міжнародним фондом «Смолоскип», виявляє талановитих школярів та студентів і допомагає їм у зростанні.

Віра ШПИЛЬОВА.

SOS !

Рятуйте... рятувальну службу

Торік у Криму потонуло 60 чоловік. Нині, коли ледь почався пляжний сезон, — уже 34. П'ятеро з них — діти.

— Рятувати відпочивальників на морському узбережжі нема кому, — кажуть працівники Головного управління МНС України в автономії після перевірки всіх 38 станцій, підвідомчих водолазно-рятувальній службі півострова. Безлад вражає. На жодній з них немає належних рятувальних і плавальних засобів, устаткування, інвентаря, засобів оперативного зв'язку, штатних медичних працівників. Поодинокі рятувальники, що лишилися, працюють сторожами. В Казантипській затоці на багатокілометровому проміжку прибережної смуги від селища Миколаївка до Піщаного Бахчисарайського району станції взагалі закрили. Чи ж дивно, що досі жодна (!) рятувальна станція не пройшла реєстрацію на право проведення пошуково-рятувальних робіт на водних об'єктах. Гинуть навіть водолази і любителі підводного спорту.

МНС забило на сполох, оперативно організувало комісію допомоги колегам, прискореними темпами почало наводити лад на всіх рятувальних станціях. Та справа просувається мляво, бо намагання виправити ситуацію паралізує проблема форми власності станцій та надто заплутане питання відведення землі. Ініціатива служби порятунку МНС негайно навести порядок, взяти всі нині паралізовані водолазно-рятувальні станції під своє шефство розуміння в керівництва відомчого товариства не знайшла. Тож цього літа на морському узбережжі Криму таки справджуються слова Ільфа і Петрова — «Порятунок потопаючих — справа рук самих потопаючих». Бажано, щоб цю інформацію сприйняли як застерогу всі, хто нині прагне до моря.

Віктор ХОМЕНКО.

Необхідно, щоб факти хабарництва, зловживання службовим становищем працівниками ДАІ стали надбанням громадськості

МЕЦЕНАТСТВО

Бунін та інші — від Сюзанни Саварі

Цей приїзд до Одеси французької художниці Сюзанни Саварі та її чоловіка Анрі Едельвейс-Полідорі став ніби ювілейним — 35-м — відтоді, як мисткиня «протоптала стежину» до Південної Пальміри. Щоразу мадам Сюзанна привозила одеситам свої власні полотна, художні твори інших авторів і рідкісні книжкові видання. Вони раз по раз поповнюють одеські музеї, бібліотеки. Близько десяти років, скажімо, формується книжковий фонд Саварі в державній науковій бібліотеці імені М. Горького, куди від меценатки надійшло вже понад 1700 книжок та періодичних видань, більшість з яких не має жодна інша книгарня нашої країни. Зважаючи на внесок Сюзанни Саварі в культурний розвиток обласного центру, кілька років тому міськрада присвоїла зарубіжній художниці звання Почесного громадянина Одеси.

У свій нинішній приїзд подружжя з Франції знову порадувало дарунками Літературний музей, бібліотеку імені Горького, загальноосвітні школи, де учні вивчають французьку мову. Чого тільки варте, скажімо, прижиттєве видання творів Івана Буніна (чимало з них написані саме в Одесі), яке вийшло тиражем лише 60 примірників! Привезено також зарубіжні видання з історії Одеси й низку художніх творів колишніх одеситів, унікальні книги-альбоми «Жінки-художниці» та «Природа, пейзажі, сади», що також випущені вкрай малими тиражами і мають великий інформаційний та художній інтерес.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

ВІТАЄМО!

Золотий «млинець»

Пальму першості на VI Міжнародному конкурсі військових оркестрів у Браїлі (Румунія) представницьке журі беззастережно присудило Україні.

Нашу державу на цьому музичальному форумі вперше презентував оркестр Військового інституту ракетних військ і артилерії імені Богдана Хмельницького із Сум. І перший «млинець» одразу став золотим. За підсумками конкурсу сумчани залишили далеко позаду військових музикантів із Німеччини, Туреччини, Румунії...

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

ФОТОФАКТ

Черговий випуск модельєрів одягу відбувся у Львівській академії мистецтв, випускники якої показали колекцію одягу. Вироби зі шкіри, текстилю і трикотажу продемонстрували 24 художники-дизайнери. Серед інших найвищий бал отримала і випускниця Наталя Мосієнко за дипломну колекцію жіночих молодіжних ансамблів «Мій міф».

На знімку: дипломна колекція жіночих молодіжних ансамблів під девізом «Мій міф».

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Учасники карибської кризи отримали нагороди

ПАМ'ЯТЬ

Понад 40 років тому лейтенант Валерій Матвєєв брав участь в операції «Анадир», головна мета якої — захист Республіки Куба від США. Тоді у світі виникла перша ядерна криза, яка отримала назву Карибської. Лише на Тернопільщині воїнів-інтернаціоналістів, причетних до кубинської кризи, більш як 130.

— А почали організовуватися «кубинці» у 1998 році, — згадує їх голова Валерій Матвєєв. — Спочатку нас було дванадцять. Поступово організація розросталася. Внески спрямовуємо на допомогу тим, хто потребує лікування. Часто згадуємо ті часи, Кубу і кубинців: щирих, привітних, темпераментних, великих патріотів свого острова. Вони залишаються вірними собі. Самі живуть скромно, а скільки допомогли Україні у лікуванні дітей, котрі постраждали від аварії на ЧАЕС. Ще в ті часи на острові знайшли вічний спочинок двоє вихідців з Тернопільщини: Юрій Яковлєв та Олександр Мінчук. З роками і нас меншає.

За особисту мужність, стійкість, героїзм, високий професіоналізм Державна Рада Республіки Куба нагородила 43 громадян України бойовими нагородами — медалями «Воїн-інтернаціоналіст» першого ступеня.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

СПІВРОБІТНИЦТВО

Привезуть філію заводу

Тиждень у США перебувала івано-франківська делегація на чолі з головою облдержадміністрації Михайлом Вишиванюком на запрошення губернатора штату Вісконсин Дж. Доула. Українці побували у містах штату, а також у Вашингтоні та Чикаго, де зустрілися з керівниками місцевих українських громад та представниками американських ділових кіл. За словами Михайла Вишиванюка, вирішено питання про співпрацю Івано-Франківська з одним із міст США, домовлено про співробітництво між регіонами у сфері підприємництва, вищої школи, туризму, культури.

У перспективі на території області збираються відкрити філію американського мотоциклетного заводу, Прикарпатський університет встановив зв'язки з тамтешнім вузом, а прикарпатський художній колектив представить регіон на фестивалі, що проходитиме у штаті Вісконсин.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

ФОТОФАКТ

У галереї «НЕФ» національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника розгорнута завершальна в цьому сезоні виставка «Золота колекція «НЕФу». Вона дає унікальну можливість ознайомитися з творчістю всіх художників, персональні виставки яких проходили в галереї.

Фото агентства «Прес-КІТ».

ІНІЦІАТИВА

Започатковано літературну премію імені Григорія Костюка

Нею щороку відзначатимуть літераторів, публіцистів, просвітян та діячів культури і мистецтва Хмельниччини.

Цю іменну премію заснували Хмельницька обласна організація Національної спілки письменників України, обласне товариство «Просвіта», Кам'янець-Подільська районна влада на честь уродженця села Боришківці Григорія Костюка — академіка НАНУ, автора більш як півтисячі наукових праць та публікацій, упорядника «Щоденника» Володимира Винниченка, повного зібрання творів Миколи Хвильового, Миколи Куліша, Валер'яна Підмогильного, Володимира Сосюри.

Донедавна ім'я Григорія Костюка було під суворою забороною як ворога народу, а згодом — буржуазного націоналіста. Лише за роки незалежності України земляки дізналися правду про Костюка, котрий завершив земну путь у віці 99 років у США.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

НАМІРИ

Зникнуть черги на телефон

Одразу в п'яти селах Рівненського району — Колоденці, Городищі, Новоукраїнці, Котові та Радиславці телекомівці мають намір ліквідувати черги на встановлення квартирних телефонів. Це стало можливо завдяки введенню в дію тут нових, потужніших автоматичних телефонних станцій. Залишилося лише завершити прокладання абонентських лінійних мереж під залучення нових АТС у Колоденці, де роботи перейшли «екватор», а у Городищі та Новоукраїнці їх уже завершено.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Москва стала ближче

Удвічі скоротився час у дорозі з початком регулярного руху літаків за маршрутом Москва—Севастополь—Москва (Внуково—Бельбек). Тепер росіянам, які становлять левову частку відпочивальників у місті-герої, немає потреби летіти до Сімферополя, щоб потім ще дві з половиною години добиратися до Севастополя електричкою чи нудитися в задушливому автобусі. Поки що авіакомпанія «Карат» планує три рейси на тиждень. Якщо пасажиропотік зросте, за авіаторами справа не стане — вони готові перейти на режим щоденного сполучення. Повітряний коридор «Москва—Севастополь—Москва» освоюють літаки Ту-134 і Як-42».

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

ПРЕЦЕДЕНТ

Падіння в люк обійшлося...

Три з половиною тисячі гривень, згідно з рішенням суду, має виплатити спецінспекція з благоустрою Кіровоградського міськвиконкому жінці, яка впала у відкритий каналізаційний колодязь і отримала серйозні ушкодження.

Начальник спецінспекції Віктор Іванов не згодний з рішенням суду, бо згаданий колодязь, за його словами, належить комунальному підприємству «Кіровоградміськводоканал». Однак, як повідомив він журналістам, до виконання рішення суду рахунки спецінспекції заблоковані і робота її паралізована.

Варто зазначити, що нині в обласному центрі є близько тисячі відкритих колодязів без кришок. Майже 800 з них належать міськводоканалу, понад двісті — теплопостачальним підприємствам. Тож аналогічні позови, мабуть, ще не раз розглядатимуться кіровоградськими судами.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

АВАРІЯ

Дорогою ціною

Четверо працівників отримали опіки другого і третього ступеня внаслідок аварії на підприємстві «Укрсплав» у Донецьку. Ця фірма орендує виробничі площі комбінату великопанельного домобудування №2 і займається збиранням і переплавленням кольорового брухту. Під час завантаження мідного металобрухту до ротаційної печі стався викид розплавленого металу. Потерпілих працівників відправлено до опікового центру, де один із них помер через дев'ять годин.

Тиждень тому міський голова Олександр Лук'янченко запевнив, що роботу всіх підприємств із переплавлення брухту в місті припинено до усунення недоліків. За фактом аварії на «Укрсплаві» проводиться розслідування.

Ліна КУЩ.

АКЦІЯ

У сябрів їхнє і наше свято

Делегація Вінниччини, очолювана заступником голови облдержадміністрації Євгеном Фолюшняк, брала участь в урочистостях з нагоди 60-річчя визволення від фашистів Гродненської області Республіки Білорусь. Цим заходом сусідня держава розпочала широкомасштабну акцію пам'яті жертв війни.

Разом з подільським короваєм вінничани подарували побратимам картину з краєвидами міста над Бугом. А виступ учасників фольклорно-етнографічного ансамблю «Купалинка» став яскравим свідченням того, як обласне товариство білорусів зберігає давні народні традиції. Свої пісні дарував сябрам вінницький композитор і виконавець, заслужений артист України Станіслав Городинський.

Віктор СКРИПНИК.

Паростки там, а коріння — тут

Київський науковець на березі Гудзону

ДІАСПОРА

Костянтин Лященко, кандидат біологічних наук, колишній співробітник Київського інституту біохімії НАН України, вже вісім років живе і працює на березі Гудзону. Нині він — директор наукових досліджень імунології туберкульозу приватної компанії «Chembio Diagnostic Systems» у Нью-Йорку.

Його колишній науковий керівник академік Сергій Комісаренко, який двічі відвідував свого колегу у США, назвав його наукові здобутки «вражаючими», його самого — талановитим учнем, котрого національна наука і втратила, і водночас придбала, бо зв'язки з материнським інститутом не втрачаються і є обопільно корисними. Це заінтригувало найбільше.

І ось я розмовляю з Костянтином Лященком. Привабливий 45-літній чоловік. Спокійний, шляхетні манери справжнього інтелігента, вишукана українська мова. В родині, де, до речі, троє дітей, спілкуються лише рідною мовою.

— Розкажіть, будь ласка, пане Костянтине, як ви сюди потрапили?

— У 1995 році я приїхав з Києва до Колорадо на наукову конференцію, і американські колеги-імунологи запросили мене на роботу. Переїхав до Нью-Йорка з сім'єю. П'ять років працював у «Public Health Research Institute», а останніх три роки — в діагностичній установі «Chembio Diagnostic Systems».

— Чим займалися тут і чого досягли?

— Продовжував дослідження, якими займався в Інституті біохімії в Києві, а саме імунологією туберкульозу, а ще конкретніше — розробкою швидкого методу його діагностики. Туберкульоз залишається великою проблемою в світі, оскільки смертність від нього найвища серед бактеріальних хвороб. Особливо жахлива ситуація в країнах, що розвиваються. США найбільш благополучні в цьому відношенні, бо мають добре налагоджену систему контролю за туберкульозом. Одним із найважливіших компонентів цієї системи є раннє виявлення інфікованих. Мої дослідження, власне, і спрямовано на вдосконалення методів діагностики туберкульозу.

Працюючи в компанії, я отримав власний грант від Національного Інституту Здоров'я у Вашингтоні для розробки нового швидкого тесту на туберкульоз. Отже, вдалося реалізувати власні ідеї, і нині наші тести проходять клінічні випробування в більш як десяти країнах світу. Це буде новий комерційний продукт, доступний для бідних країн і, сподіваюся, також для України.

Останнім часом займаюся проблемою СНІДу, а саме розробкою нового швидкого тесту на одночасне виявлення СНІДу і туберкульозу з одного зразка крові.

— Чи можливі були б подібні розробки в Києві?

— Очевидно, ні. Постійна нестача коштів на науку, відверта байдужість українського уряду до свого населення, зокрема, до його медичних потреб... Мізерні кошти, як і раніше, розподіляються по науково-дослідних установах згідно зі старим методом фінансування, не враховуючи того, хто чим займається. А західна й американська грантова системи фінансування конкретної наукової ідеї — єдина, яка спрацьовує, — просто ігнорується. Далі: має діяти гнучка система пріоритетів у науці. Наприклад, щойно з'явився новий смертельний вірус, який викликає хворобу SARS /тяжкий гострий респіраторний синдром/, і Америка та Канада вмить відреагували, виділивши достатньо великі кошти на дослідження. В результаті за кілька місяців було розшифровано генетичний код цього небезпечного вірусу, що, в свою чергу, дало змогу створити ліки та вакцину.

В Україні сьогодні такою стратегічною проблемою є СНІД, оскільки він займає одне з провідних місць в Європі за темпами зростання кількості інфікованих. А Одеса входить до числа шести портових міст світу з найбільшою кількістю інфікованого населення. І якщо ми в Україні економимо сьогодні на власних дослідженнях і пошуках, то завтра це виллється в неймовірні, небачені витрати — і економічні, і в плані здоров'я нації. Звичайно, можна скористатися світовими досягненнями, але це обійдеться ще дорожче.

— Чи підтримуєте зв'язки зі своїм колишнім Інститутом біохімії, колегами?

— Мені здається, наче я його й не залишав. Щороку буваю в Києві, відвідую свій інститут, підтримую творчі зв'язки. Коли директор інституту академік Сергій Комісаренко завітав до нашої компанії в Нью-Йорку, я передав йому зразки тестів на СНІД. Він демонстрував їх по Українському телебаченню. Щоправда, наші чиновники від медицини ними не зацікавилися.

Нещодавно підготували спільний проект на отримання міжнародного гранту для розробки тестів коров'ячого туберкульозу. Неодноразово передавав дуже важливі імунобіологічні реактиви для проведення експериментів у Києві. Протягом останніх років в американському та європейському журналах ми видрукували дві спільні статті з роботи, яку починали разом і яку я продовжив тут. Для моїх колег це особливо важливо.

Підтримую зв'язки і з колегами із Київського Національного університету, зокрема, з нині відомим біологом, пропагандистом вірусології рослин доктором наук Валерієм Поліщуком. Пересилаю йому нові книги з вірусології для написання українських підручників. Отже, зв'язки продовжуються...

...Потім ми ще довго говорили про Київ, про різні долі наших людей в Америці. Ну, не розуміють запрошені в гості американці, про що можна говорити за чашкою кави до другої години ночі. Їм нудно з нами, якщо тема не стосується бізнесу, а нам — з ними.

Що ж до стану душі, то однозначно пану Костянтину відповісти нелегко. З одного боку, він задоволений, що спробував свої сили в престижних лабораторіях Нью-Йорка і досяг успіхів, має можливість плідно працювати, зробив внесок у розвиток світової науки. А другий бік ситуації — ностальгія. Всі родичі, друзі — там, в Україні, а діти ростуть тут. (До речі, діти родини Лященків двічі на рік бувають у Києві або їдуть у село Студеники, що під Києвом, до баби Наді). Тобто паростки проростають тут, а коріння залишилося там. А без коріння важко...

Я добре розумію героя моєї розповіді — людини з яскравою національною самосвідомістю. Радує підтвердження власної думки: за будь-яких обставин (було б бажання) і доклавши певних зусиль, можна залишатися корисним і батьківщині, і родині. І бути задоволеним, реалізуючи себе в улюбленій справі.

Лідія КОРСУН.

Нью-Джерсі, США.

На знімку: Костянтин Лященко.

Опіум в Афганістані дешевший за помідори

В Афганістані дозрів такий відмінний урожай опійного маку, що в деяких регіонах країни опіум тепер коштує дешевше помідорів.

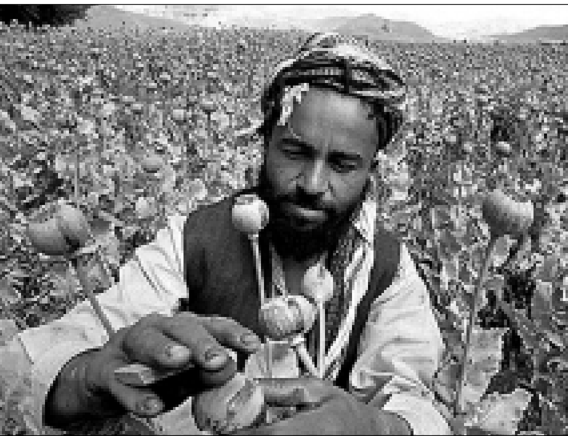

Фото АФП.

Як повідомляє «Утро. Ру», за даними минулого року, опіумний мак обробляли 1 мільйон 700 тисяч афганців, або сім відсотків населення країни. Плантаціями маку засіяно 28 з 31 провінції Афганістану. За оцінками експертів, урожай минулого року приніс Афганістану 1 мільярд доларів, тобто чверть ВВП цієї країни.

Насправді афганський опій коштує незмірно дорожче, оскільки країна поставляє дві третини світового споживання опіуму. У самому Афганістані рекордний врожай привів до рекордного падіння цін. Найвищого рівня вони досягали в 2001 році, коли таліби заборонили вирощування опіумного маку. У порівнянні з цим періодом нинішні ціни упали більш ніж у сім разів.

Студенти вивчатимуть майстерність хакерів

У державному Політехнічному коледжі Сінгапура введено курс хакерської майстерності.

Майже 600 студентів в обов'язковому порядку вивчатимуть цю дисципліну. Одне з перших практичних завдань для хакерів-початківців — злом комп'ютерної мережі коледжу. Для одержання заліку — злом надійнішої мережі. Ініціатори введення курсу вважають: «щоб піймати злодія — треба знати, як злодій працює». А для цього потрібно ознайомити студентів з усіма відомими методами злому комп'ютерних мереж.

Примітно, що студентів не тільки вчать «ламати», а й знайомлять з основами законодавства, щоб у них не виникло спокуси спробувати застосувати отримані знання на практиці — у вільний від навчання час.

Чисте повітря для чиновників

Молдовським чиновникам заборонили курити на роботі. Сувору заборону на паління введено в будинках місцевих і центральних органів влади. Ініціатором такого рішення став прем'єр-міністр Молдови Василь Тарлев. Він мотивував це кількаразовими скаргами з боку тих, хто змушений дихати тютюновим димом на роботі. Прем'єр зобов'язав керівників міністерств і відомств розробити систему суворих санкцій щодо чиновників-курців, а також провести з ними роз'яснювальні бесіди.

«Чорний ящик» в автомобілі

В японських автомобілях незабаром з'являться так звані чорні ящики, подібні тим, що є в літаках. Вони автоматично записуватимуть на плівку момент аварії і дії водія. Під час різкого гальмування або удару спеціально вмонтована камера вестиме зйомку протягом десяти секунд. «Чорні ящики» почнуть установлювати в таксі, вантажівках і автобусах Токіо уже з цього місяця, **повідомляє «Эхо Москвы».**

А ЯК У НИХ?

На чому їздять у Німеччині?

Сьогодні дорогами Німеччини їздять більш як 53 млн. автомашин різних марок. Це означає, що майже кожен дорослий мешканець країни має власне авто.

У Німеччині тенденція купити чотириколісний швидкісний сучасний екіпаж заволодіває мешканцями буквально зі старших класів школи. І молодь щосили намагається в літні канікули за допомогою додаткових заробітків нагромадити якийсь первісний капітал, щоб нарешті мрія стала реальністю. А диктує її життя. Адже більшість хоч трохи забезпечених родин живуть переважно в так званих спальних районах великих і малих міст, звідки дістатися до роботи, інституту чи коледжу буває надто непросто.

Так на чому ж пересуваються країною і за її межами німці? Переважно на своїх вітчизняних автомашинах, визнаних, як відомо, одними з кращих у світі. Найпопулярнішими у громадян ФРН вважаються марки автомашин «Фольксваген», «Мерседес», «Опель», «Ауді», «БМВ». На них їздять у старих землях, тобто в Західній Німеччині, де їх в основному і виробляють. Приміром, у Баварії здебільшого частіше можна бачити на дорогах «БМВ» і «Мерседеси». Адже саме тут розташовано основні заводи цих концернів. Така само картина й у Баден-Вюртембергзі. А от «Фольксваген», який складають у Нижній Саксонії, більше до душі тамтешнім мешканцям. В Інгольштадті, де розташована одна з найбільших машинобудівних фірм з випуску «Ауді», найчастіше можна зустріти ці надійні машини на дорогах краю. А ще німцям подобається маленький смішний «Смарт» — щось середнє між великою консервною бляшанкою й яскравою коробкою для іграшок. Але це вже просто подарунок для тієї самої молоді, котра в пошуку: цілком по кишені, його можна придбати за 1,5—2 тисячі євро.

А от у Східній Німеччині, колишній НДР, усе навпаки. Там рідко побачиш на дорогах такі престижні західнонімецькі марки автомобілів. Тут воліють купувати іномарки, як кажуть у нас, наприклад, японського чи корейського виробництва, а то й машини, що були у вжитку західних німців. І навіть якщо старенький «Трабант» —мильниця, як її тут називають, — колишня гордість ендеерівського машинобудування усе ще бігає дорогами східних земель, то західні власники машин, особливо збирачі раритетів, мріють бачити її лише у своїх колекціях.

І тут уже закінчуються суто комерційні питання і виступають на перший план питання політичні: навіть багатомільярдні дотації з боку федерального уряду в економіку Сходу (так, наприклад, з 1991 року в неї вклали більш як 990 млрд. євро, а найближчим часом обіцяють вкласти ще 100 млрд.) не вирішили повною мірою те саме горезвісне питання про остаточне об'єднання двох Німеччин.

У Німеччині знають, люблять і дуже якісно виробляють машини всіх класів, враховуючи смаки й можливості гаманця своїх споживачів. Автомобілебудування не лише одна з провідних галузей економіки, а й престижна, своєрідна візитна картка Німеччини. От тільки погано, що останнім часом подекуди різко зменшується випуск автомашин: немає попиту. Хіба що виручає закордонний покупець. Причина та сама: економічний спад. Але ж в автоіндустрії безпосередньо зайнято більш як 200 тисяч висококласних фахівців, так ще побічно від неї залежить більш як п'ять млн. чоловік. Вона створює 20 відсотків національного валового продукту країни і 25 відсотків усіх податкових відрахувань у бюджет ФРН припадає саме на автомобільну галузь.

Але, незважаючи ні на що, серед всіх економічних пріоритетів ФРН вбачає своє відродження і відновлення саме у вкладеннях у галузь автомобілебудування. Тут вважають, що не шкода і свічку світити...

Неля ГЛУЗОВА.

Мюнхен.

Наші найманці в російській армії

ПЕРША ЛАСТІВКА

Василь Андрійович Виблий, 27 років, став першим офіційним військовим найманцем—іноземцем російської армії. Цікавий він тим, що є громадянином України.

За інформацією «Голосу України», Василь Виблий, житель Черкаської області, служить в одній із військових частин Приволзько-Уральського військового округу. Його спеціальність — мотострілець, він підписав контракт із МО Росії терміном на п'ять років. Зарплата в українського найманця, за місцевими мірками, невелика, близько 6000 рублів, що рівнозначно двом сотням американських доларів, але за три роки Василь Виблий може претендувати на одержання російського паспорта.

Щоб стати найманцем, Василь Виблий пройшов довгу бюрократичну процедуру. Російські закони дозволяють іноземним громадянам служити в армії, але для цього, крім власного бажання, необхідно бути фізично здоровим, скласти іспити з російської мови та конституції РФ, грунтовно володіти військовою професією.

Спочатку російські генерали хотіли (за прикладом французького іноземного легіону) створити дві бригади по півтори тисячі найманців. Але потім вирішили, що озброєна і навчена юрба іноземців може повернути свої багнети не в той бік, не проти «того» ворога російської батьківщини. Тому іноземцями «розбавили» роти і батальйони, основу яких становлять громадяни РФ.

За повідомленням російського Генштабу, «нині за роз'ясненнями з приводу служби в збройних силах Росії звернулися 130 іноземців». В основному — це громадяни СНД, але на першому місці — представники України, потім — Молдови, Білорусі. Повідомляється, що 15 претендентів пройшли випробування конкурсом і стали солдатами.

«Голосу України» стало відомо, що керівництво українського оборонного відомства поінформоване про те, що громадяни України служать у російській армії як найманці. Адже відповідно до українського законодавства «військове найманство», служба в законних і незаконних військових іноземних формуваннях є кримінально карними.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ОФІЦІЙНО

Візит до Піднебесної

Відносини з Китаєм для України принципово важливі з точки зору просування спільних інтересів в умовах економічного зростання обох країн. Про це заявив у ході свого візиту до Китаю міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко.

Як повідомляє прес-служба МЗС України, під час зустрічі з віце-губернатором провінції Шаньсі Чжао Децюанем міністр запевнив, що Київ зацікавлений у ширшій участі у програмах освоєння західних регіонів Китаю. Після відвідання провінції Шаньсі К. Грищенко вирушив до столиці Китаю Пекіна.

Рівняння на стандарти НАТО

На військовій базі Міноборони Грузії у Вазіані розпочалися спільні грузино-британські військові польові навчання Georgian Express-2004.

Як заявив на церемонії відкриття навчань міністр оборони республіки Георгій Барамідзе, «британські офіцери вже протягом кількох років надають допомогу грузинській армії в підготовці військовослужбовців відповідно до стандартів НАТО». За його словами, мета навчань — підготовка грузинських військовослужбовців для успішної участі в миротворчих операціях у Косово і Іраку. Навчання триватимуть до 17 липня, у них братимуть участь дві британські роти чисельністю 164 військовослужбовці.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.
Тбілісі.

У НОМЕР

Папа пішов у відпустку, чого і вам бажає

На недільній месі Папа Іоанн Павло II побажав усім присутнім щасливої відпустки цього року. Сам глава католицької церкви з 5 по 17 липня відпочиватиме на італійському альпійському курорті Валле да Оста.

Превентивні удари

Вертольоти Ізраїлю завдали ракетних ударів, як стверджує офіційний Тель-Авів, по чотирьох майстернях з виробництва зброї в Газі. За даними палестинців, дві ракети випущено по об'єкту в Газі, одна — по будівлі в таборі палестинських біженців Нусейрат, і ще одна — по майстерні в Джебалії. Поранено щонайменше п'ять палестинців.

Американцям небайдуже, хто стане президентом.

У Буша і Керрі рівні шанси

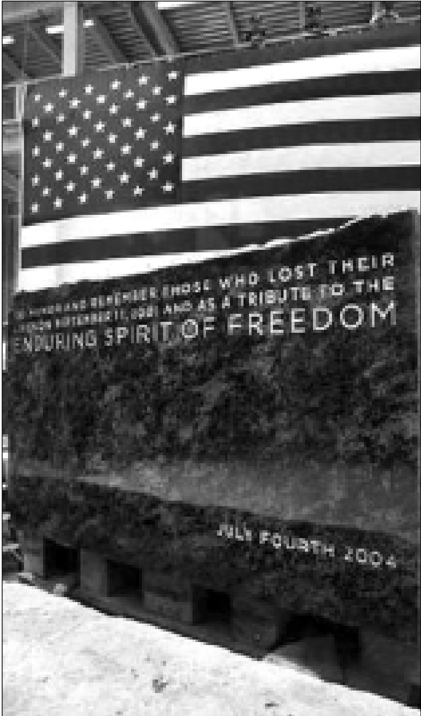

Фото АП.

Цьогорічний День незалежності США відзначили весело. На прилавках магазинів піротехнічних товарів з'явилися вертушки із зображенням відомих терористів і диктаторів. Приміром, вертушка, що зображує Усаму бен Ладена, вартістю 1,99 дол. Трохи більш як за сім доларів можна було також придбати набір із чотирьох вертушок під назвою «голови терористів, які вибухають». До нього, крім «бен Ладена», увійшли «сумний-божевільний Саддам Хусейн», «Ясір Арафат—голова з ганчір'я» і «людожер Муаммар Каддафі».

Відгулявши свята, американці повертаються до реалій життя. Зокрема, до майбутніх виборів. За результатами соціологічного дослідження, проведеного американською газетою «Нью-Йорк Пост» разом з телеканалом CBS, за Джона Керрі готові проголосувати 45 відсотків американців, що взяли участь в опитуванні, за Джорджа Буша — 44 відсотки. Отже, у чинного президента і його суперника на майбутніх виборах демократа Джона Керрі — рівні шанси на перемогу.

Соціологи відзначають поляризацію американського суспільства перед майбутніми президентськими виборами. Так, 80 відсотків прихильників республіканської партії заявили, що війна в Іраку була правильним рішенням, 66 відсотків демократів дотримуються протилежної думки. Крім того, мало не сто відсотків опитаних заявили, що їм небайдуже, хто обійматиме посаду президента США.

На знімку: у День незалежності в Нью-Йорку на місці веж-близнюків, знищених у результаті терактів 11 вересня 2001 року, закладено перший камінь у підвалини вежі Свободи. Це 20-тонна брила граніту з гір Адирондак. 540-метрова вежа Свободи, що буде збудована на цьому місці, стане найвищою спорудою у світі.

Ліва каса депутатів

Депутатів Союзу демократичної левиці (СЛД), правлячої в Польщі партії, укотре звинувачено в корупції. Цього разу «героєм» скандалу став Анджей Пенчак. Як повідомила в суботу «Газета виборча», голова воєводського фонду охорони довкілля в Лодзі Марек К. зізнався, що депутат вимагав від нього гроші на потреби партії.

Голова фонду твердить, що він передав Анджею Пенчаку близько 40 тисяч злотих.

Сам пан Пенчак категорично відкинув усі звинувачення й додав: «Я здивований публікацією «Газети виборчої». Оскільки документи (йдеться про публікацію зізнань голови фонду охорони довкілля Марека К. — **Авт.**), котрі повинні бути представлені виключно тим особам, яких стосуються, надруковані у пресі». Голова СЛД Кшиштоф Яник заявив журналістам, що на час, поки триває слідство, Анджей Пенчак має призупинити членство в партії.

Однак цим поповнення лівої каси СЛД в лодзькому воєводстві не обмежилися. Інша впливова польська газета, «Річ Посполита», стверджує, що колишній маршалок воєводства Вальдемар М. (теж член правлячої партії) вимагав від керівництва фонду переказувати п'ять процентів від кожної трансакції на користь партії. Нині прокуратура звинувачує маршалка у хабарництві.

Лодзька справа — аж ніяк не перший скандал, пов'язаний з діяльністю СЛД. За останні два роки подібні корупційні скандали стали нормою. Це призвело до падіння кабінету Лешека Міллера. Швидше за все восени на Польщу чекають дострокові парламентські вибори. Чергові звинувачення в корупції зменшують до мінімуму шанси СЛД на успіх у виборах.

Тетяна ПАСОВА.

РОЗДУМИ ПРО...

Опір — не злочин

Минув тиждень з того знаменного дня, як американці передали владу в Іракові до рук тимчасового уряду. Країна приймає його зі скрипом. Уряд поки що не зігнувся під тягарем перекладеної на його плечі відповідальності, але йому можуть допомогти.

Так, радикальний шиїтський духовний лідер Мактада ас-Садр, витримавши паузу, зрештою назвав новий іракський уряд нелегітимним і закликав продовжувати боротьбу.

«Ми закликаємо весь іракський народ і весь світ продовжувати боротьбу проти утисків та окупації до останньої краплі крові. Опір — це не злочин, а наше законне право, — сказав ас-Садр. — Ми заявляємо, що новий уряд нелегітимний. Він підтримує окупацію. Ми вимагаємо повного суверенітету і проведення чесних виборів».

Фото АП.

Усе чітко, ясно і доступно; щоправда, все сказане суперечить недавнім заявам ас-Садра, що він готовий до діалогу з новим урядом за умови, що той добиватиметься закінчення американської військової присутності. Схоже, минулий тиждень не переконав шиїтського лідера в тому, що американські ставленики збираються випровадити з країни коаліційні війська.

Один з духовних лідерів іракського опору голова Ради моджахедів («Шура-ль-муджахідін») в Ель-Фаллуджі шейх Абдалла Аль-Джанабі також вважає цю передачу влади простою формальністю. «Уряд Аллаві є породженням окупантів», — сказав Аль-Джанабі в інтерв'ю журналістам. За його словами, кабінет міністрів не представляє іракський народ і не здатний покласти край окупації. Шейх вважає, що повний суверенітет настане лише тоді, коли іракці перестануть бачити на вулицях своїх міст іноземні танки й патрулі, а в небі не літатиме американська авіація. Жодна держава, де не покладено край іноземній окупації, не може стати цілком суверенною, наголосив Аль-Джанабі.

Говорячи про процес над Саддамом Хусейном, що почався в Багдаді, Аль-Джанабі сказав, що мета цього — відвернути іракців від так і не вирішеної проблеми суверенітету. На його думку, в післявоєнний період свого розвитку Ірак насамперед має звернути увагу на розвиток відносин з «братніми арабськими та іншими мусульманськими державами».

До речі, із закликом швидше звільнити Ірак від визволителів цієї країни від Саддама Хусейна уже виступили сусіди — президенти Ірану Мохаммад Хатамі та Сирії — Башар Асад. «Криза в Іракові створена нападом і окупацією США», — заявив Хатамі.

Правоту тих, хто висловився з приводу суверенітету, підтверджують теракти, що тривають у країні. Так, у неділю за 80 км на південний захід від Багдада висаджено в повітря один з найбільших нафтопроводів, який з'єднує північні та південні родовища Іраку. А внаслідок ракетного обстрілу поліцейської дільниці в ніч з неділі на понеділок у місті Басра на півдні країни одна людина загинула й три одержали поранення...

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото АП.
Іракський патруль у Багдаді

Не можна ходити по світу з простягнутою рукою

Цей принцип Анатолій Кінах вважає основним при формуванні і проведенні соціально-економічної політики в країні

*Нещодавно Верховна Рада затвердила зміни до бюджету-2004, збільшивши дохідну частину на 4,5 млрд. грн., а видаткову — на 8 млрд. грн. 70% видаткових коштів планується спрямувати на фінансування соціальних програм. Багато представників опозиції сприймають такий крок як ледь не спробу підкупу населення напередодні майбутніх президентських виборів. Що ви думаєте з цього приводу? — з такого питання розпочалася наша розмова з президентом Українського союзу промисловців і підприємців, головою Федерації роботодавців України **Анатолієм КІНАХОМ**.*

— Збільшення видаткової частини бюджету, безумовно, позитив. Однак це не знижує гостроти системної проблеми економіки України: розриву між зростанням валового внутрішнього продукту і рівня життя населення, що призводить не тільки до зниження соціально-економічних параметрів, а й створює дуже серйозні умови для загострення соціально-політичної ситуації в країні. В основі названої проблеми — високий рівень тіньової економіки, корупція, контрабанда. Величезні фінансово-матеріальні ресурси перебувають поза межами як бюджету, так і впливу держави і не беруть участі у життєдіяльності суспільства та країни в цілому. Дохідна частина бюджету України — приблизно 12—13 млрд. доларів — не адекватна ні масштабам економіки, ні глибині соціально-економічних проблем, які необхідно вирішувати. До речі, дохідна частина бюджету сусідньої Польщі, де населення на сім мільйонів менше, уп'ятеро перевищує українську. Сьогодні на одного громадянина тієї ж Польщі в таких сферах, як медицина, освіта, культура, припадає в середньому втричі більше бюджетних коштів, ніж у нас. У Росії цей показник у півтора разу більший. Дану проблему потрібно долати системно, ні в якому разі не вбудовуючи її в політтехнології, особливо під час виборчої кампанії. Справу зростання доходу слід вирішувати не популістськими засобами, посиленням податкового тиску, а створенням сприятливих умов для розвитку промисловості та підприємництва, жорсткою боротьбою з корупцією, зниженням рівня тіньової економіки, наведенням належного порядку в численних пільгах, що дуже часто не мають ні економічного, ні соціального обгрунтування. По суті, мова йде про формування в країні принципу «законно працювати вигідніше».

Необхідно, щоб український народ відчував результати напруженої роботи у вигляді збільшення кількості нових робочих місць і реального зростання рівня та якості життя. У світлі цього зауважу: тим, хто працює у владних структурах, варто було б трохи стишити переможну риторику стосовно рекордних темпів росту ВВП. Адже люди дають оцінку розвиткові країни за своїм мікросоціальним самопочуттям. І те, що ми маємо сьогодні: зростання ВВП у середньому на 10—12% та збільшення дохідної частини бюджету лише на 2%, — це величезний розрив між темпами росту ВВП і доходів бюджету.

У зв'язку з ціновим ударом, якого зазнали громадяни в останні два роки, особливо в сфері житлово-комунальних послуг, продовольчих товарів, для багатьох підвищення зарплат і пенсій буде виглядати просто частковою компенсацією. У таких питаннях треба бути максимально чесними з людьми і будувати політику довіри між владою і населенням.

— Ви зачепили тему численних пільг, з якими вже довгий час декларується боротьба. Ваша думка з цього приводу?

— Давайте відрізняти стимули від пільг. Коли мова йде про дуже жорстку ситуацію для економіки у зв'язку з глобалізацією, загостренням конкуренції, необхідністю зміни структури економіки — зменшення сировинної складової і переходу до наукомістких технологій, — всі країни використовують систему стимулів і пільг для розвитку пріоритетних напрямків. Це стосується і цільової податкової політики: частина прибутку спрямовується на розвиток відповідного сектора економіки. Підвищені норми амортизації для технічного й технологічного відновлення основних фондів, стимули для концентрації банківського капіталу і можливості кредитування — це, зрештою, усі стимули, що сприяють підвищенню рівня економіки та її конкурентоспроможності. По суті, мова йде про державний протекціонізм із використанням тих механізмів, які задіяні сьогодні у світі. Ми повинні створювати адекватну ринковим вимогам систему протекціонізму — починаючи від захисту внутрішнього ринку й закінчуючи зміцненням наших позицій на зовнішньому.

— Давайте торкнемося резонансної для України проблеми — бідності. Наскільки, на ваш погляд, вона є соціально-економічною, а наскільки — політичною?

— Доречно буде згадати, що ще в 2001 році Президент країни видав спеціальний указ і в своєму щорічному посланні Верховній Раді уперше за всі роки незалежності сформулював проблему бідності. Це був мужній політичний крок. Відповідно до указу Президента було розроблено поетапну програму подолання бідності в Україні. До речі, розроблено за мого перебування прем'єром і затверджено на засіданні Кабінету Міністрів. За останній період ситуація загострилася. Поперше, знизилися темпи зростання доходів населення порівняно з ростом ВВП плюс ціновий удар з основних видів продуктів, різке зростання цін на нафтопродукти. Це усе створило умови розриву між ростом ВВП і реальних доходів населення. Володіючи надзвичайно високими інтелектуальними ресурсами, достатньою матеріально-технічною базою, ми не можемо бути бідною країною. Тим більше, що націю, країну оцінюють, передусім, за рівнем доходів громадян. Бідність — це проблема не тільки соціальна й побутова, але й політична та духовна. Особливо коли йдеться про те, що працююча людина одержує зарплату на рівні мінімального фізіологічного мінімуму. А вирішувати її треба, створюючи умови для розвитку економіки, підприємницької діяльності, гідної оплати праці та ефективної системи соціального захисту.

— Свого часу ви як прем'єр неодноразово заявляли про те, що відмовляєтеся від критики попередників за можливі прорахунки і недогляди, оскільки вважаєте це некоректним. Нещодавно спікер парламенту Володимир Литвин, характеризуючи досягнення нинішнього Кабміну, зробив вельми цікаву заяву: «Цей уряд не зосередився на тому, що почав критикувати своїх попередників. Це приклад, як необхідно працювати усім нам». Чи можна вважати, що в Україні вже діють певні політичні традиції при зміні урядів і прем'єрів?

— Для того, щоб посісти гідне місце серед інших держав, Україна повинна зміцнювати основи демократичного цивільного суспільства і конкурентоспроможної економіки. Тому такі категорії, як ділова і політична етика, культура ведення політичних дискусій, принципи ведення політичної боротьби, чесний діалог держави і суспільства, мають постійно вдосконалюватися. Я стояв і стою на позиціях неприпустимості показувати пальцем на кого-небудь, пояснюючи наявність тих чи інших проблем, тим більше, коли йдеться про спадщину. Етична і моральна складова, і тут я підтримую Володимира Литвина, важлива як у діалозі органів влади та її представників, так і в спілкуванні з народом. Це повинно бути нормою у взаєминах між особистостями і структурами влади в Україні. На такій основі всі ми разом будемо духовно і морально сильнішими. При цьому дуже важливо під час зміни влади і уряду чи парламенту не починати роботу з чистого аркуша. Дуже важливо, щоб накопичений досвід, інтелект, особливо за останні 10—12 років, знайшов своє конструктивне застосування у всіх складових державної і соціальної політики на основі послідовності дій, адекватних інтересам суспільства та країни.

— Які проблеми, на ваш погляд, треба вирішити Україні в першу чергу, виходячи з кон'юнктури світового ринку, тенденцій глобалізації й інтересів національної безпеки?

— Ми живемо в світі, що дуже динамічно змінюється. І такі процеси, як глобалізація, підготовка до вступу України в СОТ, — це ознаки посилення і політичної, і економічної конкуренції як у внутрішньому, так і в зовнішньому просторі. Тільки та держава, що створює необхідний рівень довіри суспільства до влади, використовує методи, що дозволяють консолідувати політичні сили, кадри, ресурси, визначає пріоритетні напрямки і сучасними аргументованими, а часом і жорсткими методами захищає свій економічний простір і національні інтереси, — тільки така держава конкурентоспроможна. Кожна країна виборює своє місце під сонцем. Не можна ходити по світу з простягнутою рукою. Нас оточують не тільки стратегічні партнери, але й насамперед — конкуренти, незважаючи на близькість кордонів, спільність геополітичних чи економічних інтересів. Це треба пам'ятати завжди. Однією з найважливіших проблем, включаючи національну безпеку, є захист політичних та економічних інтересів України. Незалежно від напрямку — захід чи схід, чим вищий рівень конфронтації у країні, тим більше бажаючих вирішувати свої справи у взаєминах з Україною методами подвійних стандартів, економічного й політичного тиску.

Безумовно, я б виділив проблеми, пов'язані з підвищенням конкурентоспроможності нашої економіки. Вона пов'язана з переходом від політики споживання до інвестиційно-інноваційного розвитку. Потрібно бути не тільки сильним серед конкурентів, але й займати достойне місце на міжнародному ринку — поки що 58,6% нашої продукції має сировинний характер. На одиницю ВВП ми витрачаємо в три-чотири рази більше енергоресурсів, ніж країни Центральної і Західної Європи. Сюди ж можна віднести і проблему банківської системи. Насамперед, з погляду доступу до кредитних ресурсів. Особливо для агропромислового комплексу, де можливості довгострокового кредитування на прийнятних умовах дуже обмежені. Коли ми в черговий раз бачимо тенденцію: облікова ставка Національного банку підвищилася до 7,5%, а реальна вартість кредитних ресурсів майже втричі вища, — неможливо ефективно працювати в режимі розвитку. Не кажучи вже про конкурентоспроможність. Приміром, ставка кредитних ресурсів у США протягом року становить 1% річних, у Європі — від 1% до 4%. Як у цих умовах конкурувати українському підприємству чи компанії, які змушені забезпечити поповнення обігових коштів кредитної складової щонайменше у розмірі 18%?

Особливо хочу зупинитися на створенні умов для підприємницької діяльності, малого і середнього бізнесу. Це проблема не тільки соціально-економічна, але й суспільно-політична. Малий і середній бізнес — це і створення робочих місць, і одне з найважливіших джерел формування середнього класу, що вміє захищати свої права, активно бере участь в усіх життєво важливих для країни процесах, виражаючи свою позицію і волю, формуючи владу, а це, з огляду на перехідний період України, має величезне значення.

— У контексті цього, напевно, варто розглядати нещодавню ініціативу УСПП про внесення змін у цінове законодавство. Зокрема, в Закон «Про ціни і ціноутворення». Чим продиктована така необхідність? Наскільки припустимим може бути втручання держави в умовах ринкового розвитку в процес ціноутворення?

— У всіх розвинутих країнах держава відіграє важливу роль у питаннях ціноутворення. При цьому втручання держави не повинне спиратися на принципи ручного керування економікою: встановлення граничного рівня рентабельності, торгових надбавок, цін постачання продукції на внутрішній і зовнішній ринки. Це дуже спрощені методи, що суперечать суті ринкових законів. Держава має, спираючись на відповідну законодавчу базу (а вона в Україні достатня — це і Закон "Про ціни і ціноутворення", і пакет законів, які регламентують антимонопольну діяльність, діяльність природних монополій), тримати руку на пульсі цінових коливань. І спиратися при цьому на прогнози, тенденції світового економічного розвитку, кон'юнктуру ринку, що змінюється.

Як засвідчила ситуація з цінами на хліб і хлібопродукти, на нафтопродукти, лише голим адмініструванням ситуацію не виправити і проблеми не вирішити. Сформульована в УСПП концепція, надіслана до вищих інстанцій (включаючи Президента України), передбачає дуже активну роль держави в питаннях ціноутворення і контролю за цінами. Ми виходимо з того, що держава в цьому випадку повинна спиратися на реальні параметри — баланс попиту та пропозиції, оцінки рівнів прибутку, умов роботи суб'єктів господарювання, своєчасного посилення параметрів соціального захисту тощо. Тобто мова йде про оптимальне поєднання адміністративних і функціональних важелів для втручання в економіку.

— Як ви розцінюєте співробітництво уряду і парламентської більшості з часу його створення і на сьогоднішній день? Наскільки важливе сьогодні проведення політреформи?

— В мене немає сумнівів у тому, що Україні життєво необхідна конституційна реформа. Для підвищення якості, професіоналізму діяльності влади, як виконавчої, так і законодавчої. Більше того, політреформа необхідна для створення ефективних методів відповідальності влади за результати своєї роботи перед народом. Перші півтора року підготовки і проведення конституційної реформи витрачені здебільшого на політичне протистояння. Спроба формувати більшість у парламенті методом торгу, перерозподілом посадових портфелів чи ресурсного простору не дасть позитивного результату. Принципово важливо, маючи досвід, не допустити повтору цих підходів. Тільки та більшість, яка сформована на програмній, ідеологічній основі, здатна разом із Президентом формувати ефективний коаліційний уряд. І ще. Необхідно, щоб створювалися умови, коли політична конкуренція, боротьба за уми людей не відбувалися методами чорного піару, четвертих революцій на майдані Незалежності. Потрібна конкуренція програм, ідеологій, методів покращення життя людей, а виборці, населення мають виступати незалежними суддями в суперечці політсил. Зміни до Конституції не повинні вноситися з метою вузькополітичної, посадової чи особистої кон'юнктури — передусім треба обстоювати інтереси суспільства, країни для більш ефективного розвитку.

Ми повинні дуже відповідально підійти до питань, пов'язаних зі створенням парламентсько-президентської республіки. Важливо знайти оптимальну модель конституційних перетворень, щоб не ослабити країну, основні державні функції з захисту наших економічних і політичних інтересів. Потрібна система влади, яка дає можливість посилювати довіру людей до неї і на цій основі консолідувати суспільство і державу, інтелект і ресурси для вирішення пріоритетних проблем.

— Яким трьом основним якостям повинен відповідати кандидат у президенти України... і Президент України?

— Поточний рік є роком великих випробувань для України і для всіх нас. Нам небайдуже, в чиїх руках буде країна і за яким напрямом вона розвиватиметься після 31 жовтня. Для нас дуже важливо, щоб президентська кампанія стала в остаточному підсумку фактором консолідації суспільства, визначення пріоритетних завдань розвитку України. Не можна допустити того, щоб та конфронтація, яку ми спостерігаємо сьогодні, ще більш посилювалась, а потім позначилася на результатах виборів.

Важливо, щоб виборча кампанія проходила в чесній, рівноправній політичній конкуренції і боротьбі, щоб вона давала можливість підвищувати авторитет країни як держави, яка розвивається на демократичних засадах. Необхідно, щоб люди приймали рішення на виборчих дільницях з розумінням того, що ми єдина країна й у нас спільні проблеми, а не під впливом нечистоплотних технологій.

Головними якостями для кандидата в президенти повинні бути чесність, професіоналізм, патріотизм. Це ті основні принципи, які я захищаю і готовий до боротьби за те, щоб вони були реалізовані в ході виборів Президента України.

Чому професіоналізм? Мені вже доводилося якось говорити про те, що в нас існує величезний дефіцит високопрофесійних менеджерів-керівників. Але проблема не тільки в цьому: навчити, дати знання, допомогти придбати навички — це один бік медалі. Другий — чи любиш і поважаєш ти людей. Хто може ствердно відповісти на це запитання і підтвердити його вчинками, той і може, за моїм переконанням, претендувати на посади в органах влади. Професіоналізм, хоч як парадоксально це звучить, для мене ототожнює ще й людинолюбство, тому що професіонали узагалі може стати майже кожний. Патріотизм же в моєму розумінні — це здатність і вміння свої й вузькополітичні інтереси не ставити вище від загальнонаціональних. Ви знаєте, я зі смутком сприймаю той факт, що дехто з українських політиків, перебуваючи за кордоном, вимагає ухвалення резолюцій, які принижують країну, її національні інтереси — наприклад, ратують за виключення України з Ради Європи, за стягнення з країни якихось штрафів і т. д. Як можна принижувати свою країну заради підвищення власного політичного рейтингу?! Адже це, як правило, призводить до політики подвійних стандартів стосовно нашої батьківщини, політичного й економічного тиску, посилює бажання втрутитися в справи держави...

Разом з тим, я прихильник того, щоб не боятися обговорювати проблеми, шукати найкоротші й найефективніші шляхи їх вирішення. Але всередині країни, за рахунок внутрішніх ресурсів і резервів! І тим більше треба планувати роботу не на конфронтацію, а на консолідацію політичних сил і всього суспільства...

Розмову вів Борис СОМАРІН.

Стратегічні горизонти майбутніх виборів: чи можлива зміна об'єкта?

«Якщо вам не подобаються зміни, то ваша непотрібність ще менше вам сподобається».
Ерік Шенсекі, генерал, колишній начальник штабу армії США.

Народу пропонують зміну декорацій

Що ближче до виборів, то частіше в засобах масової інформації з'являтимуться програмні документи та виступи кандидатів у президенти. Не заперечуючи необхідність оприлюднення позицій кандидатів, мушу відзначити принципову неможливість реалізації більшості з того, що вам обіцяють. І річ тут не стільки в суто пропагандистській спрямованості цих документів, скільки у відсутності відповідних технологій та досвіду стратегічного управління в суспільстві. Ми стали заручниками старих політичних інструментів, які не спрямовані на пошук компромісів та вирішення суспільних проблем.

Особливо гостро ця проблема відчувається напередодні виборів. Адже в людей залишається дедалі менше можливостей реального вибору, а сам процес демократичних виборів перетворюється на черговий фарс — народу пропонують зміну декорацій, без нового сценарію, нові виконавці без заміни ролей і самої суті політичного процесу.

Сьогодні важливо звільнити виборця від ідеологічних химер. Справжньою підставою вибору є бачення розвитку держави. Переконаний, що українці хотіли б робити вибір між варіантами майбутнього, що знаходять свій вираз у проектах і програмах, а не вибирати «минулорічний сніг», що відображено частогусто у партійних меморандумах, маніфестах про зарплати і пенсії.

Тому саме стратегія кандидата у президенти України, в якій міститься не стогін про минуле, а план дій на майбутнє, має стати орієнтиром у виборі майбутнього президента. Нижче пропонуються окремі критерії оцінки стратегій. Сподіваюся, що подальше обговорення цих критеріїв допоможе нашим виборцям визначитися щодо тих чи інших кандидатів, а кандидатам — щодо вибору тих чи інших інструментів політики.

Стратегія як інструмент ефективного суспільного діалогу

Безперечно, умовою для позитивних змін у суспільстві є ситуація порозуміння, відносної згоди між основними політичними гравцями, між владою та суспільними верствами. Але сам по собі постійний пошук компромісу без наявності конструктивної стратегічної лінії спричинює дедалі нові і нові протистояння.

Населенню України нав'язуються хибні проблеми, які бентежать суспільну думку, вносять смуту в суспільну свідомість і провокують різні самоцінні, надумані конфлікти та протистояння. Тоді як обговорення реальних проблем і загроз намагаються уникати. Наприклад, питання, як Україні визначатися щодо світових викликів, не ставиться зовсім, ніби хтось «там нагорі» здатен його вирішити за нас, на нашу користь. Так не буває у світі, де конкуренція стає сильнішою за державні кордони і правила гри, де суспільні ресурси «вимиваються», якщо не існує ефективної державної політики, а діяльність влади спрямована на задоволення приватних та кланових інтересів. Обходить це питання програма кандидата не може, як і не може не давати свого чіткого варіанту відповіді на нього.

Провладними «піарщиками» нав'язується думка про переділ власності, масові «репресії» у разі перемоги кандидата від опозиції. Моя персональна думка з цього приводу така: попри повне несприйняття методів та способів політики нинішньої влади, не хотів би, щоб і я, і мої діти, та й ще не одне покоління українців жили в державі, керівників якої засуджено.

Увесь журналістсько-політичний публічний дискурс звівся до формули «хто правий, хто винен», перелічується безліч варіантів — «хто з ким проти кого». Здається, навіть найавторитетніші журналісти і самі політики надають перевагу обговоренню не суті суспільних проблем, а рейтингу кандидатів, «кольору» партії та кількісного складу політичних блоків. Хоча тільки «вишуканий розум» може знайти принципові відмінності у програмних засадах кандидатів.

У такій ситуації народ фактично є викинутим із політичного процесу, основним змістом якого залишається розподіл суспільних ресурсів та хижацька економіка. Стратегія має включити суспільство у визначення цілей і у процес творення майбутнього України.

Стратегія повинна містити нову модель економіки та окреслювати роль бізнесу в цій моделі

Радикальна зміна пріоритетів та акцентів у державній політиці має доповнюватися переходом до постиндустріальної моделі розвитку, де на перше місце виходять людські ресурси і знання як основні джерела підвищення добробуту громадян. Нова демократична влада має відрізнятися від нинішньої не міркою, що визначається 10—20—30 грн. мінімальної заробітної плати чи пенсії, а принципово іншим підходом до того, що вважається національним багатством. Переконаний, що народ мусить вибрати ту владу, стратегія якої базується на розвитку людського капіталу. Владу, метою діяльності якої є здорова та освічена нація, а не видобуті корисні копалини чи реанімовані за рахунок розкрадання бюджету промислові гіганти.

За цих умов на бізнес очікує нова роль — бути локомотивом суспільно-політичного процесу, а не «ізгоєм». Адже декому із бізнесменів закритий шлях у цивілізований світ і їх ненавидить збіднілий народ. Стратегія має показати, яким чином капітал посилюватиме не державний апарат, а суспільні інституції розвитку. Приміром, шляхом державного сприяння інвестиціям у високотехнологічне виробництво, у залучення бізнесу до інформаційних ресурсів та нових технологій, розвиток кваліфікації робітників. Держава має створювати умови для експансії українського капіталу, просувати його інтереси на зовнішніх ринках, щоб робити наші ресурси конкурентоспроможнішими за ресурси інших держав. Для цього стратегія має не обмежуватися обіцянками, а включати в себе опис механізмів, з допомогою яких це можна досягти.

Стратегічний процес за формою має бути відкритим

Ми довго жили за режимів, де влада «керувала» країною, і тільки вона мала голос. У суспільно-політичному процесі, який намагаємося творити, вирішальний голос має суспільство, а влада слухає. За таких умов, коли розмовляють між собою і коментують один одного різні верстви суспільства, влада має відігравати важливу роль трансформації почутого у завдання своєї роботи.

Навіть чітко уявляючи, що може і має вивести Україну на шлях поступу в умовах демократії, ніхто не може визначити стратегічні перспективи і реалізувати «правильну політику» без суспільної підтримки і постійного діалогу. Тому в сучасному світі оцінюють не «правильність» політик, а їхні практичні характеристики — можливість бути реалізованими, відповідність суспільним бажанням і наявним ресурсам. Головне, навіть не наукова і не академічна обґрунтованість, а можливості їх втілення. До того ж можливість реальна, яка дає змогу уникати саботажу, вирішувати конфлікти засобами державної політики, тобто діяти за рахунок громадської підтримки, а не репресивними методами.

Адміністративний примус та авторитарні методи вже показали свою згубність і безсилля. На їхній основі можливі лише лихо і кривда. Період тих, хто рішення приймає, та тих, хто їх виконує, відходить у минуле. Справжня влада, як спроможність брати на себе відповідальність і вести за собою, концентрується у місцях постановки та розв'язання складних соціальних та гуманітарних питань розвитку. Саме реально діючі проекти соціальних змін є тим, у що можна вірити та віддати свій голос, на відміну від слів та запевнень у зростанні показників чи фетишизації тієї чи іншої інтеграції.

Хотів би відзначити, що зміна виборчих акцентів є не лише можлива, а й принципово необхідна. Не лише для звичайних людей, а й передусім для еліти та майбутніх кандидатів у президенти.

Для того, щоб справжні вибори відбулися, має бути врахований не тільки юридично-правовий аспект. Велике значення має аспект змістовний, яким не можна нехтувати. Низький відсоток явки та політична байдужість, зневіра, пасивність працюють на користь окремих політичних сил і є їхньою електоральною стратегією. Завдання стратегічної роботи в інтересах України — зробити так, щоб виборці відвели очі від телевізійних екранів і пішли на виборчі дільниці. Щоб народ повірив політикам і побачив перспективу того, що в цій країні справді можливі зміни.

Переконаний, що позитивний сценарій виборчої кампанії, побудований на діалозі навколо майбутнього, міг би замість виснаження суспільних ресурсів стати експериментальною площадкою відпрацювання «тут і вже» інструментів державної політики для ефективного суспільного розвитку нашої країни.

Кінцевим носієм стратегії має бути не «влада» чи «опозиція», а народ. Маємо ситуацію, коли потрібно не тільки створити громадську думку, а й передати саме суспільству та його еліті ініціативу щодо розгортання політичного процесу. На моє переконання, публічний політичний процес творення стратегії є не менш важливим за саму стратегію. Під нею багато хто й досі розуміє «добротний» і «правильний» документ, при цьому не замислюючись над тим, а які критерії цієї «правильності».

Іван ВАСЮНИК, народний депутат України, фракція «Наша Україна».

Ігор ЧЕЛОМБІТКО: «В Україні не існує державної стратегії щодо розвитку сфери дитячого харчування»

Як відомо, у найбільших містах України нещодавно сталося масове отруєння немовлят молокопродуктами. Що зрозуміло, викликало закономірне занепокоєння громадськості. Зокрема, серед законодавців, особливо членів Комітету ВР з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства. Чимало часу цій проблемі приділив народний депутат Ігор ЧЕЛОМБІТКО, який очолює підкомітет з питань законодавчого забезпечення охорони материнства, дитинства та державної допомоги сім'ям з дітьми.

— Як ви можете прокоментувати цю хвилю масових дитячих отруєнь?

— Чи не найголовнішою проблемою системи молочних кухонь в Україні, що власне і стало опосередкованим чинником масового отруєння, я вважаю технологічну відсталість процесу виготовлення продуктів дитячого харчування. На більшості підприємств цієї сфери сьогодні використовують технології, обладнання, пакувальні матеріали, які допускають дуже велику роль так званого людського чинника.

Крім того, слід зазначити, що асортимент продукції молочних кухонь лише умовно можна назвати дитячим харчуванням. Насправді молочні кухні випускають практично ту саму продукцію, як і більшість звичайних молокозаводів, лише з різницею в дозах фасування. Не відповідають сучасним вимогам пакувальні матеріали, зокрема поліетилен, який не є безпечним для здоров'я немовлят.

Водночас сьогодні в Україні не виробляють рідкі адаптовані молочні суміші, придатні для споживання дітьми з перших днів життя, які, на думку медиків, необхідні для унеможливлення розвитку дисбактеріозу та для підвищення імунітету. Актуальною проблемою також слід визнати відсутність гіпоалергічних продуктів дитячого харчування, адже алергічне несприйняття лактози спостерігається у значної частини немовлят.

— В інтерв'ю одній столичній газеті керівник заводу дитячого харчування «Салюс» у Києві сказав, що зазначене підприємство зверталося до вас як до народного обранця з проханням допомогти в забезпеченні випуску продуктів дитячого харчування, які відповідали б європейським стандартам якості. Що ви можете сказати з цього приводу?

— Згаданий завод — унікальне підприємство. Його будівництво свого часу було викликане необхідністю забезпечити регіони України, що постраждали від Чорнобильської катастрофи, якісним і корисним дитячим харчування, яке відповідало б найкращим світовим зразкам. Проте висока якість продукції, котру може випускати це підприємство, тягне за собою її високу вартість, що не дозволить її придбати більшості батьків.

У всьому цивілізованому світі сфера дитячого харчування є дотаційною, бо лише такий підхід дає змогу забезпечити безпечність та доступність такої продукції. Однак в Україні зараз взагалі не існує єдиної державної стратегії щодо розвитку цієї галузі. Ситуація яскраво ілюструється тим, що до сьогодні не прийнято державну програму розвитку дитячого харчування та відповідний закон, хоча проекти цих документів давно розроблені нашим підкомітетом.

Наш підкомітет звертався до Кабінету Міністрів України, Київської міської державної адміністрації з пропозицією розглянути можливість виділення державних дотацій для здешевлення справді якісної продукції. Єдиною відповіддю цих органів було посилання на відсутність коштів. Така позиція, на жаль, може викликати лише одне запитання: «А чи турбує посадовців здоров'я українських дітей?»

Окремо, в тому числі і в контексті останніх тривожних подій, слід «відзначити» позицію чиновників КМДА. Так, той само завод дитячого харчування «Салюс» неодноразово звертався до КМДА з пропозицією доповнити асортимент, розповсюджуваний через роздаточні пункти, продукцією заводу, яку не випускає жодне інше підприємство України і яка не імпортується. Визнаючи необхідність використання адаптованих сумішей і знаючи, що фабрика-кухня № 1 їх не випускає, шановний заступник голови КМДА Валерій Бідний у своїй доповіді напрочуд упевнено повідомляє, що фабрика-кухня № 1 повністю забезпечує потребу дітей раннього віку в харчуванні. Як це підприємство «забезпечує потребу» усі мали змогу пересвідчитись.

Хочу також зазначити, що іще два роки тому я вніс законопроект про дитяче молочне харчування. На жаль, і до сьогодні, через політичну ситуацію, яка склалася у парламенті, його розгляд відкладається.

Тварини в населених пунктах: проблеми співжиття та шляхи їх розв'язання

Михайло Васильович ЗУБЕЦЬ — вчений-зоотехнік, заслужений діяч науки і техніки, президент Української академії аграрних наук, народний депутат України, член Комітету у закордонних справах та депутатської групи «Союз».

Своїми науковими працями вчений розвинув теоретичні й практичні питання породотворювального процесу в молочному та м'ясному скотарстві, висунув нову гіпотезу генезису порід, став визнаним лідером усього комплексу наукових досліджень з проблем генетики, селекції і біотехнології у тваринництві.

Усю свою трудову і наукову діяльність присвятив становленню та розвитку вітчизняного тваринництва. Його глибокі наукові праці в цій галузі (а він опублікував понад 480 наукових праць, зокрема 12 монографій і підручників, одержав 26 авторських свідоцтв на винаходи) знайшли широке впровадження у виробництві.

Під керівництвом вченого підготовлено чотири доктори і 15 кандидатів наук.

Велику увагу приділяє він оптимізації мережі науково-дослідних установ з урахуванням регіональних особливостей розвитку АПК, зміцненню зв'язків науки з виробництвом, співробітництву із зарубіжними країнами. Як відомий історик аграрної науки, започаткував разом з академіком Валерієм Петровичем Буркатом серію науково-публіцистичного видання — «Українські вчені-аграрії XX століття».

Нині, окрім високих наукових та громадських рангів, у статусі народного депутата України, Михайло Васильович активно проводить копітку і таку необхідну для аграрного сектору законотворчу роботу.

Саме про цю сферу діяльності вченого йдеться у розмові з нашим кореспондентом.

— Законопроект «Про утримання та поводження з домашніми непродуктивними тваринами в населених пунктах», який ви підготували у співавторстві з вашими колегами-депутатами Володимиром Майстришиним, Миколою Комарем, Олексієм Корсаковим, Олександром Лєщинським та Ганною Антоньєвою, зацікавив багатьох громадян.

Поділіться, будь ласка, своїми думками щодо необхідності прийняття та особливостей правових норм цього законопроекту.

— Справді, в законодавчому доробку парламенту останнім часом з'явилося декілька проектів, які обіймають специфічну сферу правового регулювання і стосуються поводження людини з тваринами. Це проекти Бориса Безпалого і Раїси Богатирьової «Про захист тварин від жорстокого поводження» та Олександра Голуба «Про гуманне ставлення до тварин». Депутат Олександр Косьяненко вніс законопроект «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Кримінального кодексу України щодо відповідальності за порушення правил тримання тварин» та низку інших.

Однак такої глибини розкриття проблеми та широти постановки правових норм щодо всебічного вирішення цього, можна сказати, важливого суспільного питання не вистачало у попередніх проектах. Отож, зрозуміло, що і рішення профільного Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, і пропозиції Кабінету Міністрів України та висновки Головного науково-експертного управління Верховної Ради України сходяться на тому, щоб за основу взяти наш законопроект, врахувавши, безперечно, конструктивні положення попередніх проектів та зазначені зауваження і пропозиції Головного науково-експертного управління Верховної Ради України.

Я переконаний у тім, що прийняття такого закону зумовлено часом. Адже сьогодні ми стали свідками того, що майже кожна друга українська сім'я має у власності якусь тварину: собаку, кішку, птаха, екзотичних рептилій, морських свинок, хом'ячків, акваріумних рибок та інших живих створінь. І якщо бути відвертим, то ми вже припізнились із законодавчим урегулюванням цієї проблеми на декілька десятиліть.

— Цікаво було б попередньо ознайомитися з основними положеннями проекту закону.

— Передусім треба відзначити обсяг проекту. Він складається з 38 статей, які згруповано в семи розділах. У шести статтях першого розділу під назвою «Загальні положення» встановлено чітко окреслену сферу дії закону, регламентуються умови набуття права власності на домашніх непродуктивних тварин та розкриваються основні принципи утримання та поводження з цими тваринами в населених пунктах відповідно до міжнародних норм і конвенцій.

Наступний розділ — «Державне управління у сфері утримання та поводження з домашніми непродуктивними тваринами в населених пунктах» — визначає повноваження та особливості діяльності виконавчої гілки влади та органів місцевого самоврядування під час здійснення державної політики у сфері утримання та поводження з домашніми непродуктивними тваринами в населених пунктах.

Найбільший розділ III містить 17 статей. Його подано під назвою «Використання домашніх непродуктивних тварин у населених пунктах та вимоги щодо їх утримання».

У цьому розділі:

— встановлено порядок ліцензування господарської діяльності, пов'язаної з використанням та утриманням домашніх непродуктивних тварин у населених пунктах;

— визначено правила використання цих тварин у населених пунктах;

— визначено права та обов'язки власників домашніх непродуктивних тварин і громадських організацій, що діють у цій сфері;

— передбачено затвердження порядку реєстрації домашніх непродуктивних тварин та оплати комунальних послуг, пов'язаних з їх утриманням;

— гарантовано вимоги щодо надання ветеринарної допомоги домашнім непродуктивним тваринам та умов їх транспортування, а також поховання чи кремації померлих тварин.

Основні принципи поводження з бездоглядними тваринами в населених пунктах та перелік заходів, які проводитимуть органи виконавчої влади та місцевого самоврядування з метою регулювання чисельності безпритульних або ж бездоглядних тварин, виписано в четвертому розділі.

Певне правове навантаження нестимуть положення п'ятого розділу. Зокрема, тут визначено правовий статус посадових осіб органів виконавчої влади та місцевого самоврядування і громадських організацій щодо здійснення контролю за додержанням законодавства у сфері утримання та поводження з домашніми непродуктивними тваринами в населених пунктах. Водночас встановлено відповідальність за порушення законодавства у цій сфері, закріплено гарантії правового захисту працівників підприємств, установ і організацій, що здійснюють контроль за цією діяльністю, визначено права та обов'язки осіб, які постраждали від укусів або були травмовані домашніми непродуктивними тваринами, та регламентується порядок надання їм лікувально-профілактичної допомоги.

Заключні розділи визначають загальні засади міжнародної політики держави в цій сфері та запропоновані авторами проекту зміни до Кримінального кодексу України, Кримінально-процесуального кодексу України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, законів України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про страхування» та «Про міліцію».

— Із набуттям законом чинності те, на що сьогодні заплющують очі чиновники і чого не відає широкий загал громадян, стане правовою нормою нашого сьогодення?

— Безперечно. Але це не означає, що так захотілося групі депутатів. Ми сьогодні часто говоримо про людські цінності. Дія закону стане цеглиною у спорудженні розвиненого громадянського суспільства, утвердженні загальнолюдських принципів співжиття.

Як уже зазначалося, повноваженням виконавчої влади та органів місцевого самоврядування під час здійснення державної політики у цій сфері присвячено п'ять статей другого розділу проекту. Одним із пунктів статті 7, зокрема, визначено, що координація діяльності з вирішення всіх питань і проблем покладається на Державну санітарно-епідеміологічну службу МОЗ України, Державний департамент ветеринарної медицини Міністерства аграрної політики України, Міністерство охорони навколишнього природного середовища, Державний комітет України з питань житлово-комунального господарства, структурні підрозділи Міністерства внутрішніх справ та деякі інші відомства. Перелік цих державних структур свідчить про важливість цієї проблеми в нашому суспільстві.

Окрім того, як відомо, цими проблемами опікується цілий загін громадських організацій, про що свідчать численні показові видовищні та спортивні зоотехнічні заходи, випуск періодичних видань, тематичної літератури, створення науково-популярних та художніх фільмів, мультиплікацій для дітей.

Одне слово, нас чекає велика і, можна сказати, благородна робота.

Йдеться про загрозливий стан екологічного та санітарно-епідеміологічного благополуччя населення. Тобто виникає загроза епідемій хвороб, спільних для людей і тварин, таких як сказ, лептоспіроз, дірофіляріоз, хвороба «Лайме» та інші.

Екологічна обстановка в населених пунктах невпинно погіршується у зв'язку зі збільшенням як одомашнених, так і безпритульних і бездоглядних тварин, котрі засмічують населені пункти екскрементами та іншими продуктами життєдіяльності.

І, нарешті, відсутність відповідних законодавчих та нормативних актів не дає можливості на державному рівні здійснювати належний контроль у цій сфері, що призводить до формування у свідомості власників домашніх тварин комплексу безкарності та вседозволеності. Особливо тривожить ця проблема ще й тому, що під час забудови нових великих житлових мікрорайонів не споруджуються спеціальні майданчики для вигулу домашніх непродуктивних тварин. А це через 10—15 років може обернутися екологічною катастрофою.

Закон, окрім низки моральних аспектів, матиме значне економічне навантаження і загальнодержавну вигоду. Візьмемо для прикладу лише один вид тварин — собак. Вони охороняють державний кордон, розшукують і затримують злочинців, виявляють нелегалів при перетині державного кордону, вибухівку та міни, наркотичні речовини, зброю, рятують потерпілих від землетрусу та інших надзвичайних ситуацій. Собаки можуть бути їздовими та нести пастухову службу, супроводжувати сліпих, глухих та інвалідів з ушкодженням опорно-рухового апарату, які пересуваються на візках, охороняти господарські об'єкти, житло громадян, полювати на звіра та птахів. Численні породи собак використовуються як циркові артисти, підслідні тварини та утримуються власниками як друзі-компаньйони. Навіть у космосі перед людиною першим побував собака. Їм установлено пам'ятники, про них, як уже зазначалося, створено чимало художніх творів.

Власне, можна багато наводити прикладів про соціально-економічну значимість у житті людини низки тварин, зокрема котів.

— Тепер кілька слів про науковий бік цієї справи.

— У наших дослідних установах, у численних господарствах системи Міністерства аграрної політики та сільськогосподарських навчальних закладах є достатньо потужна матеріально-технічна база та кваліфіковані наукові кадри і спеціалісти, які в змозі на високому рівні проводити племінне відтворення будь-якого виду домашніх непродуктивних тварин.

Водночас наші вчені здійснюватимуть ветеринарний захист самих тварин, проводитимуть профілактичні заходи щодо нерозповсюдження окремих інфекційних хвороб на людей. У процесі співпраці з іншими установами вирішуватимуться інші питання, зокрема, вироблення науково обґрунтованої системи раціонального харчування тварин.

На часі в рамках реалізації положень закону розробка спільно з центральними, регіональними та місцевими органами виконавчої влади з питань житлово-комунального господарства, охорони здоров'я, ветеринарної медицини, внутрішніх справ, охорони навколишнього природного середовища методик і правил утримання та поводження з домашніми непродуктивними тваринами в населених пунктах.

— Утримання і поводження з тваринами в містах одне, в сільській місцевості геть інше. Чи можна поставити в однакове становище міського жителя — власника тварини і сільського мешканця?

— На жаль, у проекті проведено зрівнялівку між міськими і сільськими умовами утримання та можливостями власників тварин в одержанні певних послуг. Ми це врахуємо під час розгляду проекту в першому читанні. Буде справедливо, коли ми спільно із співавторами внесемо додатково невеликий розділ щодо певних особливостей дії закону в сільських населених пунктах.

Користуючись нагодою, висловлюю прохання до зацікавлених працівників органів місцевого самоврядування ознайомитися з цим законопроектом на сайті Верховної Ради України під номером 3175-2, зареєстрованим 6 листопада 2003 року, і надіслати нам свої пропозиції. Ми будемо тільки вдячні за співпрацю.

— Дякую за розмову.

Інтерв'ю взяв Михайло СВОЯЧЕНКО.

Наукова експертиза «наукового» проекту

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Купівля, продаж і передання технологій — невід'ємна складова розвитку сучасної держави. Як засвідчує досвід країн із потужною економікою та високими стандартами життя переважної більшості громадян, законодавче врегулювання проблем, пов'язаних із трансфером технологій, позитивно позначається на всіх компонентах наукового потенціалу і, отже, розширює можливості економічного зростання. На початку 80-х років минулого століття на ринку технологій США склалася подібна до нинішньої в Україні ситуація — правової невизначеності. Протягом кількох років американські законодавці ухвалили близько 20 відповідних законів, охопивши таким чином усі ключові аспекти проблеми.

Нещодавно Верховна Рада України ухвалила у першому читанні проект Закону України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій». Стратегічне завдання закону можна сформулювати коротко: змінити наш ринок, щоб країна мала змогу торгувати не лише сировиною та ресурсами, а й високими технологіями. Якщо пригадати, приміром, той факт, що Україна — одна із шести держав світу, котрі володіють повним замкнутим циклом виробництва літаків, стане зрозумілішою роль цього закону з точки зору зміцнення конкурентоспроможності національної економіки в умовах глобалізації.

Враховуючи неабияке значення майбутнього законодавчого акту для нашої держави та її громадян, Київський регіональний центр Академії правових наук України виступив ініціатором «круглого столу», який днями відбувся у Києві за участю представників ряду провідних наукових установ і парламенту України.

Майже всі учасники засідання відзначили важливе значення, яке матиме закон у розвитку нашої країни. Практично одностайною була думка і про те, що законопроект конче потребує всебічного і грунтовного доопрацювання. Зокрема, на думку декого з учасників, треба усунути наявні у проекті положення, що суперечать Цивільному кодексу України.

На думку Олександра Безуха (НДІ приватного права і підприємництва Академії правових наук України), треба змінити майже тотальну орієнтацію законопроекту на державний сектор економіки і детальніше виписати функції органів державного регулювання трансфером. Валентина Александрова (Інститут економічного прогнозування НАН України) рекомендує ввести спеціальний індикатор для визначення рівня технологій, оскільки, приміром, наукоємні технології вимагають потужнішого фінансування. Володимир Денисюк (Центр досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г. Доброва НАН України) пропонує чіткіше виписати питання, пов'язані із трансфером технологій подвійного, спеціального і військового призначення. На думку вченого, варто чіткіше сформулювати таке ключове питання, як належність прав на технологію, розроблену на кошти держбюджету.

Таїсія Щедріна (Інститут економічного прогнозування НАН України) говорила про потребу створення національної системи трансферу технологій. Вона пропонує узгодити проект із наявними міжнародними документами, зокрема, з нормами СОТ, а також передбачити відповідальність суб'єктів процесу за порушення інтересів громадян, погіршення екологічної ситуації.

Народний депутат, голова підкомітету Комітету ВР України з питань науки та освіти, Михайло Родіонов привернув увагу присутніх до необхідності прискорити доопрацювання законопроекту з метою подання документу на друге читання. Він зазначив, що у проекті не прописано юридичні аспекти взаємин між суб'єктами процесу трансферу технологій. Крім того, автори документу залишили поза увагою ситуації, а таких чимало, коли власником технології виступає не держава, а приватна особа.

Доктор юридичних наук Олена Орлюк (НДІ інтелектуальної власності Академії правових наук України) зауважила, що слід визначити питання фінансового забезпечення процесу, зокрема передбачити можливість фінансування за рахунок приватного капіталу, а також передбачити податкові пільги для учасників процесу трансферу технологій.

Крім того, на думку декого з фахівців, проект переобтяжений довжелезним переліком норм обмежувального або заборонного характеру і, таким чином, не відповідає завданню зменшення впливу держави на життя суспільства.

Підбиваючи підсумки дискусії, головуюча на засіданні професор Наталя Мироненко відзначила конструктивний і конкретний характер розмови професіоналів, наголосивши при цьому: «Ми прагнемо зробити документ якомога досконалішим, адже цілком усвідомлюємо його роль у формуванні того суспільства, в якому житимуть наші діти», **повідомляє прес-центр КРЦ Академії правових наук України.**

Вчаться бути партнерами

РИНОК ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

*Голова правління ВАТ «Чернівціобленерго» Ярослав КОБЕЛЯ **(на знімку)** в енергетиці вже майже тридцять років. Після закінчення Львівської політехніки майбутній заслужений енергетик України працював на різних підприємствах галузі. Будував і обслуговував Бурштинську ГЕС. 1990 року очолив «Чернівціобленерго».*

— Ярославе Антоновичу, з чого починалося становлення вашої компанії?

— Мабуть, з перших загальних зборів акціонерів у 1998 році, де, власне, було вирішено, що ми реорганізуємось у ВАТ. Наступного року на таких само зборах було затверджено основні напрями перспективного розвитку компанії. Ми були дуже збитковим підприємством. За спожиту електроенергію з нами розраховувалося не більш як 60 відсотків користувачів. Основними неплатниками були підприємства житлово-комунального господарства: «Чернівціводоканал», облтепломережа, тролейбусне управління. Сукупно вони сплачували приблизно половину від виставлених рахунків і були джерелом зростання фактично безнадійної дебіторської заборгованості. Наших обігових коштів ледве вистачало на першочергові платежі. Ми працювали собі на збитки, бо відпускали електроенергію за неприпустимо низькими тарифами, закуповуючи її за надміру високими. Загострили цю складну ситуацію і стихійні лиха: паводки і буревії в кількох районах області, які завдали нам втрат на 4 млн. гривень. Необхідно було терміново шукати якийсь вихід. Ми вийшли з листами на Кабмін, на своє Міністерство палива та енергетики, на Національну комісію з регулювання енергетики з пропозиціями про зміну тарифної політики. Внаслідок цих переговорів було затверджено нові тарифи, які дали змогу компанії стабілізувати своє фінансове становище.

— Що змінилося відтоді?

— Спочатку ми змогли виділити кошти на капітальне будівництво та ремонт найважливіших та найбільш зношених повітряних ліній та підстанцій. Однак за п'ять років кошти на ці витрати збільшилися вдвічі — від 1,5 млн. гривень у 1998 році до 3,7 у 2003-му. Проте зроблене тоді далося взнаки: сьогодні область фактично безаварійно переживає осінньо-зимовий максимум навантажень. На виконання інвестиційної програми ми плануємо замінити в поточному році на вищий клас точності майже 40 тисяч побутових електролічильників. До того ж передбачається, що з них 5 тисяч штук буде змонтовано за межами житлових будинків.

— Як ви працюєте з боржниками?

— Питання складне. З нашими «улюбленими» неплатниками — комунальними підприємствами — ми проводили переговори, багато в чому пішли їм назустріч, ставлячись з розумінням до того, що довготривалі штрафні відключення лише дестабілізують соціальну ситуацію та призводять до значних матеріальних втрат. Ми передали в оренду частину свого обладнання «Чернівціводоканалу», що дало змогу цьому підприємству зменшити тарифи. Погодилися на такий крок за умови забезпечення 100-відсоткової проплати поточних рахунків. Те саме можна сказати і про інші підприємства комунальної сфери. Проте їхня попередня заборгованість залишається значною (58 млн. гривень) та має всі ознаки безнадійної.

— Які санкції загрожують населенню, що має заборгованість?

— У структурі електроспоживання області 57 відсотків боргів — населення. А розрахунки цієї категорії споживачів не перевищують і половини. До того ж саме вони є найбільшими крадіями електроенергії та основним чинником понаднормативних витрат. Тому ми залучаємо додатковий персонал контролерів, які здійснюють перевірки обліку та розрахунків, періодично нагадуємо споживачам про суми заборгованостей, виносимо лічильники за межі будинків та встановлюємо ізольовані введення, що унеможливлює крадіжку, замінюємо старі моделі електрообладнання на нові — високоточні електронні та реверсивні. Ця робота також дала певні позитивні результати. Минулого року рівень проплат населенням збільшився до 64 відсотків. З 2001-го до 2003 року цифра зросла з 29,5 млн. гривень до 39,2. Зростає також і кількість виявлених крадіжок. Якщо 2002 року їх було 3267, то 2003-го — вже 4398.

— Майбутнє компанії — це...?

— ... прибутковість, стабільність матеріально-технічної бази, тверді соціальні гарантії для колективу. Якщо 2001-го ми мали 26,3 млн. гривень збитків, то за підсумками роботи в 2002—2003 роках отримано хоч і невеликий, але прибуток — 207 тис. гривень. Спостерігається стійка тенденція до поліпшення розрахунків з державним підприємством «Енергоринок». Працюємо і над зниженням технологічних і комерційних втрат. Раніше вони були основним чинником збитковості компанії та сягали 40 відсотків. Сьогодні цифра трохи перевищує 30 відсотків. І ми плануємо зменшити її. За останні п'ять місяців розрахунки за електроенергію становили 90 відсотків. Ми повинні цьогоріч вийти на всі сто. У нас уже давно ліквідована заборгованість у заробітній платі. Але поки що ми лише трохи вирівняли ситуацію.

— Точаться розмови про можливу приватизацію вашого підприємства, схоже, хтось уже накинув оком на господарство, яке міцно стає на ноги, вже є зацікавлені особи й серед буковинських можновладців, котрі також не проти нагріти руки на торгах...

— Охочі до чужого завжди, як бджоли біля цукру, крутяться біля міцних, перспективних, прибуткових підприємств. Звичайно, краще прибрати до рук те, що вже завтра даватиме прибутки. Капіталізація української економіки — річ, можливо, й потрібна, проте все повинно мати насамперед реальну ціну і підстави для зміни власника. Підприємства енергетики — галузь не тільки економічна, а й політична. Я не думаю, що після такої приватизації влада зможе утримувати низькі ціни на електроенергію, вирішувати стратегічні питання в пікові години, оперативно знімати соціальне напруження. Над цим варто добре подумати.

Сергій СУЛИМА.

Роман ЯРЕМЧУК: «Інтерес рухає прогрес»

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Зустріла днями знайомого інженера. Обмінялися традиційно: «Як життя?». У відповідь очікувала почути не менш традиційні нарікання, мовляв, хіба то життя? Але мені відповіли, що життя нормальне, зарплата у межах тисячі гривень. А якщо говорити про «Ватру», на якій він працює багато років, то підприємство нарешті побачило світло в кінці тунелю. І пов'язано це з реструктуризацією.

*З цього факту і почалася наша розмова з президентом ВАТ «Ватра», головою ради директорів корпорації «Ватра» Романом ЯРЕМЧУКОМ **(на знімку)**.*

— Романе Юліановичу, то в чому полягає ідея реструктуризації?

— Десь півтора року тому ми констатували, що підприємство опинилося у глухому куті. Якщо нічого не робити — загинемо. Тоді і виникла ідея реструктуризації. Як казав Козьма Прутков, ідеї і воші народжуються від бідності. Образно кажучи, ми роздерли «Ватру» на шматки. На приватній основі виникло дев'ять самостійних заводів, які утворили корпорацію «Ватра». Що таке акціонерне товариство? На «Ватрі» — 12 тисяч акціонерів з усієї України. Це навіть не колгосп, а щось безглуздіше... Яку роль відіграють акціонери в управлінні виробництвом? Чию волю має виконувати керівник підприємства?

— А ефективний власник, на якого всі мало не молилися під час приватизації?

— Ви маєте на увазі того, хто б сконцентрував у своїх руках контрольний пакет акцій? На щастя, «Ватра» уникнула такого власника. Чому на щастя? Невже ви вірите у міфи про те, що армія менеджерів буде щиро перейматися тим, як наповнювати прибутками кишені такого власника? Інтереси тих, хто творить ці прибутки, і власника, який вимагає інтенсивної праці, часто при мізерній зарплаті, різко розходяться. Не будемо лукавити: хто в Україні є ефективним власником? Переважно той, хто нахапав мільйони, викупив акції і вважає, що має право диктувати всім свою волю.

— На його переконання, він дозрів до того, щоб на нього працювали...

— Отож, а люди думають інакше: «Чому на своїй землі, на своєму підприємстві ми не можемо працювати на себе?» Зрештою, це закономірно. Згадайте Біблію: «Де скарби ваші, там душа ваша».

— Але ж ви кажете, що заводи створювались на приватній основі...

— Так, але на кожному заводі не один власник, а дев'ять—десять. Той кістяк, який здійснює ефективне управління. Енергію нового покоління менеджерів ми влили у їхні інтереси.

— Звучить, звичайно, гарно, але, будь ласка, детальніше про структурні зміни.

— Про корпорацію я вже казав. Паралельно існує і ВАТ «Ватра», але воно кардинально змінило свої функції: передає в оренду заводам приміщення, обладнання, забезпечує усіх енергоносіями, диктуючи при цьому певні умови. Заводи перетворилися на мобільні структури, які дбають про рентабельність виробництва, ринки збуту продукції, нові робочі місця. Обидві структури тісно пов'язані між собою: і технологічно, і за інтересами. Жити акціонерне товариство без корпорації не може, і навпаки.

— І як живуть?

— Знаєте, я впевнений, що з ким би з ватрівців ви не говорили про реструктуризацію, відгуки будуть позитивні. Лакмусовим папірцем тут є зарплата. Якщо у 2002 році середня зарплата на підприємстві становила 304 гривні, торік — 440, то вже у перший половині цього року — 570. А на окремих заводах — понад 700 гривень. На «Ватру» знову почали проситися спеціалісти. Свого часу пішли торгувати на базар, а тепер повертаються, бо треба думати про легальні заробітки, про пенсію.

Промовисті й інші показники. За півтора року непрямі витрати у перерахунку на гривню продукції зменшилися на 20 відсотків. Обсяг продажів зріс в 1,8 раза, споживання енергоносіїв скоротилося майже на третину.

— Колись ви казали, що «Ватру» витісняють з українського ринку світлотехніки, а держава ніяк не протегує вітчизняному виробнику. А тепер на яких ринках працюєте?

— Переважно на російському і країн СНД, хоч продовжуємо відвойовувати й український ринок. Маємо чим: якість продукції «Ватри» вища, а ціни нижчі, ніж були вчора, і нижчі, ніж у наших конкурентів. Тому серйозно нарощуємо обсяги продаж. Працюємо з колії і на колеса. На складах нічого не лежить.

— Романе Юліановичу, але люди ті, що й були... Невже перевелися так звані несуни, порушники дисципліни?

— Тепер не дуже вкрадеш, бо кожен дивиться, що тягнуть з його кишені. Думаю, що ми позбулися цього зла. Ніхто також не буде миритися з бездіяльністю працівниками.

— Усі керівники підприємств мріють про багатих інвесторів. А ви?

— Як кажуть, мріяти не шкідливо. А де вони, ті інвестори? У нас зовсім інша тактика: а чому ми самі не можемо бути інвесторами? Ставимо собі за мету за рахунок прибутків поступово накопичувати інвестиційні кошти на реновацію засобів виробництва та технічний розвиток товариства і корпорації.

— «Ватра» славилася своєю соціальною сферою. Ви не «скинули» її, як це роблять під час приватизації інші підприємства?

— Ми усе зберегли: і медичну частину, і культурний центр, і спортивну базу. Все функціонує, усім люди користуються. Причому безплатно. Всі об'єкти залишилися за акціонерним товариством. До зарплати кожного можна додати 60—70 гривень щомісяця — за соціальні послуги.

— Приватизація по-ватрівськи відрізняється від тієї, що культивується у сучасному українському суспільстві. Ваша якась людяніша...

— Я би сказав — гуманніша. Поєднати інтереси власників і менеджерів, усіх працівників, повірте, зовсім не просто. Я вивів для себе таку формулу: «Інтерес рухає прогрес».

Народжуються нові ідеї. Днями спільно з Тернопільським технічним університетом створили центр маркетингу та інтелектуальної власності. Домовилися залучати до розробки нових видів продукції, розв'язання проблем виробництва, що найбільше дошкуляють, науковців і студентів. Водночас придивлятимемося до молодих людей: можливо, хтось з них прийде на «Ватру». Нам потрібно ще зо два роки, щоб міцно стати на ноги. Сподіваюся, ми на правильному шляху.

— Дякую за розмову.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Днями між ВАТ «Ватра» та корпорацією «Ватра» за погодженням з обласною держадміністрацією укладено угоду про співпрацю, в якій констатується, що вони завершили реструктуризацію, підтверджують ефективність обраної моделі і мають намір рухатися далі. Бог у поміч!

ІСТОРІЯ КРАЮ

III — V ст. н. е.

КРАЇНА МЕЧА

Історія періоду, про який піде мова, рясніє суперечностями. З одного боку, про цей час збереглося досить багато письмових свідчень, з другого, інформація ця, м'яко кажучи, не завжди підтверджується археологією. Основна причина в тому, що події III—V століть першого тисячоліття нашої ери, що відбувалися на території України, прямо стосувалися народів, що були і понині залишаються одними з основних гравців на європейській арені. Насамперед йдеться про німців і слов'ян.

Уже понад тисячу років тому автори стародавніх хронік створювали замовлені версії історичних подій, підтверджуючі ту чи іншу династичну або політичну доктрину, часом пишучи історію, як то кажуть, з чистого аркуша. Не відставали від них і сучасні історики й археологи.

Зіставлення письмових джерел з результатами археологічних досліджень іноді дуже коректує традиційну картину. Часто на місці, де за стародавніми хроніками жив один народ, виявляється відразу декілька археологічних культур. Суперечки про те, що ж відбувалося в Краї півтора тисячоліття тому, ведуться вже не одне століття і закінчаться, судячи з усього, не скоро. Не претендуючи на абсолют, ми постараємося показати більш-менш об'єктивну картину того, що відбувалося на землях України і суміжних країн більш як півтори тисячі років тому.

Народ меча

Політичний розклад того часу дуже строкатий. У деяких містах на березі Понту і в Криму стоять римські гарнізони. Інші місцевості контролюються численними місцевими правителями —союзниками Імперії. «Кращі друзі цезаря, сенату і народу Риму» на маленьких клаптиках своїх держав воюють, плетуть інтриги, борються за владу, продають і купують... На північ від цих земель, аж до берегів Балтики, простяглися величезні території, політичну погоду на яких визначають вожді і королі готів — войовничих німецьких племен.

Їхні племена, на початку III століття прийшли в Край з території Польщі і поклали кінець пануванню сарматів. Готські джерела зберегли не тільки ім'я короля — Фелімер, а й назву цього дуже великого заходу — «Похід з Готимскандзи в Скіфію». Це був не звичайний військовий похід, а цілковите переселення — разом з військом йшли родини з домашніми тваринами, господарством, знаряддями праці і всім необхідним для облаштованості на новому місці. Одного разу плем'я виявилося розділеним. Згідно з легендою, під час переправи міст через ріку було зруйновано і ті, що залишилися на західному березі, з часом стали вестготами, а ті, що переправилися, відповідно —остготами. Деякі історики вважають, що річкою, яка розділила німецькі племена, став Дніпро, інші —Вісла. Так чи інакше, але Дніпро для готів був рікою легенд. На його берегах розташовувалися найбільші готські святилища — «сяюча святиня готів», а в IV столітті — столиця держави одного з найбільших готських королів Ерманаріха — Данпрастад, яку деякі дослідники ототожнювали з Києвом.

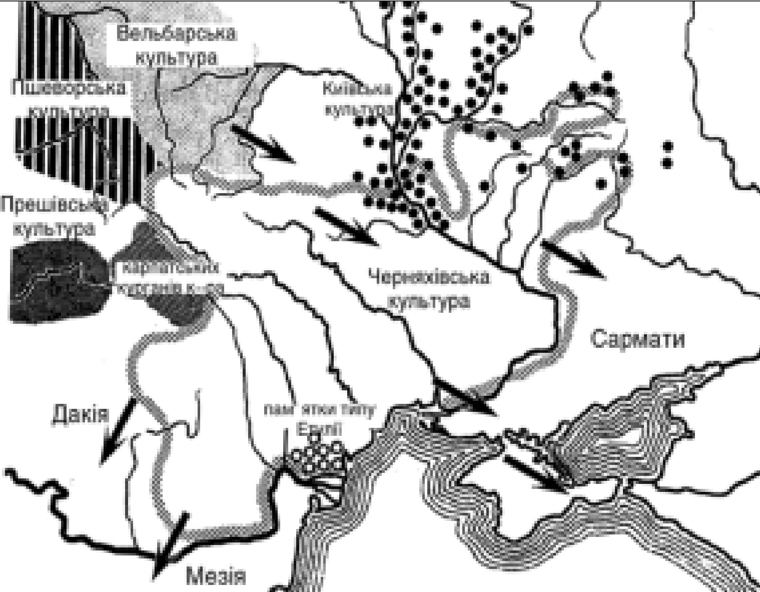
Про войовничість готів свідчить, зокрема, те, що вони головним уособленням свого народу вважали меч. Утім, у цьому вони були неоригінальні. Цілком імовірно, що древній символ перейшов у спадщину від скіфів, що за тисячу років до того вже піднесли цю зброю до рангу божества. Від своїх попередників і сусідів готи перейняли не тільки древні ритуали і вірування. Зіткнувшись в наших степах з найсильнішою в Європі сарматською кіннотою, піші до цього часу готи брали верх завдяки розробленій ними тактиці. З появою ворога вони вибудовували коло з візків і оборонялися під захистом імпровізованої фортеці (пізніше саме так діяли в битвах з різними супротивниками козаки Сагайдачного, Наливайка, Дорошенка).

Однак готи достойно оцінили переваги важкої кавалерії і згодом йшли в бій проти римських легіонів разом з кінними підрозділами сарматів. Потім перейняли в кочівників мистецтво ведення кінного бою. Щоправда, готська важка кавалерія відмовилася від використання луків, що пішло їй не на користь. Відомий свого часу візантійський полководець Велізарій, який не раз бив готів, вважав, що єдиним недоліком їхньої кінноти, яка заважає їй стати справді непереможною, є відсутність належної «вогневої» підготовки перед атакою.

Можна собі лише уявити потужність удару зімкнутого кінного строю. Вершник мав шолом, панцирну сорочку, круглий щит. Лати прикривали і коня. Озброєння складалося з довгого списа-контуса, увінчаного вузьким прапорцем, довгого прямого меча, іноді сокири або булави. Одним словом, типово лицарське екіпірування. Ми вже розповідали про можливі сарматські витоки британського лицарства. Можливо, що й перші німецькі «риттери» перейняли основи своєї майстерності в наших краях.

Скіфські війни

Підкоривши місцеві племена і вийшовши до берегів Понту, готи спрямували свої погляди на багаті міста римських прикордонних провінцій. Слід зазначити, що серед місцевого населення Краю ідея поліпшити свій добробут за рахунок благополучніших сусідів знайшла гарячу підтримку. У цих походах брали участь і сармати, і скіфи, і слов'яни. У 238 році об'єднані під керівництвом готів війська пограбували і спалили Істрію, що знаходилася в гирлі Дунаю.

Карта поширення на території України пам'яток Черняхівської та інших культур III—V ст.

Цією операцією було покладено початок низці воєнних конфліктів, які тривали майже сорок років, що увійшли в римську історію під назвою Скіфських воєн (за традицією, запровадженою ще греками, усіх вихідців із Причорноморських степів високоосвічені древні історики вперто продовжували називати скіфами).

Уже перші успіхи гото-сармато-скіфської «збірної» справили на римлян таке велике враження, що вони навіть вирішили використовувати її міць проти своїх ворогів на Сході. Кілька готських підрозділів були завербовані на імперську службу. Деякі з них уже в 242 році в складі армії імператора Гордіана взяли участь у бойових діях у далекій Персії. Тим часом їхні одноплемінники, за підтримки місцевого населення, що було вочевидь не в захваті від іноземного панування, захопивши на Боспорі флот, дуже успішно продовжували грабувати імперські міста й святилища на Балканах.

У 250 році вони заманили в болото і вщент розбили їхню римську армію, що переслідувала. У тому безславному бою загинув черговий імператор і його син. А чудом уцілілі залишки колись непереможних легіонів, проголосили новим Августом воєначальника, що врятував їх від цілковитого знищення.

Хоч військове щастя іноді посміхалося гордим синам Ромула, але покласти кінець набігам готів вдалося аж ніяк не військовим, а політикам. Застосувавши всі хитрощі й досягнення «цивілізованої» дипломатії, римлянам вдалося задовольнити амбіції й апетити войовничих варварів великими титулами, золотом і рабами. Обтяжені здобиччю і контрибуцією війська повернулися до Скіфії в ореолі слави. А спогади про страшних варварів гарантували Краю безпеку з боку Римської імперії.

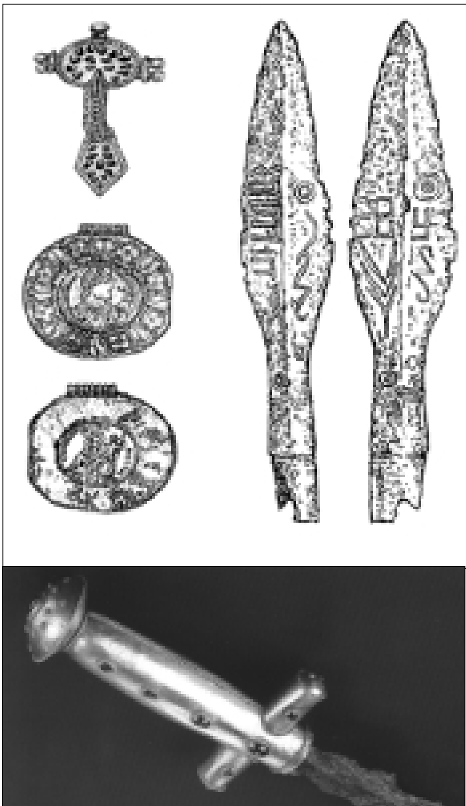
Сто років миру

Наступне століття з повним правом можна назвати століттям миру (дрібні конфлікти і сутички не беруться до уваги) і процвітання (цілком реального). Підсумком скіфських воєн стала поява на території України великої кількості людей (частина рабів, «виплачених» як контрибуцію, частина звільнених у результаті походів, і тих, що повернулися на батьківщину), котрі володіли найпередовішими на той час технологіями. Відкрита більш як сто років тому Вікентієм Хвойком археологічна культура того часу, названа за місцем перших знахідок Черняхівською, з самого початку вразила дослідників досконалістю своєї кераміки —витягнутої на швидкому гончарному крузі, до того часу тут невідомому, а також інших виробів. Пізніше сліди подібного технологічного прориву були знайдені і на території сусідніх країн — в польській археології пам'ятники цього часу були названі «культурою римського впливу». Але гончарна справа —не єдиний приклад. У Краї розгорнулося виробництво ювелірних прикрас, спостерігається повсюдне піднесення чорної металургії і металовиробництва, зокрема зброї.

Місцева «оборонка» до початку другого тисячоліття вже мала тисячолітні традиції. Масштаби металургійного виробництва того часу давали змогу задовольнити не тільки потреби «країни меча», а й налагодити експорт металу в Римську імперію. Крім того, метал не був єдиною статтею експорту. Не менш могутнім був і експорт солі, що добувалася на місцевих родовищах, — в Солотвинських соляреварнях знайдено римські денарії. З Риму, у свою чергу, імпортувалися насамперед предмети розкоші. У похованнях того часу часто траплялися скляні посудини з рейнських міст, прикраси — скляне намисто із Сирії і Єгипту.

Одним словом, у II—III століттях торгові відносини Краю з Римом набувають воістину глобальних масштабів. Наслідком цього стала поява тут величезної кількості римських монет. Денарії (перша «загальноєвропейська» валюта від Лондиніума до берегів Понту) були не менш популярними в наших предків, ніж у нас сьогодні долари або євро. При цьому торговці з Краю були досить досвідчені у фінансових справах, щоб вимагати в оплату повноцінні монети часів Траяна, а не сумнівної якості гроші «солдатських» імператорів. Це підтверджується численними скарбами римської «валюти», знайденими в Україні. У деяких з них монети обчислю-

Гунські вершники та готський піхотинець, V ст. — реконструкція М. Горелика. Готські скарби IV—V ст. з Волині: золотий медальйон з Борочичів, фібула з с. Ласки, наконечник списа з с. Сушичне. Рукоятка меча V ст.

В ЧАСИ БУСОВІ

ються сотнями, а то й тисячами.

Велика кількість подібних скарбів, знайдених безпосередньо в Києві, дала можливість деяким дослідникам припустити, що місто вже тоді було великим торговим центром. Хоча слідів великого поселення того часу на його території поки що так і не виявлено.

Найперший інтернаціонал?

На території України сьогодні відкрито тисячі поселень Черняхівської культури. Деякі з них вражають уяву своїми масштабами. На Черкащині, приміром, відомо чимало селищ, що тягнуться вздовж ярів і річечок на 8 — 10 кілометрів. За оцінками фахівців, населення в Краї тоді могло обчислюватися в мільйонах. Хоча «титульною» нацією того часу можна вважати готів, це не повинно вводити в оману. На багатьох поселеннях Черняхівської культури в Подніпров'ї археологи виявляють цілком чіткі сліди, що вважаються слов'янською Київською культурою.

Найбільш імовірною моделлю того суспільства видаються багатонаціональні поселення, що об'єднали представників різних племен і народів. Від осетинського об'єднання антів (пізніше вони дадуть ім'я об'єднанню слов'янських племен) до готів, що прийшли із заходу (їхні вожді очолюють військову еліту і поки що правлять цим світом). Живуть тут також і слов'яни, і сармати, і залишки скіфів, і біженці з римських провінцій...

Вражає не тільки багатонаціональність, а й грамотність людей тієї епохи. Від Волині до Криму відомі знахідки кераміки з написами, виконаними латиною, грецькою, готськими рунами. Тут зустрічаються сарматські тамги і слов'янські «різи». Цілком імовірно, що жителі багатьох, особливо торгових поселень, володіли чотирма-п'ятьма мовами і вміли писати на деяких з них. У цій ситуації формуються нові типи культур, що стали унікальним, складним сплавом мов, матеріальної культури і вірувань.

Досить сказати, що такі споконвіку, здавалося б, слов'янські слова, як «князь», «меч», «шолом» і навіть «хліб», мають готське походження.

Утім, правління готів було далеко від ідилії. Наочним прикладом може бути історія іншого слова готського походження. У середні віки слово «Ганза» писали з великої букви і означало воно цілком поважний союз торгових міст, але за тисячу років до цього так називали військовий загін. Цікаво, що в польській мові до сьогодні збереглося дієслово «ганзити», що означає... грабувати. Очевидно, сувора вдача правлячої еліти спровокувала в 375 році антиготське повстання на чолі з вождем антів Бусом. Історики дотепер ламають списи, чи були анти до того часу слов'янами. Але про те, що слов'яни все-таки приймали в цій події досить активну участь, побічно свідчить фраза із «Слова о полку Игоревім», що згадує «період Буса» (те, що пам'ять про події IV століття збереглася в народі вісім століть, свідчить багато про що).

Епілог, що став прологом

А потім усім стало не до з'ясування відносин. У 375 році на Край обрушилися орди гуннів. Готський історик писав: «Гунни завжди поводилися з готами по-вовчому, самі ніколи не обробляли землю і годувалися готським хлібом». Цей азіатський народ нестримним потоком пройшов від кордонів Китаю до Італії. Поселення Черняхівської культури здебільшого були покинуті назавжди наприкінці IV століття. Південна частина лісостепу і степова смуга України на більш як тисячу років знову стали пристанищем для орд войовничих степових кочівників. Пограбувавши римські міста, гунни поселилися на рівнині у центрі Європи і відтоді ці місця стали називати «країною гуннів» (Hungary). Їхній прихід до Європи остаточно зруйнував статус-кво, що існував, і фактично ознаменував собою початок раннього середньовіччя. Повсюдно вигнавши або знищивши, підкоривши місцеві правлячі еліти, гунни сприяли виникненню абсолютно нового явища.

Реконструкція поселення готів, розкопаного біля с. Боратин на Волині.
Поховання Черняхівської культури з некрополя Кам'янка-Анчекрак.
Скляний кубок римського виробництва, знайдений в могильнику Черняхівської культури.
Гончарний виріб Черняхівської культури.
Римська монета.

Реконструкція слов'янського поселення.

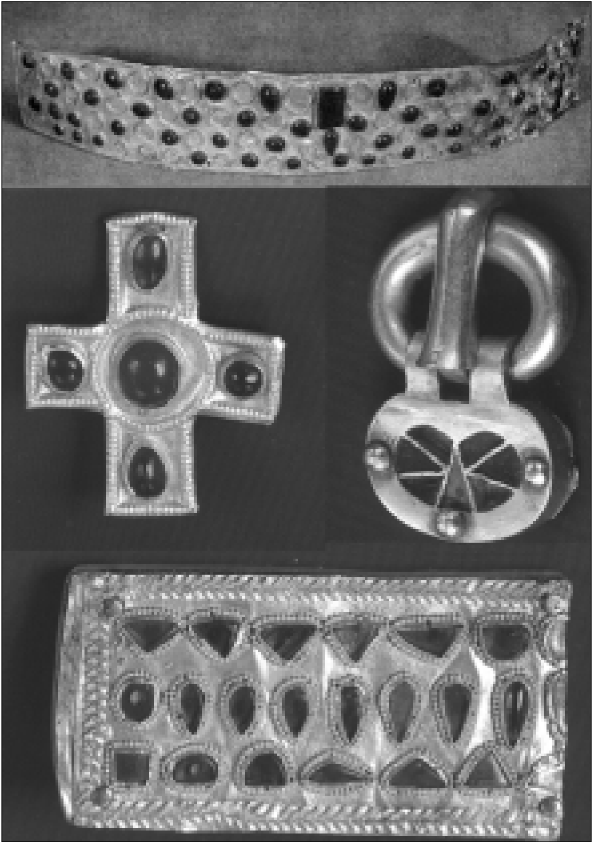
У Європі, в тому числі й у Краї, з'явилися не тільки незліченні дрібні «ганзи», а й часом цілком солідні «блукаючі армії». Захопивши владу на місцях і обклавши населення даниною, гунни не завжди могли, а можливо, і не прагнули знищити таке військо. Їм досить було вигнати його з певної території або поставити собі на службу.

Армії різних племен і народів, що потерпіли поразки від гуннів, на чолі зі своїми вожаками відправилися блукати просторами Європи й Африки («прославившись» погромом Риму вандали добралися до Тунісу) у пошуках кращої долі. Часом вони могли пограбувати декілька римських провінцій, захопити владу в якомусь місті. Одна хроніка зберегла ім'я сарматського короля на ймення Бабай (можливо, в казках згадується саме він?), що правив близько 470 року «країною» на берегах Тиси. Звідтіля був вигнаний готами, після чого захопив Сінгудун (сучасний Белград). Однак готи наздогнали його і там. Місто було захоплено, а Бабай загинув під час його оборони.

На території України і Польщі знаходять сліди дуже цікавої археологічної культури, названої Пшеворською. Представлена вона, крім іншого, військовими похованнями. У зрубі ховали посудини з попелом небіжчика, його військове спорядження, у тому числі меч, предмети побуту і прикраси. У похованнях присутні елементи різних національних культур — за ними стоять і германці, і слов'яни, отож суперечка про етнічну належність «пшеворців» триває. Мабуть, це сліди тих самих блукаючих загонів, що складалися з воїнів різних племен, об'єднаних єдиним військовим кодексом поклоніння мечу і підпорядкування своєму командиру (своєрідний прототип козацтва).

Нищівна для готських королівств, а також більшості їхніх європейських сусідів навала гуннів, у певному розумінні стала благом для народів, що населяли Край. Визволившись укотре від влади іноплемінної еліти, вони одержали шанс після тривалих воєн пожити у мирі і багатстві. Але так і не стали частиною тодішньої Об'єднаної Європи, роблячи свій внесок у її катастрофу. Зате одержали шанс згодом створити на цій землі власні держави. Про початковий етап цього процесу ми розповімо в наступній публікації нашого циклу.

Олег ДЕНИСОВ,
Михайло ВЕДЕЙКО,
кандидат історичних наук.

Прикраси та елементи кінської упряжі гуннського періоду (V ст.), знайдені на території України.
Меч з поховання Пшеворської культури.
Медальйон імператора Констанція, вибитий з нагоди перемоги над варварами (можливо — сарматами), знайдений на Волині. III ст.

Банк

Для підприємства «Промінь», що у Красилівському районі, ним стала... череда

ТВАРИННИЦТВО

Здається, і саме господарство з Малої Клітної, і його голова Володимир Ковальчук є винятком із сьогоднішнього правила: якщо у більшості господарств району кажуть про те, що тваринництво невигідне і призводить до банкрутства, «Промінь» має з нього мільйонні прибутки. Та й його голова не називає інакше своїх чорно-рябих, як найнадійнішим банком, котрий не обдурить і ніколи не підведе. Бо якщо у ферму вклав гроші, то й отримаєш свої вершки.

Такі слова для декого звучать одкровенням. У молочно-м'ясній галузі області вже давно немає чим похвалитися. З року в рік триває спад. У більшості районів не йдеться про приріст худоби, тут хоча б зупинитись, не пускати її під ніж. Але статистика невблаганна: за результатами чотирьох місяців Хмельниччина посідала місця лише в другій десятці і з реалізації м'яса, і з приплоду худоби.

А Ковальчук, здається, вирішив докорінно змінити ці показники і тенденції. На шести тисячах гектарів землі він виробляє третину (!) товарної продукції усього Красилівського району. І якщо в середньому в районі доять по 2,2 тисячі літрів молока на корову, то на фермах «Променя» отримують по 5,2 тисячі. Володимир Федорович не приховує, що саме ця молочна ріка дає такі потрібні селу гривні.

Хто не вірить — у господарстві представлять свої розрахунки. У молочному комплексі нині тисяча корів. Щодня від них продають понад п'ятнадцять тонн молока. Причому проблем ні з покупцями, ні з оплатою немає. Якщо з дядькового хліва молоко і по шістдесят копійок за літр купують, то за продукцією ферми черга стоїть. Переробники розуміють, що сировина тут якісна, тому й готові платити по гривні. От і виходить, що кожного дня ферма дає до п'ятнадцяти тисяч заробітку. Якщо відкинути витрати на корми, заробітну плату, інші господарські потреби, то й тоді чистого доходу залишається не менш як десять тисяч гривень. Яке ще виробництво може давати такий стабільний щоденний дохід?

Але в голови господарства є ще й свій особливий розрахунок. Каже, якби навіть рентабельність ферми була нульова, він і тоді не відмовився б від неї. «А чим же людей у селі зайняти цілу зиму? Де шукати для них роботу? — перепитує. — Хіба не через це не лише худоба, а й люди в багатьох селах розбрелися по світах?» І цій логіці важко щось протиставити. За чотири зимові місяці господарство отримало тільки від реалізації молока понад 3,3 мільйона гривень. Та ще й кожного місяця мало по півмільйона за м'ясо.

Багато людей приїжджає до Ковальчука по досвід. Споглядаючи ферми, комплекс з вирощування молодняка, багатогектарні культурні пасовиська з різнотрав'ям, тільки язиками прицмокують. На молочній фермі, окрім тисячі корів, є майже 250 недавно народжених телят. А ще на комплексі вирощують понад вісімсот телят. Небагато маємо господарників з таким стадом. А Ковальчук каже, що це лише початок. От хоча б ще втричі збільшити його, тоді б і справді можна було сказати, що чогось досягли.

Володимир Федорович кожному говорить відверто: з десятком корів жодних здобутків не буде. Якщо вже братися за тваринництво, то з усіх сил і всім разом треба тягнути цю лямку. Тільки тоді можна сподіватись на перемогу. Йому, приміром, наче й немає потреби, а береже кожне новонароджене телятко. І збирає їх по всіх усюдах, і ціну гарну господарям дає, щоб хтось із заїжджих не перекупив. Бо чужинці під ніж пустять, а в господарстві корову виплекають.

Я не перебільшую, коли кажу, що худобу тут плекають. Ніколи б не мали такого молока, якби і теличок, і дорослу худобу так не годували. Посушливий та неврожайний був минулий рік, а ферма того не відчула: все, що повинно бути закладено в раціон, те й дали. А звідси і віддачу мали. Доходи господарства зросли майже вдвічі і становили 9,9 мільйона гривень.

А нинішнього року на ферму хочуть ще двісті корів додати і телят хоча б з півтори тисячі мати. Не для показухи та валу — для зростання виробництва. Торік у господарстві вибракували майже півтисячі корів. Залишали лише тих, що дають не менш як п'ятнадцять літрів молока. Таку розкіш давно не дозволяють собі на інших фермах. Тому, очевидно, і надоїв таких, як у Малій Клітній, давно не мають.

З десятком корів жодних здобутків не буде

Проте варто сказати, що навіть за таких прибутків селяни у «Промені» не стали жити заможно і безпроблемно. Крихітні пенсії та високі ціни даються взнаки. Тому господарство всіляко підтримує своїх людей. Сьогодні на фермі доярки отримують від 400 до 700 гривень зарплати. Тож майже сорок молодих жінок, середній вік котрих не досягнув і тридцяти, уже не думають про роботу на стороні.

Ковальчук, однак, переконаний, що це не межа: «Був час, коли за літр молока ледве двадцять копійок давали. А тепер і за гривню господарство не кожному продасть. Отже, поступово все стає на свої місця. Не може бути такого, щоб тваринництво не оцінили належним чином. Тільки треба ще трохи почекати, перетерпіти».

Оте очікування і терпіння дається селянам непросто. Це тільки так здається, що мільйони течуть у «Промінь» рікою. Насправді вони даються гірким потом та мозолями. І те, що заробили на фермі, доводиться вкладати в землю. Щоб було чим сіяти і збирати, зарплату платити. Не влазити у банківські борги, не стояти у жнива без пального. Щоб, врешті-решт, своїм же людям було чим допомогти, коли треба. Бо так виходить, що зі своєї ферми голова ще й лікарні субсидує, де його односельці лікуються. В районній, приміром, уже знають: якщо комусь із «Променя» потрібна операція, треба зателефонувати голові, який допоможе.

Перемогою соціальної справедливості таке не назвеш. Це насправді те, що ми називаємо виживанням.

У «Промені» лише мріють про той день, коли знайдуться відважні та грошовиті, що кинуть виклик Ковальчукові. Бо скільки ж можна ходити ось у таких одинаках?! Хоч як старайся, а одному важкувато таке тягнути.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Врегулюйте доступ договором

Хочу створити своє фермерське господарство, та не знаю, які землі можуть входити до його складу, — пише Олексій Цукерман із Запорізької області.

Землі фермерського господарства можуть складатися з таких ділянок. По-перше, це земельні ділянки, що належать на праві власності фермерському господарству як юридичній особі. По-друге, земельні ділянки, що належать громадянам — членам фермерського господарства на праві приватної власності. І земельні ділянки, що використовуються фермерським господарством на умовах оренди. Право володіння та користування земельними ділянками, які перебувають у власності членів фермерського господарства, безпосередньо здійснює саме фермерське господарство.

Через землі мого фермерського господарства проходять лінії зв'язку місцевого підприємства. Проводи вже старі й зношені, тож там раз у раз відбуваються пошкодження. Під час ремонту працівники місцевих вузлів зв'язку витоптують досить великий шматок землі, на якій вирощую сільськогосподарські культури. Як бути? — запитує Тимофій Грицин із Ніжина.

За загальним правилом юридичні особи — власники об'єктів (газо-, нафтопроводів, ліній електропередач, зв'язку), котрі проходять через земельні ділянки фермерських господарств, мають право доступу до таких об'єктів. Але законною підставою такого доступу є договір, укладений із фермерським господарством, у якому вказуються умови такого доступу. Тому просто укладіть договір, яким урегулюйте всі спірні питання, зокрема й компенсацію за пошкоджені культури.

Чи зараховується час роботи у фермерському господарстві до загального трудового стажу? — запитує Лідія Педченко з Обухова.

Час роботи у фермерському господарстві членів господарства та осіб, які працюють у ньому за трудовим договором (контрактом), зараховується до загального і безперервного стажу роботи на підставі записів у трудовій книжці і документів, які підтверджують сплату внесків на соціальне страхування. Членам фермерського господарства та особам, які працюють у ньому за трудовим договором, призначені пенсії виплачуються у повному розмірі без урахування одержуваного заробітку (доходу).

На запитання відповідала Наталія ХОМЕНКО.

Корови в партизанах

ПИТАННЯ РУБА

Умешканця Станично-Луганського району Валерія Химченка районна ветеринарна служба забрала вже трьох корів. «Лейкоз», — кожного разу констатували специ. Згодом Валерій Васильович зробив одне досить цікаве спостереження: з'ясовується, на лейкоз переважно хворіють сильні корови, які дають багато молока, а кволі й малопродуктивні до вірусів і бактерій чомусь не сприйнятливі. Крім того, тільки-но з лабораторії приходить результат про захворювання корівки — одразу з'являються скупники м'яса.

«Щось тут нечисто», — переговорили між собою селяни і вирішили вдатися до хитрощів. У одному випадку вони скористалися послугами ветлабораторії російських сусідів і одержали відповідь: корова здорова. В іншому разі при повторному аналізі здали до лабораторії свою кров. Результат просто розсмішив: корова хвора на лейкоз.

Раїса Малащенкова відмовилася різати свою четверту нібито лейкозну корову й от уже рік переховує її від ветеринарної служби. Вона в неї «партизанить» десь у лісі. Протягом останніх п'яти років господиню позбавили трьох корівок. Як розповідає Раїса Іванівна, зазвичай усе відбувається так:

— Представник ветслужби з'являється на обійсті, бере в корови пробу на лейкоз і бруцельоз. За послуги плачу сім гривень, але жодної квитанції натомість не одержую. Щойно фахівець іде з двору, з'являється скупник м'яса. Коли мені сказали, що моя Красотуля захворіла на лейкоз, я вирішила зробити повторний аналіз крові. Але в Станично-Луганський ветслужбі мені категорично відмовили, до того ж ще і пригрозили: якщо протягом десяти днів корову не буде зарізано, оштрафуємо на 170 гривень і притягнемо до суду. Але я не піддалася на ці залякування. Красотулю надійно сховала і від ветеринарів, і від скупників.

За підрахунками Химченка і Малащенкової, у районі за рік забивають до 500 корів. Вони глибоко сумніваються, що всі тварини хворіли на лейкоз та бруцельоз. На думку селян, у Станично-Луганському районі орудує ціла мафія, куди входять представники ветеринарної служби і комерційних структур. По допомогу вони звернулися до правозахисної організації «Чайка». У Луганській коаліції «Громадяни за прозорість дій влади» було організовано зустріч представників Державного департаменту ветеринарної медицини Мінагрополітики України, обладміністрації, ветлабораторії, юридичної служби і потерпілої сторони. Розмова була довга. Багато суперечок велося з приводу того, а скільки разів власник корови може повторно здати кров тварини на виявлення лейкозу, коли виникли сумніви щодо результату першого аналізу. Начальник Луганського обласного управління ветеринарної служби Микола Ігнатов повідомив присутнім, що відповідно до відомчих інструкцій аналіз мають проводити у тварини лише один раз, оскільки вдруге реакція нерідко «випадає». Іншими словами, усякі повторні огляди не можуть дати об'єктивних результатів. Але вже через кілька хвилин, напевно, призабувши те, що казав спочатку, головний ветеринар області зізнався, що не раз його службі доводилося дублювати аналізи стосовно лейкозу.

Словом, крапки над «і» так і не вдалося розставити. Але мешканці Станично-Луганського району сподіваються, що свавіллю буде покладено край. Принаймні, вони готові за це боротися.

Алла АНТИПОВА.
Луганська область.

ФОТОФАКТ

Ростислав Шевчук і Володимир Сич із села Гуньки Немирівського району Вінницької області починали фермерську справу спільним кооперативом. У 1989 році заклали перші гектари на орендованих кручах. Нині їхні сади —своєрідна дослідна станція, де вивчають найприйнятніші варіанти сортів. Мають фермери і послідовників своєї справи — синів та онуків, які допомагають вести складне господарство.

На знімку: Борис Шевчук *(праворуч)* — гідний послідовник справи батька.

Лани дурману переорали

Працівники ГУ СБУ України в Криму змусили деяких керівників сільгосппідприємств Білогірського району знищити кілька полів з буйним цвітом конопель. Зокрема, на ділянці площею 10 га під контролем оперативників коноплі скосили і спалили орендарі — ПСП «Зеленогірський». Так само вчинили і з другою ділянкою, замаскованою смугою пшениці й трохи меншою за розміром, прямо біля головної садиби цього приватного підприємства в селі Балки. Рейди з виявлення місць масової висадки наркомісних рослин тривають.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Чорні справи на вулиці Світлій

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Після виступу «Голосу України» Верховний Суд змінив міру покарання засудженим

Опублікувавши матеріал «Алібі» («ГУ» від 18 і 19.12.03 р.), автор отримав одразу дев'ятнадцять листів і телефонних дзвінків з проханнями обнародувати ідентичні ситуації. Дописувачі із Києва, Запоріжжя, Керчі, Куп'янська, Новоград-Волинського, інших міст доводили документально, що їхні сини, притягнуті до кримінальної відповідальності, не скоювали злочину з тієї простої причини, що були далеко від кривавого місця події. Але правоохоронці нехтують інформацію свідків і тягнуть хлопців «за вуха» на лаву підсудних.

Усе це робилося, за твердженням батьків і адвокатів обвинувачених, заради справної цифри у звітах про розкриття злочинів. А ще — через небажання слідчих і «оперів» шукати справжніх убивць, ґвалтівників, бандитів.

Про це, втім, ішлося і в моєму журналістському розслідуванні з Харкова.

Нагадаю суть наскільки трагічної, настільки й скандальної для правоохоронців і апеляційного суду справи.

На вулиці Світлій у квітні 1989-го у квартирі вбили К. Через 11(!) років підозрюваних затримали. Ними, за версією слідчої прокуратури В. Литвинової, були Китайник, Височиненко, Олійник і Ровенський. Вони, як зазначено в обвинувальному вироку, викрали, до того ж, з квартири коштовностей майже на 395 тисяч гривень (цей епізод, утім, судом вилучено, як недоведений слідством).

З 2000 року хлопці томилися в СІЗО, причому Геннадія Китайника, зокрема, тяжко хворого, інваліда дитинства II групи, батька неповнолітньої дитини, чоловіка дружини-інваліда за багатьма клопотаннями не звільнили з-під варти до суду. Зате суддівська гуманність торкнулася Ровенського, за свідченням якого фактично і звинуватили всіх у вбивстві: його із СІЗО відпустили за рік до вироку. І це при тому, що цей «свідок» до нападу на квартиру був тричі(!) засуджений, зокрема, за розбійництво і вбивство.

Йому Харківський апеляційний суд повірив. Іншим, незважаючи на їхні документально підтверджені алібі, судді, як люди рідкісно щедрі і душевні, а ще — принципові і високопрофесійні, «подарували»: Китайнику і Височиненку — довічне ув'язнення; Олійника позбавили волі на 15 років, а Ровенського — на дев'ять років десять місяців і 23 дні.

Отака арифметика. При цьому, увага, в кримінальній справі нема підтвердження факту перебування харків'ян на місці злочину: ні відбитків пальців, ні знаряддя убивства. Не знайдено жодних слідів і за місцем проживання засуджених. А що є? Свідчення Ровенського, на яких, зокрема, слідча Литвинова, на думку адвокатів, побудувала обвинувачення. Свідчення Олійника проти себе, яке він давав у карцері СІЗО через шість(!) місяців після арешту. Як і Височиненко, він у суді відмовився від явки з повинною, як такої, що писалася під тиском. Про це Голові Верховного Суду свого часу писав заступник Голови СБУ...

Тепер про алібі, знехтувані слідством і судом, як вважають троє засуджених, їхні захисники і адвокати.

Геннадій Китайник у день вбивства перебував з Олександром Динкевичем в Ялті. Там у них був конфлікт, у результаті якого вони позбулися грошей і золотих речей. Грабіжників пізніше судили, в матеріалах справи і зафіксовано перебування друзів у Криму на момент злочину.

До речі, Динкевич, головний свідок з Харкова, торік восени зник. Про слідство, яке ведеться за цим фактом, написала «Голосу України» мама безвісти пропалого. Дев'ять місяців його шукають, як мокре горить, але це окрема розмова. Залишається запитання: кому потрібно було зникнення основного свідка, який дав повну інформацію, підтверджену, повторюсь, документами на користь Китайника?

...Борис Олійник не міг бути у квітні 1989-го на харківській вулиці Світлій, бо з грудня 1988-го по жовтень 1990 року служив в армії. В Казахстані. І у відпустку, за твердженням Міноборони, військкомату, сусідів Бориса, його командирів і товаришів по службі, у Харків не приїжджав. Довідки, аудіо- та телезаписи, листи — все у справі. Але суд тлумачив документи а-ля Литвинова, яка, до речі, свого часу вела справу, за якою було позбавлено волі трьох невинних харків'ян. Незаконно засуджених виправдав суд, однак одному з них довелося відсидіти в СІЗО майже п'ять років...

Хочеться вірити, і Китайник з товаришами по нещастю доб'ються справедливості. Принаймні до Європейського суду дійти вони мають намір.

А поки що першу поправку до вироку апеляційного суду зробив Верховний Суд.

Після вивчення непростої справи, він, на жаль, не дав, на мою думку, об'єктивної оцінки зібраним матеріалам, надто документам, що свідчать про алібі Китайника і Олійника. Залишилися поза увагою й істотні, як стверджують засуджені й адвокати, порушення кримінально-процесуального закону під час досудового й судового слідства. А це значною мірою, вважаю, вплинуло на вирок.

Ухвала ВСУ значно коротша за вирок. Зібрано, так би мовити, вершки. Але читаєш вердикт колегії суддів і відчуваєш... Автор завжди з повагою ставився до високопрофесійних слуг Феміди. І поважатиме, незважаючи на окремі їхні помилки.

З ухвали, яку прийнято після «всебічного, повного і об'єктивного розгляду» матеріалів, після звіряння відповідності висновків суду фактичним обставинам справи виходить, що Китайник з Ялти на мітлі прилетів до Харкова, швиденько зробив чорну справу і знову опинився в Криму. А Олійник, отримавши незаконну відпустку, у дивний спосіб дістався додому, гуляв містом, зустрічався з друзями, взяв участь у вбивстві і, отримавши 500 рублів, відбув на службу в Казахстан.

Маячня якась! Хіба не знайдеться жодного фахівця в Україні, який сумлінно вивчив би матеріали захисту і тим самим перешкодив «еміграції» справи до Страсбурга? Ну скільки можна чинити свавілля і ганьбити країну?

Верховний Суд, по суті, повторив висновки апеляційного. Ніхто не поцікавився, чому слідство не надало доказів того, що Олійник, солдат, вільно і легко залишив учбову частину (безкарно!), подолав (на чому? Літаку, в поїзді, на верблюді?) тисячі кілометрів і людиною-невидимкою прожив у Харкові близько трьох місяців... А Китайник на місце вбивства привозив поплічників на червоній «дев'ятці», яка, за довідками ДАІ, була в нього не в 1989-му, а тільки в 1991-му. А Височиненко в день вбивства перебував з дружиною в Москві, але слідство цієї інформації навіть не збиралося перевіряти.

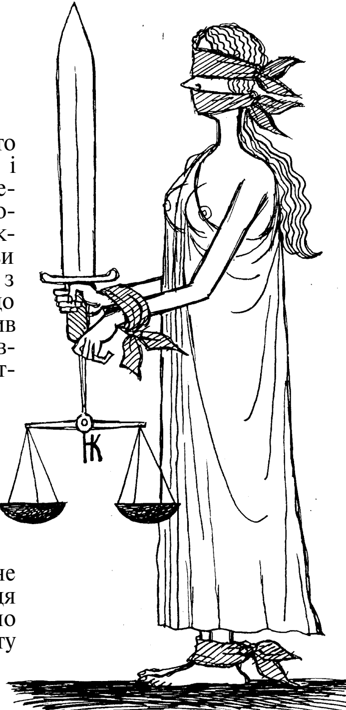
Уявімо, що слідство попрацювало на славу, як закон велить. Тоді валилася б уся справа, а «герої» (оперативників, прокурорів) що — у відпустку?

Виправдай Верховний Суд харків'ян — куди суддям Харкова подітися? А Литвиновій з її черговим «проколом»?

Чи не тому колегія ВСУ пом'якшила вирок Китайнику, Височиненку, замінивши довічне ув'язнення позбавленням волі на 15 років, а Олійнику — на 14?

Ні, звичайно. Усі судді керувалися законом, а підказувала їм совість. Хто заперечуватиме проти такої підказки? Крім засуджених, їхніх рідних, адвокатів та здорового глузду — хто?

Іван ІЛЛЯШ.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Чи варто ЗАКОПУВАТИ гроші у землю?

Якщо нині поглянути на місто-мегаполіс, приміром Київ, із висоти, на якій все стає крихітним, то складається враження, що білий-білий сніг вкрив землю місцями, ніби позначивши серед літа кордони зеленого центру столиці. Насправді це не крижані кучугури, а «білосніжні» купи стихійних сміттєзвалищ, які, мов потужні термохімічні міни уповільненої дії, оточили місто. Звичайно, переважна більшість відходів у столиці, а це 1,2—1,5 млн. тонн щороку, опиняється на полігонах та сміттєспалювальному заводі. Однак користі від такої утилізації немає. Навпаки, як сказано у міському плані дій з гігієни довкілля Києва на 2002—2005 роки, забруднення довкілля досягло такого рівня, коли воно може негативно впливати на здоров'я населення.

Адже навіть узаконене сміттєзвалище для міста з населенням (йдеться лише про побутові відходи) 100 — 150 тис. осіб забруднює ареал навкруги радіусом до 1,5 км. Проникнення фільтрату від гниття відходів у грунт, а отже, і у грунтові води, сягає майже 80 метрів. Сміттєзвалище є джерелом випару бензолу, вінілхлориду, дихлоретану, чотирихлористого вуглецю тощо, має повний набір парникових газів. І це навіть після припинення його експлуатації, адже період природного знезараження сягає сотні років. Такі собі маленькі «Чорнобилі» поруч з великими містами.

Для Києва — це полігон №5 в Обухівському районі, куди вивозять майже 80% сміття протягом останніх 19 років. Спочатку це був єдиний полігон в Україні, збудований з дотриманням усіх санітарних та екологічних вимог, який не пропускав фільтрат у грунт, а отже, і в стічні води.

Зараз фільтрату вже зібралося стільки, що обладнання не встигає його знешкоджувати. Внаслідок цього, як на мене, це негативно впливає на навколишнє середовище та здоров'я і життя мешканців прилеглих селищ. Однак законсервувати його влада не може, оскільки земель під новий полігон знайти не так легко.

А що стосується сміттєспалювальних заводів, то, за даними екологів, це головне джерело викидів у повітря діоксинів — надстійких органічних забруднювачів. Діоксини руйнують гормональну систему людини, призводять до імунодефіциту і ослаблення захисних сил організму, сприяють розвитку жіночих хвороб, зростанню кількості викиднів та дітей-інвалідів. На жаль, контроль на вміст діоксину у повітрі і в Києві, і по Україні загалом здійснюється нерегулярно, оскільки лише одна атмосферна проба коштує більш як тисячу доларів.

Окрім того, сміттєспалювальні заводи не знищують відходів остаточно. Високотоксичні шлаки та зола, що утворюються в результаті спалювання, а це мало не 30% початкової маси сміття, все одно потребують захоронення на полігонах.

Небезпеку складає ще й те, що подібні заводу знаходяться поруч з житловими районами.

Якщо говорити про київський сміттєспалювальний завод «Енергія», що на Харківському масиві, то будинки наблизилися до заводу вже на 700 метрів, тоді як 1987-го ця відстань становила півтора кілометра. Міські експерти не виключають, що в найближчому майбутньому «генератор токсинів» варто якщо не закрити, то хоча б перепрофілювати під спалювання органічних відходів.

Як кажуть, це розумне рішення, рішення нашого майбутнього. Адже на Заході вже давно доведено, що переробка сміття заощаджує первинні ресурсні джерела, забезпечує випуск металевих виробів, паперу, пластмас, скла, буддеталей, текстилю та іншої цінної продукції з великим економічним зиском, зменшує токсичне отруєння довкілля та його небезпечний вплив на здоров'я людини.

Для того, щоб не бути голослівною, наведу кілька прикладів. Внаслідок переробки вторсировини зберігається 80% енергії. Так, щорічна переробка 400 тис. тонн макулатури дає змогу компенсувати Україні 350 тис. тонн целюлози і зберегти понад 100 тис. гектарів лісових угідь. Під час виробництва сталі з металобрухту більш як ушестеро знижуються викиди в атмосферу, вчетверо — забруднення води, в 16 разів — кількість твердих відходів. До того ж сталь, виплавлена з металобрухту, в 20 разів дешевша від сталі, одержаної з руди. Алюміній, отриманий з використаних банок з-під напоїв, також у 20 разів дешевший від одержаного з бокситів, і при цьому не гіршої якості.

А щодо використаних ПЕТ-пляшок, то в США і деяких західноєвропейських країнах уже впроваджено технології переробки їх на будматеріали, ізоляцію, подушки, автомобільні сидіння, втеплювальні компоненти для верхнього одягу тощо.

Таким чином Захід перетворює зло на благо. В Україні теж сміттєпереробні заводи гостро потребують вторинної сировини, але отримують її в незначній кількості, бо централізованих станцій з сортування сміття, які б давали постійні обсяги, немає.

Замість цивілізованого сортування відходів у спадок Києву, як і іншим великим містам, від СРСР дісталися пункти з прийому вторсировини, переважно макулатури, склотари та текстилю. Щоправда, якщо раніше вони давали користь, то нині дедалі частіше породжують антисанітарію та нелегальні потоки коштів (тільки в столиці ця сума сягає 3 млн. грн. щомісяця). Це пов'язано з тим, що здавати вторсировину туди йдуть найчастіше бомжі, які порпаються у смітниках, залишаючи бруд не лише поряд з контейнерами для сміття, а й у дворах та на ігрових майданчиках.

Як бачимо, Україні є чому вчитися в індустріально розвинених країн. Їй варто поступово переходити на ресурсо- й енергозберігаючі технології, однак коштів на їх впровадження, як завжди, не вистачає. Щоправда, є люди та організації, які розуміють серйозність справи і готові взяти на себе певні витрати.

За інформацією керівника відділу Головного управління комунального та готельного господарства й туризму КМДА Олександра Ващинського, бажаючих вкладати гроші у сортування та утилізацію сміття не так вже й багато: «Першою ластівкою в Києві стала компанія «Укрвторресурсицентр», яка інвестує 8 млн. євро, щоб допомогти місту боротися зі сміттям. За попередніми домовленостями зі столичною владою у цьому році «Укрвторресурсицентр» побудують новітню сміттєсортувальну станцію, яка міститиметься у промисловій зоні Києва по дорозі до п'ятого полігону та вирішить чимало міських проблем, на розв'язання яких щоразу не вистачає бюджетних коштів. Насамперед це сортування побутових відходів поза межами густонаселених районів та збільшення на 80—120% вмісткості п'ятого полігону. Крім того, зручне розташування станції мінімізуватиме транспортні потоки, а отже, витрати автоперевізників, які працюють ще за тарифом 1998 року на паливно-мастильні матеріали — 40 коп. за літр бензину, в той час як на ринку його ціна підскочила в п'ять разів.

Нині міська влада взяла курс на найновітніше обладнання і технології, бо розуміє, що вкладені в них гроші повертаються сторицею. Пізніше, коли будемо бачити, з якою кількістю сміття справляються сміттєпереробні підприємства, там, де це потрібно, поступово впроваджуватимемо новітню систему сортування відходів на місцях».

«Схоже, Київ у найближчому майбутньому має всі шанси поповнити список екологічно свідомих міст, — зазначив заступник начальника управління житлово-комунального господарства Олександр Карюк. — Нехай будівництво потребує чималих капіталовкладень, однак робота сміттєсортувальних станцій та сміттєпереробних заводів дасть чимало користі українцям та розв'яже чимало санітарно-екологічних проблем столиці. Це буде гарною нагодою «засвітитися» перед Євросоюзом та бути прикладом для інших міст-мільйонників України».

Маємо сподівання, що вже років через п'ять-шість, злітаючи високо в небо, ми не побачимо навколо Києва білосніжних куп стихійних звалищ, не вдихатимемо повітря з понаднормовим вмістом отруйних речовин та не питимемо забруднену фільтратом воду.

Галина ІЩЕНКО.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 17—18, ст. 250; із змінами, внесеними законами України від 4 березня 2004 року № 1593-IV, від 4 червня 2004 року № 1751-IV та № 1752-IV) такі зміни:

1. У статті 1:

у частині першій цифри «60.702.390,9», «47.925.483,4» та «12.776.907,5» замінити відповідно цифрами «65.204.662,8», «51.399.642» та «13.805.020,8»;

у частині другій цифри «64.192.219», «51.626.712,3» та «12.565.506,7» замінити відповідно цифрами «72.179.687,6», «58.530.331,2» та «13.649.356,4»;

у частині третій:

в абзаці другому цифри «1.830.755,1» та «1.238.678,8» замінити відповідно цифрами «1.764.859,8» та «1.172.783,5»;

в абзаці третьому цифри «1.770.459,4», «463.449,9» та «1.307.009,5» замінити відповідно цифрами «2.210.068,9», «937.679,4» та «1.272.389,5»;

у частині четвертій цифри «3.429.532,4», «2.926.000» та «503.532,4» замінити відповідно цифрами «7.420.233,9», «6.895.585,1» та «524.648,8».

2. У статті 2:

пункт 2 виключити;

пункт 7 викласти у такій редакції:

«7) 25,45 відсотка збору за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок Державного бюджету України»;

доповнити пунктом 38^1 такого змісту:

«38^1 частина виручки від реалізації природного газу у 2000 році, що отримувалась як плата за транзит природного газу через територію України».

3. У статті 5:

після слів «експорт природного газу, сплачують ставку вивізного (експортного) мита у розмірі 10 доларів США за 1.000 куб. метрів» доповнити словами «та експорт скрапленого газу, сплачують ставку вивізного (експортного) мита у розмірі 10 доларів США за 1 тонну»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Надати Кабінету Міністрів України право встановлювати ставки вивізного мита на недорогоцінні метали та вироби з них (групи 72 (крім 7204)-81 УКТ ЗЕД), на кокс та напівкокс з кам'яного вугілля, кокс з лігніту (бурого вугілля), кокс з торфу, кокс з дьогтю (пековий), кокс нафтовий (групи 2704, 2708, 2713 УКТ ЗЕД) та на мінеральні добрива (група 31 УКТ ЗЕД)».

4. Статтю 7 викласти у такій редакції:

«Стаття 7. Кабінету Міністрів України погасити у 2004 році заборгованість, визначену частиною другою статті 1 Закону України «Про реструктуризацію боргових зобов'язань Кабінету Міністрів України перед Національним банком України».

Установити, що Національний банк України у 2004 році вносить до Державного бюджету України перевищення кошторисних доходів над кошторисними видатками Національного банку України за 2003 рік, кошти у сумі, еквівалентній 133.209.171 долару США, отримані Національним банком України як дохід відповідно до частини другої статті 1 Закону України «Про реструктуризацію боргових зобов'язань Кабінету Міністрів України перед Національним банком України», а також у повному обсязі кошти доходу за процентними облігаціями внутрішньої державної позики (ПОВДП) 2000 року, що сплачуються Міністерством фінансів України у 2004 році, на загальну суму не менш як 1.209.000 тис. гривень. Кошти у сумі, еквівалентній 133.209.171 долару США, перераховуються Національним банком України до бюджету одночасно із сплатою зазначених коштів Міністерством фінансів України, з них 230.000 тис. гривень спрямовуються на: збільшення статутного капіталу відкритого акціонерного товариства «Державний ощадний банк» (100.000 тис. гривень), збільшення статутного капіталу відкритого акціонерного товариства «Державний експортно-імпортний банк України» (80.000 тис. гривень), формування статутного капіталу Державної іпотечної установи (50.000 тис. гривень)».

5. У статті 9:

в абзаці десятому слова «та нових інвестиційних проектів у технологічних парках» замінити словами «здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України за поданням обласних державних адміністрацій»;

абзац дванадцятий викласти у такій редакції:

«при визначенні податкового зобов'язання із сплати акцизного збору на тютюнові вироби, що обчислюється у процентах до обороту з продажу товару (продукції), розмір такого зобов'язання не може бути меншим однієї третини установленої законодавством ставки акцизного збору на відповідні тютюнові вироби у твердих сумах за 1000 штук реалізованого товару (продукції)»;

абзац тринадцятий викласти у такій редакції:

«продаж спеціальних дозволів (ліцензій) на користування надрами здійснюється на аукціонах (крім випадків, визначених спеціально уповноваженим Кабінетом Міністрів України органом виконавчої влади), порядок проведення яких встановлюється Кабінетом Міністрів України»;

доповнити абзацом такого змісту:

«операції з ввезення на митну територію України товарів, які підпадають під визначення кодів УКТ ЗЕД 1517 90 91 00, 1803 10 00 90 відповідно до зовнішньоекономічних контрактів, обкладаються за нульовою ставкою ввізного мита».

6. Частину першу статті 12 після слів «1 січня 2004 року» доповнити словами «(крім заборгованості по товарах, які підпадають під визначення кодів УКТ ЗЕД 1001 10 00 90, 1001 90 99 00, 1002 00 00 00)»; цифри і слова «1 листопада 2003 року» замінити цифрами і словами «1 червня 2004 року», слова і цифру «на 1 січня» замінити словами і цифрами «на день введення в дію Закону України від 17 червня 2004 року «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік».

7. У статті 14:

пункт 19 доповнити словами «по загальному фонду Державного бюджету України»;

доповнити пунктом 26 такого змісту:

«26) 74,55 відсотка збору за геологорозвідувальні роботи, виконані за рахунок Державного бюджету України».

8. У частині другій статті 18 слова «щодо яких прийнято рішення» замінити словами «та крім державних підприємств, які залучають кредити для фінансування українсько-бразильського проекту створення космічного ракетного комплексу «Циклон-4» щодо яких прийнято рішення».

9. Частину першу статті 21 доповнити такими словами «до 1 липня 2004 року. У разі неприйняття рішення Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету у визначений термін зазначений порядок приймається Кабінетом Міністрів України».

10. У статті 22:

у пункті 2 цифри «97» замінити цифрами «99»;

доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) зміни обсягів готівкових коштів загального фонду».

11. У статті 23:

у пункті 2 цифру та слово «3 відсотки» замінити цифрою та словом «1 відсоток»;

доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) кошти, які надійшли і залишилися не використаними у минулих роках від повернення позичок, наданих Державним інноваційним фондом за рахунок коштів державного бюджету з моменту його включення до державного бюджету підприємствам і організаціям для виконання ними інноваційних проектів».

12. У статті 26 цифри та слова «2.136.580 тис. гривень» замінити цифрами та словами «5.215.580 тис. гривень».

13. В частині п'ятій статті 27 слова «здійснення фінансової підтримки будівництва морських суховантажних суден через механізм здешевлення кредитів» виключити.

14. Статті 28—41 викласти у такій редакції:

«Стаття 28. Передбачити бюджетні призначення за державною програмою «Соціальний захист та соціальне забезпечення в Україні» у сумі 14.108.908,1 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

надання найуразливішим верствам населення передбачених чинним законодавством пільг в оплаті за спожиті послуги та житлових субсидій —3.658.159,2 тис. гривень;

відшкодування Пенсійному фонду України витрат по виплаті пенсій, призначених за різними пенсійними програмами, пенсій особам, які мають особливі заслуги перед Україною, особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та деяким іншим категоріям осіб — 2.484.305,1 тис. гривень;

виплата пенсій військовослужбовцям та особам начальницького і рядового складу — 2.416.445,6 тис. гривень, у тому числі 378.916,8 тис. гривень на підвищення пенсій у наступному році для подальшого усунення диспропорцій у розмірах пенсій залежно від часу виходу цих осіб на пенсію;

допомога сім'ям з дітьми, інвалідам з дитинства, дітям-інвалідам та малозабезпеченим сім'ям — 1.794.617,8 тис. гривень;

соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, — 1.659.228,1 тис. гривень, у тому числі соціальні виплати, які здійснюються безпосередньо громадянам, — 1.341.235,1 тис. гривень, з яких 414.279,4 тис. гривень — на повне погашення заборгованості, що виникла у минулі роки;

поступова компенсація громадянам втрат від знецінення грошових заощаджень — 500.000 тис. гривень;

соціальна, трудова та професійна реабілітація інвалідів, у тому числі в реабілітаційних центрах, та обслуговування їх у стаціонарах при протезних підприємствах — 326.466,4 тис. гривень;

щорічна разова грошова допомога до Дня Перемоги ветеранам війни —140.131,9 тис. гривень;

надання пільгового довгострокового державного кредиту молодим сім'ям та одиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) та придбання житла та часткова компенсація відсоткової ставки кредитів комерційних банків молодим сім'ям та одиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) та придбання житла — 136.876,3 тис. гривень;

здійснення соціальних інвестицій, спрямованих на поліпшення якості надання соціальних послуг, впровадження програм підвищення зайнятості населення, — 70.828,1 тис. гривень;

реалізація соціальних програм з питань дітей, молоді, жінок та сім'ї — 81.118,2 тис. гривень;

створення Єдиного державного автоматизованого реєстру осіб, які мають право на пільги відповідно до чинного законодавства, та підвищення ефективності управління системою соціального захисту населення — 29.486,7 тис. гривень;

надання допомоги громадським організаціям інвалідів, ветеранів війни та праці для вирішення соціально-побутових проблем — 19.009,7 тис. гривень.

Здійснити у 2004 році погашення у повному обсязі заборгованості шахтарям з регресних позовів та одноразової допомоги по втраті професійної працездатності, яка склалася станом на 1 квітня 2001 року, — у сумі 254.000 тис. гривень, з них: за рахунок коштів Державного бюджету України — 54.000 тис. гривень, за рахунок коштів Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України — 200.000 тис. гривень.

Стаття 29. Передбачити бюджетні призначення за державною програмою «Охорона здоров'я населення України» у сумі 3.212.417,5 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

надання консультативної, лікувальної, реабілітаційної допомоги загальнодержавними закладами охорони здоров'я та заходи по реалізації загальнодержавних функцій у сфері охорони здоров'я — 2.065.113,7 тис. гривень, з них:

поліпшення діагностики та медичного обслуговування хворих на онкологічні захворювання — 162.160,1 тис. гривень;

безкоштовне забезпечення інсулінами хворих на цукровий діабет —163.000 тис. гривень;

здійснення першочергових заходів профілактики та лікування туберкульозу — 74.689,7 тис. гривень;

проведення імунопрофілактики населення — 104.900 тис. гривень;

профілактика та лікування СНІДу — 43.609,3 тис. гривень;

зміцнення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я, що розташовані в першу чергу в сільській місцевості, — 437.200 тис. гривень;

державний санітарно-епідеміологічний нагляд та заходи по забезпеченню епідемічного благополуччя в Україні — 450.035,2 тис. гривень;

забезпечення лікування за високовартісними медичними технологіями в клініках науково-дослідних інститутів медичного профілю — 312.382,7 тис. гривень.

Стаття 30. Передбачити бюджетні призначення за державною програмою «Освіта населення України» у сумі 6.997.406,6 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

Національна доктрина розвитку освіти — 6.362.995 тис. гривень;

забезпечення навчальних закладів безоплатними підручниками та посібниками — 166.869,6 тис. гривень;

державна програма «Шкільний автобус» — 63.450 тис. гривень;

державна програма надання молодим громадянам пільгових довгострокових кредитів для здобуття вищої освіти — 13.500 тис. гривень.

Стаття 31. Передбачити бюджетні призначення за державною програмою «Розвиток наукового і науково-технічного потенціалу України» у сумі 1.687.118,7 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

державне замовлення з пріоритетних напрямів науки у фундаментальних дослідженнях — 767.855,2 тис. гривень;

науково-технологічний, інноваційний та інформаційний розвиток України — 512.352,3 тис. гривень;

комплексна державна програма енергозбереження України — 3.303,1 тис. гривень.

Стаття 32. Передбачити бюджетні призначення за державною програмою «Духовний розвиток в Україні» у сумі 757.923,9 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

розвиток національного телерадіоінформаційного простору — 264.503,4 тис. гривень;

державні програми збереження історико-культурної спадщини, розвитку музейної справи, збереження бібліотечних і архівних фондів — 118.340,5 тис. гривень;

державна підтримка національних та державних художніх колективів, концертних і циркових організацій та розвиток національного театрального мистецтва — 90.048,6 тис. гривень;

загальнодержавна програма розвитку національної кіноіндустрії —20.200 тис. гривень;

державна підтримка вітчизняного книговидання — 43.610 тис. гривень.

Стаття 33. Передбачити бюджетні призначення за державною програмою «Фізична культура і спорт в Україні» у сумі 305.992,8 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

забезпечення на рівні сучасних вимог підготовки та участі українських спортсменів у міжнародних змаганнях — 144.369,9 тис. гривень;

підготовка та участь національних збірних команд України в літніх Олімпійських та Параолімпійських іграх та інші видатки, пов'язані з підготовкою спортсменів до Олімпійських ігор, — 130.000 тис. гривень;

фізкультурно-оздоровча робота та спортивна діяльність серед різних верств населення, в тому числі фізична і спортивна підготовка учнівської та студентської молоді, — 29.310,5 тис. гривень.

Стаття 34. З метою забезпечення економічного розвитку держави визначити у цьому Законі обсяги коштів за державною програмою «Паливно-енергетичний комплекс» у сумі 5.122.161,9 тис. гривень — за такими пріоритетними напрямами:

програма «Українське вугілля» — 4.212.148 тис. гривень, з них:

державна підтримка будівництва та технічного переоснащення підприємств з видобутку кам'яного вугілля, лігніту (бурого вугілля) і торфу —1.218.141,8 тис. гривень;

державна підтримка вуглевидобувних підприємств на часткове покриття витрат із собівартості продукції — 651.412 тис. гривень;

реструктуризація вугільної та торфовидобувної промисловості —784,044,1 тис. гривень;

часткове покриття витрат на виплату заборгованості шахтарям з регресних позовів та одноразової допомоги — 254.000 тис. гривень;

створення нових робочих місць працівникам вугільної промисловості, які вивільняються у зв'язку із закриттям шахт, — 107.358,5 тис. гривень;

охорона праці та підвищення техніки безпеки на вуглевидобувних підприємствах, у тому числі дегазація вугільних пластів, — 55.000 тис. гривень;

гірничорятувальні заходи на вуглевидобувних підприємствах — 157.066,4 тис. гривень;

державна підтримка вуглевидобувних підприємств, що спрямовується на погашення заборгованості по заробітній платі за минулі роки працівникам вуглевидобувних підприємств, крім тих, що ліквідуються, — 721.275,6 тис. гривень;

субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на безоплатне забезпечення вугіллям на побутові потреби особам, які мають таке право згідно із статтею 48 Гірничого закону України, — 9.849,6 тис. гривень;

програма «Будівництво енергоблоків електростанцій України» —768.678,1 тис. гривень, у тому числі:

будівництво енергоблоків, магістральних ліній електропередач, атомних електростанцій України — 667.088,8 тис. гривень;

заходи по реалізації комплексної програми будівництва вітрових електростанцій — 80.000 тис. гривень;

реконструкція гідроелектростанцій Дніпровського каскаду — 21.589,3 тис. гривень.

Стаття 35. З метою забезпечення економічного розвитку держави визначити у цьому Законі обсяги коштів за державною програмою «Обробна промисловість та інші галузі економіки» у сумі 2.109.729,6 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

реалізація проектів розвитку за рахунок коштів, залучених державою, —540.489,5 тис. гривень;

розвиток мінерально-сировинної бази — 298.200 тис. гривень;

Загальнодержавна (Національна) космічна програма — 89.700 тис. гривень;

програма розвитку промисловості України — 84.100 тис. гривень.

Стаття 36. З метою забезпечення економічного розвитку держави визначити у цьому Законі обсяги коштів за державною програмою «Транспортно-дорожній комплекс» у сумі 2.936.770,8 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

державна програма розвитку транспортно-дорожнього комплексу України —2.645.089 тис. гривень;

підтримка експлуатаційно безпечного стану внутрішніх водних шляхів та судноплавних шлюзів — 14.750 тис. гривень.

Перелік об'єктів будівництва, реконструкції автомобільних доріг загальнодержавного значення та будівництва і капітального ремонту доріг комунальної власності затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 37. Для забезпечення стабільного та якісного функціонування житлово-комунального господарства передбачити бюджетні призначення за державною програмою «Житлово-комунальне господарство» у сумі 807.104,9 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

заходи з упередження аварій та запобігання техногенним катастрофам у житлово-комунальному господарстві та на інших аварійних об'єктах комунальної власності — 400.000 тис. гривень;

модернізація обладнання індивідуальних теплових пунктів та здійснення енергозберігаючих заходів в адміністративних і громадських будівлях міста Києва та модернізація систем водопостачання і водовідведення міста Львова — 68.725,6 тис. гривень;

ліквідація наслідків аварії на очисних спорудах міста Харкова —26.250 тис. гривень.

Стаття 38. Передбачити бюджетні призначення за державною програмою «Сільське господарство, лісове господарство та мисливство, рибне господарство» — 3.987.465,1 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

програма «Зерно України» на 2001—2004 роки — 927.599,5 тис. гривень;

програма стабілізації та розвитку тваринництва і птахівництва —524.136,9 тис. гривень;

здійснення фінансової підтримки підприємств агропромислового комплексу через механізм здешевлення довгострокових кредитів — 120.000 тис. гривень;

здійснення фінансової підтримки підприємств агропромислового комплексу через механізм здешевлення короткострокових кредитів — 100.000 тис. гривень;

комплексна програма розвитку меліорації земель і поліпшення екологічного стану зрошуваних та осушених угідь — 456.513,7 тис. гривень;

програма «Ліси України» — 140.231,1 тис. гривень;

заходи по операціях фінансового лізингу вітчизняної сільськогосподарської техніки та придбання сільськогосподарської техніки на умовах фінансового лізингу — 357.000 тис, гривень;

комплексна програма діяльності з припинення незаконного вилову риби іноземними суднами в територіальному морі та виключній (морській) економічній зоні України — 2.434 тис. гривень.

Стаття 39. Передбачити бюджетні призначення за державною програмою «Охорона навколишнього природного середовища» у сумі 905.403,2 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

комплексна програма поводження з радіоактивними відходами — 284.107,9 тис. гривень;

Національна програма мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи — 76.853 тис. гривень;

державні програми захисту територій від шкідливої дії вод — 52.312,4 тис. гривень;

програма перспективного розвитку заповідної справи в Україні («Заповідники») — 31.629,9 тис. гривень;

Національна програма екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро та поліпшення якості питної води — 14.228,7 тис. гривень;

державні програми знешкодження хімічної зброї та боєприпасів — 25.550 тис. гривень;

Загальнодержавна програма охорони та відтворення довкілля Азовського і Чорного морів — 7.500 тис. гривень;

Загальнодержавна програма поводження з токсичними відходами — 3.533,6 тис. гривень;

Загальнодержавна програма формування національної екологічної мережі України — 2.141 тис. гривень.

Стаття 40. Передбачити бюджетні призначення за державною програмою «Оборона» у сумі 6.351.388,5 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

забезпечення обороноздатності країни — 4.018.988,7 тис. гривень;

Державна програма реформування та розвитку Збройних Сил України на період до 2005 року (скорочення та реформування військових підрозділів; підготовка об'єднаних сил швидкого реагування; відновлення непорушених запасів об'єднаних сил швидкого реагування; удосконалення системи управління Збройними Силами України; відновлення боєздатності озброєння та військової техніки; передача (ліквідація) військових містечок, рекультивація земель та ліквідація наслідків військової діяльності) —368.169,5 тис. гривень;

заходи Цивільної оборони у сфері попередження і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій — 125.281,1 тис. гривень;

розвідувальна діяльність у сфері військової оборони — 120.129,7 тис. гривень;

мобілізаційна підготовка галузей національної економіки України —16.568,1 тис. гривень;

заходи щодо здійснення євроатлантичної інтеграції — 10.000 тис. гривень;

програма забезпечення живучості та вибухопожежобезпеки арсеналів, баз і складів озброєння, ракет і боєприпасів Збройних Сил України — 32.300 тис. гривень.

Стаття 41. Передбачити бюджетні призначення за державною програмою «Громадський порядок, безпека та судова влада» у сумі 7.343.717,6 тис. гривень, з них за такими пріоритетними напрямами:

забезпечення громадського порядку, боротьба із злочинністю, захист громадян від протиправних посягань — 2.708.288 тис. гривень;

забезпечення безпеки держави — 900.764,8 тис. гривень;

реалізація державної політики у сфері виконання кримінальних покарань — 754.310,5 тис. гривень;

судова влада — 712.331,5 тис. гривень;

здійснення заходів з гасіння пожеж та участь у ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій з метою забезпечення державного пожежного нагляду та запобігання пожежам — 665.563,2 тис. гривень;

охорона державного кордону — 553.400,2 тис. гривень;

нагляд органів прокуратури за додержанням законів та представницькі функції в суді — 286.294,2 тис. гривень;

державна охорона органів державної влади та посадових осіб — 61.378 тис. гривень;

забезпечення виготовлення та видачі громадянам України документів, що засвідчують особу, — 113.906,5 тис. гривень».

15. Статтю 47 після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

«Списання коштів за відповідним рішенням на користь працівників установ системи освіти по виплатах, передбачених абзацами 8—10 частини першої статті 57 Закону України «Про освіту», здійснюється Державним казначейством України з єдиного казначейського рахунку за рахунок і в межах бюджетних асигнувань, встановлених на утримання цих установ».

У зв'язку з цим частини сьому і восьму вважати відповідно частинами восьмою і дев'ятою.

16. Пункт 8 статті 50 викласти у такій редакції:

«8) повернення коштів, наданих у 2003 році на закупівлю сільськогосподарської продукції».

17. У статті 51:

пункт 1 викласти у такій редакції:

«1) розвиток мережі і утримання автомобільних доріг загального користування та доріг комунальної власності у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, в тому числі відшкодування «Укрзалізниці» вартості робіт по реалізації проекту реконструкції автомобільної дороги Київ—Одеса на ділянці від Жашкова до Червонознам'янки (за рахунок коштів, визначених пунктами 1, 2, 4 статті 14 цього Закону).

При цьому 40 відсотків загальної суми зазначених коштів спрямовуються на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення та доріг комунальної власності, зокрема 80.000 тис. гривень на будівництво автотранспортної магістралі через річку Дніпро у місті Запоріжжя»;

пункт 19 викласти у такій редакції:

«19) накопичення (приріст) матеріальних цінностей державного матеріального резерву (за рахунок 95 відсотків джерел, визначених пунктом 19 статті 14 цього Закону, з них 200.000 тис. гривень на закупівлю зерна та світлих нафтопродуктів, та за рахунок джерел, визначених пунктом 18 статті 14 цього Закону»;

пункт 26 після слів і цифр «визначених пунктом 4 статті 23 цього Закону» доповнити словами і цифрами «але не більше 71.818,4 тис. гривень»;

доповнити пунктом 40 такого змісту:

«40) розвиток мінерально-сировинної бази, в тому числі буріння артезіанських свердловин у сумі 30.000 тис. гривень (за рахунок джерел, визначених пунктом 26 статті 14 цього Закону)»;

доповнити пунктом 41 такого змісту:

«41) фінансову підтримку інноваційної діяльності суб'єктів підприємництва в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 23 цього Закону)».

18. У статті 53 цифри «1001030» замінити цифрами «1001020».

19. У статті 55:

у пункті 1 частини першої слова «(крім частини єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва, що зараховується до Пенсійного фонду України, та відрахувань на обов'язкове соціальне страхування)» виключити;

у частині третій слова «крім частини цього податку у розмірі 10 відсотків, що згідно з законом зараховується до Пенсійного фонду України» виключити.

20. У статті 58:

частину третю доповнити реченням такого змісту: «Кабінету Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету здійснити розподіл субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на виконання інвестиційних проектів у сумі 75.000 тис. гривень»;

доповнити частинами п'ятою і шостою такого змісту:

«Раді міністрів Автономної Республіки Крим та обласним державним адміністраціям у місячний термін здійснити розподіл додаткової дотації з державного бюджету на запровадження з 1 вересня 2004 року мінімальної заробітної плати у розмірі 237 гривень із збереженням діючих співвідношень в оплаті праці працівників бюджетної сфери між бюджетом Автономної Республіки Крим, обласними бюджетами, районними та міськими бюджетами міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення і подати його в установленому порядку Верховній Раді Автономної Республіки Крим та відповідним місцевим радам для прийняття рішення сесії про внесення змін до рішення про відповідний місцевий бюджет на 2004 рік.

Дозволити в межах економії коштів субвенції з державного бюджету на надання передбачених чинним законодавством пільг ветеранам війни і праці, ветеранам військової служби, ветеранам органів внутрішніх справ, вдовам ветеранів військової служби та ветеранів органів внутрішніх справ, а також звільненим із служби за віком, хворобою або вислугою років працівникам міліції, рядового і начальницького складу кримінально-виконавчої системи, державної пожежної охорони, дітям (до досягнення повноліття) працівників міліції, рядового і начальницького складу кримінально-виконавчої системи, державної пожежної охорони, загиблих або померлих у зв'язку з виконанням службових обов'язків, непрацездатним членам сімей, які перебували на їх утриманні, батькам та членам сімей військовослужбовців, які загинули, померли або стали інвалідами при проходженні військової служби, реабілітованим громадянам, які стали інвалідами внаслідок репресій або є пенсіонерами, громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, пільг, передбачених пунктом «і» частини першої статті 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я, частиною другою статті 29 Основ законодавства України про культуру, абзацом першим частини четвертої статті 57 Закону України «Про освіту», та житлових субсидій населенню на оплату електроенергії, природного газу, послуг тепло-, водопостачання і водовідведення, квартирної плати, вивезення побутового сміття та рідких нечистот, здійснювати розрахунки з підприємствами-постачальниками вказаних послуг з метою погашення заборгованості, яка утворилася у 2002 році та не погашена станом на 1 липня 2004 року, за пільгами, наданими згідно з законами України окремим категоріям працівників (за професійною ознакою)».

21. Абзац четвертий частини першої статті 63 доповнити словами «(за винятком податку на додану вартість на території міста Ірпінь Київської області, перевиконання якого зараховується до державного бюджету та міського бюджету міста Ірпінь Київської області у пропорції 50 відсотків)».

22. У статті 66 абзац третій частини четвертої виключити.

23. Частину першу статті 71 доповнити словами «випадків, визначених у законах України «Про списання вартості несплачених обсягів природного газу» та «Про реструктуризацію заборгованості з квартирної плати, плати за житлово-комунальні послуги, спожиті газ та електроенергію».

24. У частині шостій статті 75:

слова «фізичної культури та спорту» виключити;

доповнити словами «а також закладів фізичної культури та спорту у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

25. У статті 78:

у частині третій слова «безоплатного встановлення квартирної охоронної сигналізації і користування нею» виключити;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Пільги в частині безоплатного користування квартирою з опаленням та освітленням відповідно до пункту «ї» частини першої статті 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я, абзацу першого частини четвертої статті 57 Закону України «Про освіту» та частини другої статті 29 Основ законодавства України про культуру надаються за рахунок субвенції з державного бюджету на надання пільг та житлових субсидій населенню на оплату електроенергії, природного газу, послуг тепло-, водопостачання і водовідведення, квартирної плати, вивезення побутового сміття та рідких нечистот».

26. У статті 80:

1) у частині першій:

у пункті 5 слова «та пункту «ї» (в частині безоплатного користування квартирою з опаленням і освітленням)» виключити;

у пункті 8 слова та цифри «та частини другої статті 29» виключити;

у пункті 12 слова «абзацу першого частини четвертої» виключити;

пункт 37 виключити;

доповнити пунктом 37^1 такого змісту:

«37^1 Закону України «Про рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 19, ст. 272)»;

пункт 42 виключити;

у пункті 44 слова «а також з фонду оплати праці в іноземній валюті працівників закордонних дипломатичних установ України під час їх перебування у довготерміновому закордонному відрядженні» виключити;

у пункті 49:

цифри і слова «5.1.2 (крім операцій з продажу учнівських зошитів, підручників та навчальних посібників вітчизняного виробництва)» виключити;

після слів «крім продажу путівок на санаторно-курортне лікування дітей» доповнити словами «та продажу путівок на відпочинок дітей у літній період з дня набрання чинності Законом України від 17 червня 2004 року «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» по 1 вересня 2004 року»;

цифри і слова «5.1.17, 5.1.19 (крім безоплатної приватизації житлового фонду)» виключити;

після цифр «5.1.20» доповнити словами «(крім продажу або передачі у власність новозбудованого житла фізичним особам для його використання як місця проживання, якщо до 1 січня 2004 року житло було передано у власність покупця або були розпочаті роботи з будівництва такого житла під зобов'язання покупця або інвестора та при цьому покупець або інвестор сплатив внесок, не менший ніж тридцять відсотків від вартості загальної площі такого житла, визначеної за цінами, що діяли на дату такої сплати)»;

у пункті 50 слово та цифри «підпунктів 7.13.5, 7.13.7» замінити словом та цифрами «підпункту 7.13.5»;

доповнити пунктом 60 такого змісту:

«60) статті 1 Закону України «Про Митний тариф України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 24, ст. 125; Офіційний вісник України, 2001 р., № 18, ст. 781) у частині встановлення ставок ввізного мита на товари, які підпадають під визначення кодів УКТ ЗЕД 1517 90 91 00 (група 15 розділу III) та 1803 10 00 90 (група 18 розділу IV)»;

2) доповнити частинами такого змісту:

«Установити, що у 2004 році особливості справляння податку на додану вартість та ввізного мита, встановлені Законом України «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків», не застосовуються у випадку ввезення на митну територію України обладнання, аналогічного тому, що виробляється вітчизняними підприємствами, та у випадку ввезення сировини та комплектуючих.

У пункті 11.5 статті 5 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156, № 51, ст. 305; 1999 р., № 38, ст. 338; 2000 р., № 20, ст. 149, № 36, ст. 300; 2004 р., № 10, ст. 105, ст. 110):

1) абзац другий доповнити реченням такого змісту: «Установити, що у 2004 році термін погашення податкового векселя з податку на додану вартість може бути продовжений на строк до 2 років у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, для:

підприємств суднобудівної промисловості, визначених відповідно до статті 1 Закону України «Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні»;

підприємств з виготовлення боєприпасів, їх елементів та виробів спецхімії;

підприємств з виробництва броньованих бойових машин; підприємств концерну «Бронетехніка України»;

підприємств літакобудівної промисловості, визначених статтею 2 Закону України «Про державну підтримку літакобудівної промисловості в Україні»;

суб'єктів, які здійснюють операції з ввезення на митну територію України товарів морського промислу (риба, ссавці, мушлі, ракоподібні, водні рослини тощо, охолоджені, солоні, морожені, консервовані, перероблені в борошно або в іншу продукцію), видобутих (виловлених, вироблених) суднами, зареєстрованими у Державному судновому реєстрі України або Судновій книзі України»;

2) останній абзац доповнити реченням такого змісту: «Установити, що у 2004 році дія цього абзацу не поширюється на суб'єктів, які здійснюють операції з ввезення на митну територію України товарів морського промислу (риба, ссавці, мушлі, ракоподібні, водні рослини тощо, охолоджені, солоні, морожені, консервовані, перероблені в борошно або в іншу продукцію), видобутих (виловлених, вироблених) суднами, зареєстрованими у Державному судновому реєстрі України або Судновій книзі України».

27. Статтю 86 після слів «які вивільняються у зв'язку із закриттям шахт» доповнити словами «членів їх сімей (дружина (чоловік), повнолітні діти) та членів сімей загиблих шахтарів (дружина (чоловік), повнолітні діти)».

28. Статтю 89 викласти у такій редакції:

«Стаття 89. Установити з 1 січня 2004 року розмір мінімальної заробітної плати 205 гривень на місяць, а з 1 вересня 2004 року — 237 гривень на місяць. Забезпечити з 1 березня 2004 року відновлення міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень в оплаті праці працівників бюджетної сфери виходячи з розміру мінімальної заробітної плати 205 гривень, а з 1 вересня 2004 року — виходячи з розміру мінімальної заробітної плати 237 гривень».

29. Статтю 104 доповнити словами «звільнивши від сплати ввізного мита та податку на додану вартість операції із закупівлі цього обладнання».

30. Статтю 107 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Поширити дію цієї статті на навчальні заклади та установи освіти, які утримуються за рахунок коштів державного бюджету, в частині погашення кредиторської заборгованості за спожиті комунальні послуги та енергоносії».

31. Статтю 109 викласти у такій редакції:

«Стаття 109. Установити, що кошти, передбачені для будівництва (придбання) житла для військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, кримінально-виконавчої системи та органів внутрішніх справ, депортованих кримських татар та осіб інших національностей, які були депортовані з території України, спрямовуються на завершення розпочатого до 2004 року житлового будівництва та придбання житла на вторинному ринку.

Порядок придбання житла на вторинному ринку визначається Кабінетом Міністрів України».

32. Доповнити Закон статтями 3^1, 21^1, 109^1, 109^2, 109^3, 109^4, 109^5, 109^6, 109^7, 109^8 такого змісту:

«Стаття 3^1. Установити, що у 2004 році продаж нафти та газового конденсату власного видобутку підприємствами, частка держави у статутному фонді яких перевищує 50 відсотків, здійснюється виключно на аукціонах у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

«Стаття 21^1. Надати право Міністерству фінансів України здійснювати операції з державним боргом України з метою економії бюджетних коштів»;

«Стаття 109^1. Дозволити Національній акціонерній компанії «Нафтогаз України» в рахунок погашення заборгованості за 2000 рік цієї компанії по перерахуванню до Державного бюджету України частини виручки від реалізації природного газу, що отримувалась як плата за транзит природного газу через територію України, виконати роботи в обсязі 200.000 тис. гривень з будівництва магістральних газопроводів та газопроводів-відводів для газифікації сільських населених пунктів, з них 40.000 тис. гривень на будівництво газопроводу Ялта—Форос—Севастополь.

Кабінету Міністрів України затвердити порядок зазначених розрахунків та перелік таких об'єктів за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Стаття 109^2. Дозволити Кабінету Міністрів України у 2004 році проводити погашення заборгованості перед Чеською Республікою у грошовій та/або товарній формі за Угодою від 30 червня 1997 року між Урядом України і Урядом Чеської Республіки про умови завершення реалізації після 1 січня 1992 року на території України Угоди між Урядом СРСР і Урядом ЧССР про співробітництво в освоєнні Ямбурзького газового родовища, будівництві магістрального газопроводу Ямбург — Західний кордон СРСР та об'єктів Уральського газового комплексу і пов'язані з цим поставки природного газу із СРСР до ЧССР від 16 грудня 1985 року за рахунок коштів, передбачених на погашення державного боргу України.

Порядок проведення таких розрахунків встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 109^{3}. Установити, що надходження від приватизації державного майна понад обсяги, визначені статтею 26 цього Закону, спрямовуються:

у пріоритетному порядку на погашення заборгованості із заробітної плати збанкрутілим та ліквідованим підприємствам агропромислового комплексу станом на 1 січня 2004 року;

на умовах повернення підприємствам державної форми власності для погашення заборгованості із заробітної плати, яка утворилася станом на 1 січня 2004 року та не погашена на момент введення в дію Закону Украши від 17 червня 2004 року «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік»;

на збільшення пенсій та інших соціальних виплат;

на поступову компенсацію громадянам втрат від знецінення грошових заощаджень;

на утворення недержавного пенсійного фонду та сплату пенсійних внесків до недержавного пенсійного фонду Міністерством праці та соціальної політики України на користь працівників бюджетних установ;

в обсязі 3 відсотки від таких надходжень на заходи по реалізації Національної програми сприяння розвитку підприємництва в Україні в 2004 році;

для компенсації сільськогосподарським підприємствам — платникам фіксованого сільськогосподарського податку витрат, пов'язаних із сплатою ними на загальних підставах страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування.

Порядок реалізації цієї статті визначається Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

На суму зазначених надходжень до державного бюджету Кабінет Міністрів України збільшує відповідні показники фінансування та видатки державного бюджету понад обсяги, затверджені у додатках № 2, 3, 4 до Закону.

Стаття 109^{4}. Дозволити підрозділам Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» та Державному акціонерному товариству «Чорноморнафтогаз» реалізовувати за регульованими цінами газ, який видобувається в Україні, виключно населенню, бюджетним установам, підприємствам житлово-комунального господарства.

Стаття 109^{5}. Установити, що затверджені в Державному бюджеті України на 2004 рік видатки у сумі 23.500 тис. гривень на централізовані заходи щодо подальшого удосконалення матеріального забезпечення працівників установ соціального захисту населення розподіляються в розрізі відповідних адміністративно-територіальних одиниць у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Стаття 109^{6}. З метою забезпечення надходжень до загального фонду Державного бюджету України акціонерним та холдинговим компаніям з державною часткою понад 50 відсотків, які є прибутковими та за результатами фінансово-господарської діяльності сплачують дивіденди до загального фонду Державного бюджету України, у 2004 році заборонити зменшувати державну частку у статутному фонді.

Стаття 109^{7}. Установити, що виручка Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» та її структурних підрозділів від реалізації товарів (робіт, послуг) зараховується на окремий рахунок органів Державного казначейства України та спрямовується у розмірі не менше 20 відсотків від такої виручки на сплату відповідних загальнодержавних податків і зборів (обов'язкових платежів), що зараховуються до Державного бюджету України, з наступним перерахуванням залишку виручки на банківські рахунки цих підприємств. Кабінету Міністрів України розробити порядок реалізації цієї статті.

Стаття 109^{8}. Національній комісії регулювання електроенергетики України під час формування ціни та проведення розрахунків за електричну енергію, що реалізується енергогенеруючими компаніями, передбачати кошти на витрати, пов'язані із сплатою податків і зборів (обов'язкових платежів) та повернення позик до державного та місцевого бюджетів. Суми платежів до бюджету та повернення позик включаються до фінансових планів підприємств електроенергетики в обов'язковому порядку в обсязі поточних нарахувань та погашення бюджетної заборгованості минулих років (у тому числі повернення позики місцевому бюджету ВП «Запорізька АЕС» в сумі 53.000 тис. гривень) у порядку та обсягах, визначених Кабінетом Міністрів України».

33. Додатки № 1, 3, 4, 5, 8 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» викласти у новій редакції відповідно до додатків № 1, 3, 4, 5, 7 до цього Закону.

34. Внести зміни до додатків № 2, 6 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» відповідно до додатків № 2, 6 до цього Закону.

35. У додатку № 9 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» у примітці «*Для руд підземного видобутку в Криворізькому басейні не встановлюється» слова «в Криворізькому басейні» виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня опублікування, крім абзаців другого, третього і четвертого пункту 2, пункту 7, абзаців восьмого та дев'ятого пункту 17 та абзацу дев'ятого пункту 26, які вводяться в дію з 1 січня 2004 року, та абзаців шостого, одинадцятого і п'ятнадцятого пункту 26, які вводяться з 1 липня 2004 року.

2. Внести до статті 1 Закону України «Про ставки акцизного збору на спирт етиловий та алкогольні напої» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 23, ст. 180; 2001 р., № 4, ст. 18, № 24, ст. 125; 2002 р., № 50, ст. 365; 2003 р., № 33—34, ст. 267) такі зміни:

1) після слів «Затвердити ставки акцизного збору на спирт етиловий та алкогольні напої» доповнити словами «(з урахуванням статті 2 цього Закону)»;

2) цифри і слова:

«2204 (крім 2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00)	Вина виноградні натуральні, включаючи вина з доданням спирту та міцні (з урахуванням статті 2 цього Закону)	0,25 грн. за 1 л»

замінити цифрами і словами:

«2204 (крім 2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00)	Вина виноградні натуральні з вмістом цукру не більш як 0,3 г/100 см³ (сухі) та марочні кріплені	0,25 грн. за 1 л»;

3) цифри і слова:

«2204 (крім 2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00)	Тільки вина виноградні натуральні з доданням цукру	0,92 грн. за 1 л»

замінити цифрами і словами:

«2204 (крім 2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00)	Вина виноградні натуральні із вмістом цукру більш як 0,3 г/100 см³ (напівсухі, напівсолодкі)	0,92 грн. за 1 л
2204 (крім 2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00)	Вина виноградні з доданням спирту та міцні (кріплені), крім марочних кріплених	0,10 грн. за 1 об'ємний відсоток спирту в 1 літрі»;

4) цифри і слова:

«2206	Інші зброджені напої (сидр яблучний та грушевий, грушівка (перрі), напій медовий), напої змішані, які містять алкоголь та суміші алкогольних напоїв з безалкогольними	2,6 грн. за 1 л»

замінити цифрами і словами:

«2206 00	Зброджені плодові та ягідні напої (сидр, перрі та інші) з доданням спирту, напої змішані, які містять алкоголь та суміші алкогольних напоїв з безалкогольними (крім зброджених плодових та ягідних напоїв (сидру, перрі та інших) без додання спирту)	0,10 грн. за 1 об'ємний відсоток спирту в 1 літрі (тимчасово до 1 січня 2006 року — 0,07 грн. за об'ємний відсоток спирту в 1 літрі)
2206 00	Тільки зброджені плодові та ягідні напої (сидр, перрі та інші) без додання спирту	1,2 грн. за 1 л»;

5) цифри і слова:

«2208 20 89 00	Тільки спирт коньячний	0»

замінити цифрами і словами:

«2208 20 89 00	Тільки спирт коньячний	16 грн. за 1 л 100-відсоткового спирту».

3. Кабінету Міністрів України подати Верховній Раді України проект Закону України про систему громадського харчування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 червня 2004 року.
№ 1801-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 11 Закону України «Про податок на додану вартість» (щодо операцій з продажу сільськогосподарської продукції)

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Пункт 11.20 статті 11 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156; 1998 р., № 10, ст. 37; 1999 р., № 26, ст. 216) викласти в такій редакції:

«11.20. До прийняття Податкового кодексу України у випадках, коли платник податку здійснює операції з продажу особам, які не зареєстровані як платники податку, сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки, раніше придбаних (заготовлених) таким платником податку у фізичних осіб, які не є платниками цього податку, об'єктом оподаткування є торгова націнка (надбавка), встановлена таким платником податку».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування і застосовується по операціях з продажу починаючи з першого звітного (податкового) періоду 2004 року.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
15 червня 2004 року.
№ 1779-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» (щодо податкових соціальних пільг)

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 37, ст. 308) такі зміни:

1) підпункт «б» підпункту 6.1.2 пункту 6.1 статті 6 викласти в такій редакції:

«б) утримує дитину-інваліда — у розрахунку на кожну дитину віком до 18 років»;

2) у підпункті «б» підпункту 6.1.3 пункту 6.1 статті 6 слова «і має відповідні державні відзнаки» виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2005 року.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
15 червня 2004 року.
№ 1781-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 150-річчя з дня народження видатної української акторки Марії Заньковецької

4 серпня 2004 року виповнюється 150 років з дня народження видатної української акторки Марії Заньковецької (Адасовської), першої Народної артистки України.

Враховуючи значний внесок Марії Заньковецької в українську та світову культуру, розвиток українського театрального мистецтва, Верховна Рада України **постановляє**:

1. У серпні 2004 року урочисто відзначити 150-річчя від дня народження Марії Заньковецької на державному рівні.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

забезпечити виконання Плану заходів щодо відзначення 150-річчя від дня народження Марії Заньковецької;

передбачити надання коштів, необхідних для проведення заходів з відзначення 150-ї річниці з дня народження видатної української акторки Марії Заньковецької;

розробити і внести на розгляд Верховної Ради України проекти законів та прийняти нормативно-правові акти, які б сприяли розвитку українського театру, зокрема:

зміни до Закону України «Про податок на додану вартість» щодо звільнення театрів і театральних організацій від сплати податку на додану вартість;

зміни до законодавства, в яких передбачити надання права театрам укладати трудові договори з творчими працівниками на контрактній основі;

зміни до житлового законодавства щодо надання певним категоріям працівників театру права на одержання службових житлових приміщень;

передбачити для театрів і театральних організацій зменшення плати за комунальні послуги шляхом надання відповідних пільг;

сприяти пропаганді українського театрального мистецтва в засобах масової інформації;

розглянути пропозицію щодо відновлення радіопрограми «Театр біля мікрофону», передбачивши радіотрансляцію записів п'єс за творами українських класиків.

3. Рекомендувати Верховній Раді України прискорити прийняття Закону України «Про театри і театральну справу».

4. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України:

забезпечити широке висвітлення у засобах масової інформації заходів, що проводитимуться державними та громадськими організаціями у зв'язку з відзначенням 150-річчя з дня народження Марії Заньковецької;

організувати цикли тематичних теле- та радіопередач, присвячених цій події.

5. Рекомендувати Національному банку України здійснити випуск ювілейної монети із серії «Видатні діячі України» до 150-річчя з дня народження Марії Заньковецької з її зображенням.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

**Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.**

м. Київ,
22 червня 2004 року.
№ 1836-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 135-річчя з дня народження видатної української співачки Соломії Крушельницької

23 вересня 2007 року виповнюється 135 років з дня народження видатної української співачки Соломії Крушельницької.

Враховуючи значний внесок Соломії Крушельницької в українську та світову культуру, розвиток українського мистецтва, Верховна Рада України **постановляє**:

1. У вересні 2007 року урочисто відзначити 135-річчя від дня народження Соломії Крушельницької на державному рівні.

2. Кабінету Міністрів України розробити план заходів щодо відзначення 135-ї річниці з дня народження Соломії Крушельницької, в якому передбачити:

проведення урочистих зборів за участю Міністерства культури і мистецтв України, Міністерства освіти і науки України, широкого кола представників громадських організацій, діячів культури та мистецтв України;

видання наукової та художньої літератури, присвяченої творчій діяльності видатної співачки Соломії Крушельницької;

виділення коштів на проведення ремонтних робіт у музеї Соломії Крушельницької у с. Біла Тернопільського району Тернопільської області та надання йому статусу обласного комунального.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити широке висвітлення у засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 135-річчя з дня народження Соломії Крушельницької.

**Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.**

м. Київ,
22 червня 2004 року.
№ 1837-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про заходи щодо підтримки соціально-економічного розвитку міста Львова у зв'язку з 750-річчям заснування

У зв'язку із святкуванням 750-річчя заснування міста Львова народними депутатами України підтримана ініціатива львів'ян щодо відзначення у 2006 році знаменної дати.

З метою підтримки соціально-економічного розвитку міста Львова Верховна Рада України **постановляє**:

1. Кабінету Міністрів України:

передбачити у проекті закону про Державний бюджет України на 2005 рік окремим рядком фінансову підтримку заходів щодо соціально-економічного розвитку міста Львова та відзначення 750-річчя заснування у сумі 114 006.4 тис. гривень згідно з кошторисом, що додається;

передбачити у кошторисах міністерств відповідні цільові фінансові кошти на ремонт та встановлення об'єктів державної власності, що розташовані у місті Львові, які перебувають в оперативному управлінні міністерств.

2. Кабінету Міністрів України, Львівській обласній державній адміністрації, Львівській міській раді вжити термінових заходів щодо підготовки та відзначення 750-річчя заснування міста Львова.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

**Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.**

м. Київ,
22 червня 2004 року.
№ 1835-IV.

Згідно з Регламентом ВР України закони та інші акти, надруковані в «ГУ», є офіційною публікацією

Сповідь крізь роки та лихоліття

ПАМ'ЯТЬ

У мого земляка лагідне, мирне прізвище — Пасічник. У Суботові, родовому селі батька Хмеля, де побачив білий світ Яків Петрович, з давніх-давен якщо не орудували шаблею, то господарювали. Чигиринські землі бідні — самі горби, яри та байраки. Тому тут за плугом ходили і гончарювали, пасічникували і ковалювали, доглядали худобу та будували млини. Так жила і велика родина Петра Пасічника, доки у двадцятих роках минулого століття не переорав їхню долю «червоний плуг», у 33-му — голод, а в сорокових — війна...

Фото з архіву героя.

Колективізація...

— Нас у батька й матері було семеро синів і двоє дочок, — заглянувши задумливо у минувшину мій вісімдесятирічний оповідач. — Землі мали чотири десятини, худобу, реманент, пасіку. Одне слово, не багачі, але й не бідняки. Та настала колективізація. Примусом почали гнати людей у колгоспи. Довелося відвести туди коней, корову, віддати реманент.

Через три роки почався голод. Усе, що вродило на городі, вигребли комнезами. Забирали навіть зварену у горщику картоплю. Помер від горя і безхліб'я батько. Попухли сестри. Пам'ятаю, я, дев'ятирічний, у пошуках їжі спустився від хати до річки, а назад, на гору, нездужав. Так і помер би, якби не знайшла у траві ненька...

Війна...

— З 1935-го почали забирати моїх братів до армії, —знову повів стежками пам'яті Яків Петрович. — Першого призвали Тимоша, 1915 року народження. 12 літ він служив і воював. Пройшов усі фронти. Відпустили аж у сорок сьомому. Потім взяли Грицька. Як пішов на нас німець — мобілізували Степана, Бориса, Порфелія і мене. Дома залишився з матір'ю наймолодший Іван...

Степан склав голову під Харковом у сорок другому. Борис — у сорок п'ятому. Порфелій повернувся додому без обох ніг. Танкіст Грицько — без руки. Я —контужений, з шістьома осколками в голові...

Сорок сьомий...

Удома солдатські пайки швидко скінчилися, й настало інше життя. У колгоспі орали коровами і варили затірку. Відчували, що насувається голод. Тоді ж до матері повернулася наша старша сестра Марія. Чоловік її загинув на фронті під Москвою, й вона гірко поневірялася з трьома дітьми. Подивилися ми з братами на цю біду і вирішили їхати в Західну Україну хліба роздобути.

Рушили вдвох з Тимошем. Проїзні військові документи у нас були, і ми благополучно добралися до станції Коломия. Одначе ні зерна, ні круп у тамтешніх крамницях не було. Нам порадили пошукати щастя у Станіславі. Залізли у товарняк, бо проїзні квитки вже використали. Хоча й знали, що за наказом Сталіна проїзд у таких вагонах карається одним роком в'язниці. На станції Стрий нас помітила залізнична міліція. Крикнувши Тимошеві: «Тікай!», я відштовхнув від себе міліціонера. Він упав, розбив голову. Підбігла підмога, і мене арештували.

...Тісна камера була переповнена людьми. Більше двох десятків затриманих могли тільки стояти. Від задухи і сморіду паморочилася голова... Зі мною «розбиралися» десять діб. Засудили б, якби не натрапив я в тюрмі на начальника, котрий виявився моїм однополчанином. Він знав, що служив я у п'ятому Донському кавалерійському козачому корпусі. Пройшов Корсунь-Шевченківський котел, Карпати, Румунію, мав чотири поранення і чотири подяки від Сталіна...

У колгоспі...

— У тому ж сорок сьомому сів я на трактора. Коли народився син, почав вчитися. Заочно у сільськогосподарському технікумі. Невдовзі поставили мене агрономом. Любив я цю роботу. Хоча й нелегко вона давалася. Адже в нашому Суботові, схожому на Карпати, всюди пагорби, узвишшя, балки, улоговини. Потрібно було боротися за кожен клаптик родючої землі, не допускати її ерозії. Нині важко повірити в те, що у важкі повоєнні роки ми обвалували три тисячі гектарів суботівських ярів. Посадили на них шипшину, акацію, глід. На Тясмині зробили зрошення — такої городини, як наша, годі було й шукати. Шкода, що тепер не доглядають так за землею, — зітхає Яків Петрович. — Поля заростають бур'янами, спустошуються.

Ветеранська доля...

— Останні десять років живу я в Городищі, — завершує сповідь Яків Петрович. — Коли виходив у 88-му на заслужений відпочинок, призначили аж 47 карбованців пенсії. Довелося діставати із шухляд довідки про поранення, контузію, бо, як на біду, на одне вухо став недочувати. Пройшов комісію. Дали другу групу інвалідності й призначили іншу пенсію.

Залишився я з великої родини один. Померла й дружина. Провідую у Суботові сім'ю свого сина. Болить душа, що нашого старовинного козацького села може й не стати. Старі вимирають, а дітей немає. Хіба не знають наші правителі, що без селян не буде держави? А без хліба — народу... Напишіть — нехай схаменуться.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: Яків Пасічник на святі у районній раді.

ТЕНДЕНЦІЇ

Твоя правда, Бонапарте...

Серед героїв Крут було п'ятеро галицьких гімназистів. Один із них — Ігор Лоський — помер 1936 року у Львові й похований на Личаківському цвинтарі. Квіти до його могили кладуть вихованці Львівського державного військового ліцею ім. Героїв Крут.

Ліцеїсти з перших днів навчання опановують «уроки» Героїв Крут у контексті крилатого вислову Наполеона: «Коли сходяться сила і сила, то перемагає більша сила. Коли сходяться дух і сила, перемагає дух».

До 1990 року на вулиці Пасічній була спеціальна школа-інтернат, зорієнтована на військово-фізичну підготовку і поглиблене вивчення російської мови та літератури. Роман Саляк, тодішній керівник інтернату, а нині — начальник училища, поставив питання про українізацію навчального закладу. Так і сталося. На той час це була перемога, адже влада та її політика ще залишалися старими, далебі не патріотичними. «Хрещеною мамою» ліцею називають Ірину Калинець. Недавній політв'язень, а на початку 90-х років — начальник обласного управління освіти в команді В'ячеслава Чорновола, вона підтримала ініціативу і всіляко сприяла перетворенню російськомовного спецінтернату на ліцей. Вона й запропонувала дати йому ім'я Героїв Крут, ознайомила педагогів із маловідомими історичними матеріалами про українських «спартанців», допомогла з підручниками. А 14 жовтня 1992 року ліцеїсти вперше присягали на вірність Україні і стали прикладом для інших військових навчальних закладів. Відтоді давня героїчна історія і сучасні навчальні будні тісно переплелися, а виховання патріотизму стало природнім, як дихання.

Під керівництвом полковника Саляка інтернат перетворився на навчальний комплекс, де нині дістають вишкіл 450 ліцеїстів. На будівництво не було витрачено жодної державної копійки, лише спонсорські кошти тих добродіїв, які розуміли, що молода держава повинна мати свою військову еліту. Вірністю пам'яті можна вважати і той факт, що ліцеїст Максим Пастернак став цього року переможцем обласної олімпіади з історії.

— Патріот — це та людина, що пишається своєю мовою, історією, культурою,— каже Роман Саляк.— До нас приходять різні юнаки. Деякі вихідці зі східних та центральних областей вважають , що Бандера і бандит — то мало не синоніми. Коли вони вливаються у колектив, коли починають вивчати історію, готуються до конференцій «Армія—мова—нація», їхні погляди поступово змінюються. І вчорашній російськомовний юнак починає писати чудові патріотичні вірші українською мовою. Нещодавно приїхав батько одного ліцеїста із Криму і просить допомогти: «хочу, щоб мій син був українцем». На жаль, наша армія виживає. Розв'язувати проблеми Збройних сил з допомогою контрактників за кордоном — то не вихід. А тому нині лише 60 відсотків ліцеїстів пов'язують майбутнє із службою у війську, а загалом 85—87 відсотків випускників служать у силових структурах.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

ФОТОПОГЛЯД

Фото автора.

Чверть століття у Києві діє історико-патріотичний клуб «Пошук»

Колись у ньому було майже двісті членів, нині залишилось сто. Серед живих, на жаль, уже немає однієї із засновників клубу Стефанії Петрівни Цакун.

У клубі, що працює при Українському фонді пошуку «Пам'ять», відбуваються виставки дитячих робіт на історико-патріотичну тематику, готуються стенди до пам'ятних дат. Він надає науково-методичну допомогу в пошуково-меморіальній роботі, в тому числі музеям навчальних закладів. Наприклад, члени клубу брали участь в оновленні шкільного музею партизанської та фронтової слави при школі № 236, до 60-річчя визволення Києва видано Путівник по музеях навчальних закладів столиці, методичні поради «Шляхами Перемоги».

Леоніна НЕКРАСОВА,
член президії УФП «Пам'ять».

На знімку: зустріч з ветеранами.

ФОТОФАКТ

Фото агентства «Прес-КП».

У Києві біля пам'ятника генералу Ватутіну відбувся всеукраїнський мітинг протесту, який одночасно пройшов по всій Україні. Акція, організована Київським міським товариством військовослужбовців «Витязь», Всеукраїнською спілкою безквартирних офіцерів, Всеукраїнською спілкою радянських офіцерів та Комітетом ветеранів військової служби Організації ветеранів України, зібрала тих, хто присвятив своє життя благородній справі захисника Вітчизни, а тепер залишився без житла й існує на мізерну пенсію.

ВІД КОМІТЕТУ З ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки повідомляє, що до участі в конкурсі на здобуття Державних премій України в галузі науки і техніки 2004 року допущені такі праці:

1. Цикл робіт «Комплексне дослідження впливу Чорнобильської катастрофи на природне середовище, наукове обгрунтування реабілітації забруднених територій та радіаційного захисту населення України»

Автори: Бондаренко Г.М., Гродзинський Д.М., Франценюк Л.І., Железняк М.Й., Прістер Б.С., Кашпаров В.О., Богданов Г.О, Ліхтарьов І.А., Войцехович О.В.

Представлений Інститутом геохімії навколишнього середовища НАН України.

2. Цикл наукових праць «Створення та розвиток морських нейстонології і радіоекології та їх внесок до природоохоронного регулювання екологічних процесів у критичних зонах Чорного моря»

Автори: Зайцев Ю.П., Полікарпов Г.Г., Єгоров В.М., Александров Б.Г., Цицугіна В.Г., Воробйова Л.В., Лазоренко Г.Є., Гулін С.Б., Мінічева Г.Г.

Представлений Інститутом біології південних морів імені О.О.Ковалевського НАН України.

3. Розробка та впровадження високоефективної природоохоронної технології видобутку корисних копалин в складних гідрогеологічних умовах

Автори: Блізнюков В.Г., Чистяков Є.П., Сторчак С.О., Швидько П.В., Фурман О.І., Замишляєв О.Г., Драгунов В.П., Слободчиков Г.І., Малий А.М., Борисенко С.Г.

Представлена Державним науково-дослідним гірничорудним інститутом.

4. Комплекс ресурсо- і енергозберігаючих геотехнологій видобутку та переробки мінеральної сировини, технічних засобів їх моніторингу із системою управління і оптимізації гірничорудних виробництв

Автори: Азарян А.А., Вілкул Ю.Г., Капленко Ю.П.,Караманіц Ф.І., Колосов В.О.,Моркун В.С., Пілов П.І., Сидоренко В.Д., Темченко А.Г.

Представлений Криворізьким технічним університетом.

5. Розробка та впровадження в інституційній системі України інноваційних організаційно-економічних та інформаційних технологій

Автори: Азаров М.Я., Гриша С.М., Козаченко С.В., Новицький В.Є., Ярошенко Ф.О.

Представлена Науково-дослідним фінансовим інститутом.

6. Цикл робіт «Теоретико-методологічне обгрунтування і практичне запровадження й розвиток освітньої та наукової галузей «Державне управління»

Автори: Луговий В.І., Князєв В.М., Кравченко Б.О., Куценко В.А., Назимко П.С., Нижник Н.Р., Оболенський О.Ю., Розпутенко І.В., Табачник Д.В., Яцуба В.Г.

Представлений Національною академією державного управління при Президентові України.

7. Цикл робіт «Хімія і технологія екологічного каталізу»

Автори: Власенко В.М., Зайцев Ю.П., Мальчевський І.А., Марусяк С.О., Соловйов С.О., Чернобривець В.Л., Вольфсон В.Я.

Представлений Інститутом сорбції та проблем ендоекології НАН України.

8. Цикл наукових праць, патентів, технологій «Іонні розплави: хімія та технологія»

Автори: Волков С.В., Зарубицький О.Г., Нагорний П.Г., Омельчук А.О., Панов Е.В., Присяжний В.Д., Слободяник М.С., Шаповал В.І.

Представлений Інститутом загальної та неорганічної хімії імені В.І. Вернадського НАН України та Київським національним університетом імені Тараса Шевченка.

9. Створення та впровадження ефективних технологій, що підвищують експлуатаційний ресурс інженерних систем життєзабезпечення

Автори: Болотських М.С., Гончаренко Д.Ф., Санков Г.О., Клейн Ю.Б., Коваленко О.М., Коріненко І.В., Пілірам С.С., Потапов В.І., Семчук Г.М.

Представлена Харківським державним технічним університетом будівництва та архітектури.

10. Інвестиційний металургійний комплекс інноваційних технологій виробництва сталі і суцільнокатаних залізничних коліс, які забезпечують високу конкурентоспроможність їх на міжнародних ринках транспортного металу

Автори: Пінчук В.М., Козловський А.І., Єсаулов Г.О., Пінчук М.А., Медовар Б.І., Гасик М.І., Пройдак Ю.С., Кірічко О.І., Єсаулов В.П., Чуприна Л.В.

Представлена Національною металургійною академією України.

11. Цикл робіт «Розробка фізико-металургійних і технологічних основ виготовлення та обробки титану і сплавів на його основі та їх впровадження у промисловість України»

Автори: Тригуб М.П., Замков В.М., Ахонін С.В., Телін В.В., Петрунько А.М., Неустроєв О.Л., Івасишин О.М., Фірстов С.О., Мазур В.І., Жуков О.А.

Представлений Інститутом електрозварювання імені Є.О.Патона НАН України.

12. Цикл робіт «Екосистемний моніторинг вірусних інфекцій: діагностика та профілактика»

Автори: Бойко А.Л., Смірнов В.В., Співак М.Я., Патика В.П., Поліщук В.П., Старчеус А.П., Карпов О.В., Князєва Н.А., Лазаренко Л.М.

Представлений Інститутом мікробіології і вірусології імені Д.К.Заболотного НАН України.

13. Цикл робіт «Фундаментальні та технологічні засади використання біологічних молекул та біоміміків у біосенсориці (фундаментальні дослідження)»

Автори: Стріха В.І., Єльська Г.В., Стародуб М.Ф., Ширшов Ю.М., Солдаткін О.П., Дзядевич С.В., Корпан Я.І., Пілецький С.А., Сергеєва Т.А., Архипова В.М.

Представлений Інститутом молекулярної біології і генетики НАН України.

14. Цикл робіт «Наукові основи формування ресурсів підземних вод як джерела якісного водопостачання та раціонального господарського водокористування»

Автори: Шестопалов В.М., Лялько В.І., Гудзенко В.В., Дробноход М.І., Огняник М.С., Руденко Ю.Ф., Ситніков А.Б., Скальський О.С., Сухоребрий А.О., Яковлєв Є.О.

Представлений Інститутом геологічних наук НАН України.

15. Розробка та впровадження новітніх продуктів і обладнання з метою забезпечення дітей грудного та старшого віку вітчизняним високоякісним консервованим харчуванням рослинного походження

Автори: Антипкін Ю.Г., Пилипенко Ю.Д., Зайка В.П., Лук І.Г., Хода Є.Г., Панькевич М.М., Лебедович В.М., Файнгет Б.Е., Верхівкер Я.Г., Ляшенко О.В.

Представлена Інститутом педіатрії, акушерства і гінекології АМН України.

16. Розробка наукових основ, сучасної нормативно-технічної документації, освоєння виробництва і впровадження конкурентоспроможних продуктів з метою відновлення та перспективного розвитку плодопереробної галузі України

Автори: Литовченко О.М., Кондратенко П.В., Тюрин С.Т., Чернявський В.П., Букаєв Г.Г.

Представлена Інститутом садівництва УААН.

17. Електричне зварювання м'яких живих тканин

Автори: Лебедєв В.К., Лебедєв О.В., Іванова О.М., Фурманов Ю.О., Ничитайло М.Ю., Захараш М.П., Макаров А.В., Подпрятов С.Є., Захараш Ю.М.

Представлена Інститутом електрозварювання імені Є.О.Патона НАН України.

18. Діагностика і хірургічне лікування інфекційного ендокардиту

Автори: Книшов Г.В., Руденко А.В., Крикунов О.А., Воробйова Г.М., Максименко В.Б., Лазоришинець В.В.

Представлена Інститутом серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова АМН України.

19. Розробка та впровадження у виробництво і в медичну практику рентгендіагностичних систем для обстеження органів грудної порожнини з цифровими приймачами на базі решіток фотодіодних матриць

Автори: Розенфельд Л.Г., Медведєв В.Є., Федщенко Ю.І., Дикан І.М., Мірошниченко С.І., Девко В.Ф., Осадовський В.Р., Коваленко Ю.М., Марченко Ю.Г., Жилко Є.О.

Представлена Інститутом онкології АМН України.

20. Створення, освоєння виробництва і впровадження вітчизняного мотор-вагонного рухомого складу соціального призначення для пасажирських перевезень приміського сполучення

Автори: Басов Г.Г., Березницький В.А., Бикадоров В.П., Голубенко О.Л., Мельников М.П., Міщенко К.П., Найш Н.М., Сергієнко М.І., Тартаковський Е.Д.

Представлена Транспортною академією України.

21. Створення і впровадження нового багатофункціонального газотурбінного двигуна потужністю 25000 кіловат

Автори: Бобов В.П., Бондін Ю.М., Боцула А.Л., Горячек О.В., Коваленко А.В., Колесєв В.М., Корольов В.С., Михайлов О.Б., Прібиш А.І., Романовський Г.Ф.

Представлена Державним підприємством «Науково-виробничий комплекс газотурбобудування «Зоря» — «Машпроект».

22. Технологія і обладнання для комплексної модернізації виробництва та постачання теплоти (розробка, апробація, впровадження)

Автори: Булавка А.В., Вайль І.В., Воробйов Л.Й., Грищенко Т.Г., Декуша Л.В., Долінський А.А., Лавренцов Є.М., Назаренко О.О., Сігал О.І.

Представлена Інститутом технічної теплофізики НАН України.

23. Розробка і впровадження наукоємних технологій і практичних методів реконструкції гідроелектростанцій України для підвищення їх техніко-екологічної безпеки та енергоефективності в об'єднаній енергосистемі

Автори: Поташник С.І., Баталов А.Г., Бондаренко Ю.М., Бугаєць А.О., Гуревич Р.Й., Єрмілов С.Ф., Копистко А.І., Счастлівий Г.Г., Шевчук В.М.

Представлена Державною акціонерною гідроенергогенеруючою компанією «Дніпрогідроенерго».

24. Цикл праць «Нові оптичні та магнітооптичні явища в антиферомагнетиках»

Автори: Гнатченко С.Л., Гнезділов В.П., Єременко А.В., Любчанський І.Л., Пашкевич Ю.Г., Петров Е.Г., Фомін В.І., Харченко М.Ф., Чупис І.Є.

Представлений Фізико-технічним інститутом низьких температур імені Б.І.Вєркіна НАН України.

25. Дослідження фізичних принципів молекулярної організації та структурної динаміки біополімерів

Автори: Благой Ю.П., Веселков О.Н., Волков С.Н., Малєєв В.Я., Семенов М.О., Сорокін В.О., Харкянен В.М

Представлений Інститутом радіофізики та електроніки імені О.Я.Усикова НАН України.

26. Цикл робіт «Колективні механізми нагріву та перенесення плазми в тороїдальних магнітних пастках»

Автори: Волков Є.Д., Загородній А.Г., Засенко В.І., Касілов С.В., Михайленко В.С., Назаров М.І., Скибенко А.І., Степанов К.М., Чечкін В.В., Швець О.М.

Представлений Національним науковим центром «Харківський фізико-технічний інститут».

27. Механіка композитів (Механіка композитів) — монографія у дванадцяти томах

Автори: Гузь О.М., Григоренко Я.М., Космодаміанський О.С., Кубенко В.Д., Шевченко Ю.М., Хорошун Л.П., Шульга М.О., Акбаров С.Д., Томашевський В.Т.

Представлена Інститутом механіки імені С.П.Тимошенка НАН України.

28. Цикл наукових праць «Теорія і методи розрахунку напружено-деформованого стану та міцності елементів конструкцій з концентраторами напружень»

Автори: Кіт Г.С., Калоєров С.О., Кир'ян В.І., Кушнір Р.М., Михаськів В.В., Николишин М.М., Осадчук В.А., Сторожев В.І., Сулим Г.Т.,Хай М.В.

Представлений Інститутом прикладних проблем механіки і математики імені Я.С. Підстригача НАН України.

29. Розробка і впровадження в серійне виробництво нового покоління комплексу дальньої радіотехнічної розвідки стратегічного призначення «Кольчуга»

Автори: Рябкін Ю.В., Малєв В.І., Гришко М.М., Башков Є.О., Коротков В.В., Немчин О.Ф., Марченко В.В., Карнаух В.В., Яковлев В.В.

Представлена Донецьким національним технічним університетом.

30. Розробка технологій і організація виробництва пластмасових сцинтиляторів, створення на їх основі детекторів іонізуючого випромінювання для електронного приладобудування і фізики високих енергій

Автори: Будагов Ю.А., Гриньов Б.В., Гундер О.О., Любинський В.Р., Ольшевський О.Г., Рогов В.В., Сенчишин В.Г.

Представлена Інститутом сцинтиляційних матеріалів НАН України.

31. Система відображення, попередження та запобігання зіткнень літаків у повітрі

Автори: Бєлкін В.В., Алесін А.М., Вакуленко М.В., Гаген С.К., Журавський С.М., Косінський О.С., Львовін А.І., Покровський В.І., Шкіль В.О.

Представлена Державним науково-дослідним інститутом «Буран».

32. Інформаційно-телекомунікаційні системи з використанням мікрохвильових технологій та спеціалізованих обчислювальних засобів

Автори: Ільченко М.Ю., Боюн В.П., Бунін С.Г., Кравчук С.О., Лук'яненко М.В., Непомящий Б.О., Сизранов В.О., Чміль В.М., Якименко Ю.І.

Представлена Національним технічним університетом України «Київський політехнічний інститут».

33. Цикл робіт «Розробка методів стохастичної оптимізації та їх застосування для дослідження складних систем в умовах невизначеності та ризику»

Автори: Єрмольєв Ю.М., Ляшко С.І., Мар'янович Т.П., Кнопов П.С., Михалевич М.В., Норкін В.І., Шило В.П., Шлезінгер М.І., Голодніков О.М., Пепеляєв В.А.

Представлений Інститутом кібернетики імені В.М.Глушкова НАН України.

34. Багатотомна наукова праця «Юридична енциклопедія»

Автори: Шемшученко Ю.С., Тацій В.Я., Зяблюк М.П., Горбатенко В.П., Погорілко В.Ф., Семчик В.І., Денисов В.Н., Мироненко О.М., Нагребельний В.П., Усенко І.Б.

Представлена Інститутом держави і права імені В.М. Корецького НАН України.

35. Політична історія України. XX століття

Автори: Левенець Ю.А., Шаповал Ю.І., Солдатенко В.Ф., Кучер В.І., Майборода О.М., Нагорна Л.П., Котигоренко В.О., Шкляр Л.Є., Верстюк В.Ф., Віднянський С.В.

Представлена Інститутом політичних і етнонаціональних досліджень НАН України.

36. Розробка і впровадження у виробництво новітніх біотехнологій відтворення, розмноження та поліпшення сільськогосподарських тварин

Автори: Смирнов І.В., Осташко Ф.І., Коваленко В.Ф., Мартиненко Н.А., Безуглий М.Д., Мельник Ю.Ф., Карасик Ю.М., Кузнєцов Г.М., Звозчик М.Г.

Представлена Інститутом свинарства імені О.В.Квасницького.

37. Цикл праць «Землеробська механіка та теорія сільськогосподарських машин»

Автор: Заїка П.М.

Представлений Харківським державним технічним університетом сільського господарства.

38. Підручник «Основи гідроекології», К.: Обереги, 2001.-728 с.

Автор: Романенко В.Д.

Представлений Міністерством освіти і науки України.

39. Підручник «Кам'яні роботи» (інтегрований курс модульного навчання): У 3-х частинах. - К.: Вікторія, 2000-2001. —1234 с.

Автори: Нікуліна А.С., Заславська С.І., Матвєєв Г.П., Томашенко В.В., Микуляк О.П., Паньков Д.В., Кумейко Н.М., Грибанов Ю.С.

Представлений Міністерством освіти і науки України.

40. Підручник «Бухгалтерський облік на сільськогосподарських підприємствах»: 2-ге видання, перероблене і доповнене. — К.: Вища освіта, 2003. — 800 с.

Автори: Огійчук М.Ф., Плаксієнко В.Я., Панченко Л.Г., Сколотій Л.О.,Беленкова М.І., Шев'якова Т.П., Шандурська В.Г., Авілкова О.Г., Лавриненко Л.І., Бєляєва Л.А.

Представлений Міністерством освіти і науки України.

41. Підручник для студентів географічних і екологічних спеціальностей вищих закладів освіти «Землезнавство». К.: Либідь, 2000.- 464 с.

Автори: Багров М.В., Боков В.О., Черваньов І.Г.

Представлений Міністерством освіти і науки України.

Публікуючи список робіт, допущених до участі в конкурсі на здобуття Державних премій України в галузі науки і техніки 2004 року, Комітет звертається до наукових та науково-технічних організацій, наукових установ, підприємств, вищих навчальних закладів, учених та спеціалістів, широкої громадськості з проханням узяти участь у обговоренні перелічених праць і повідомити свою думку щодо їх змісту та складу авторських колективів.

Назви робіт і склади авторських колективів публікуються, в основному, у відповідності з поданими і будуть уточнюватись при подальшому обговоренні.

Відгуки та зауваження, а також матеріали громадського обговорення робіт і їх авторських колективів просимо надсилати до 5-го вересня 2004 року за адресою:

03680, м. Київ-150, вул. Горького,51,

Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки.

ВІД КОМІТЕТУ З ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки повідомляє, що до участі в конкурсі на здобуття премій Президента України молодих вчених 2004 року допущені такі праці:

1. Цикл робіт «Геометричні та топологічні властивості підмноговидів і шарувань ріманових і псевдо-ріманових просторів»

Автори: Болотов Д.В., Горькавий В.О., Ільєнко К.В.

Представлений Фізико-технічним інститутом низьких температур імені Б.І. Вєркіна НАН України.

2. Цілковита розв'язність задачі Коші у просторах типу S для деяких параболічних рівнянь

Автор: Літовченко В.А.

Представлена Чернівецьким національним університетом імені Юрія Федьковича Міністерства освіти і науки України.

3. Скінченнозадані алгебри, їх зображення і застосування

Автори: Попович С.В., Проскурін Д.П, Рабанович В.І., Стрілець О.В.

Представлена Інститутом математики НАН України.

4. Цикл статей «Методи та засоби аналізу періодично нестаціонарних сигналів для діагностики стану технічних об'єктів»

Автори: Драбич О.П., Заболотний О.В., Ісаєв І.Ю.

Представлений Фізико-механічним інститутом імені Г.В. Карпенка НАН України.

5. Система автоматичного контролю процесу спікання агломерату

Автор: Щокін В.П.

Представлена Криворізьким технічним університетом Міністерства освіти і науки України.

6. Методи та алгоритми синтезу нейромережевих діагностичних і прогнозуючих моделей

Автори: Субботін С.О., Богуслаєв О.В.

Представлена Запорізьким національним технічним університетом Міністерства освіти і науки України.

7. Мультистабільні стани напівпровідників

Автор: Зенкова К.Ю.

Представлена Чернівецьким національним університетом імені Юрія Федьковича Міністерства освіти і науки України.

8. Цикл наукових праць «Електромагнітне поле просторових контурів зі струмом, розташованих над електропровідним середовищем з плоскою поверхнею»

Автор: Мазуренко І.Л.

Представлений Інститутом електродинаміки НАН України.

9. Цикл наукових робіт «Дослідження структурних, електронних та люмінесцентних процесів у сцинтиляційних кристалах та плівках і розробка нових типів детекторів іонізуючого випромінювань»

Автори: Ананенко А.О., Ратнер М.А.

Представлений Інститутом сцинтиляційних матеріалів НАН України.

10. Цикл робіт «Механізми енергетичних втрат в плавленних текстурованих надпровідниках в змінному магнітному полі»

Автор: Візніченко Р.В.

Представлений Інститутом металофізики імені Г.В. Курдюмова НАН України.

11. Цикл робіт «Нові явища в тонкоплівкових структурах для систем збереження інформації»

Автор: Погорєлов Є.О.

Представлений Інститутом магнетизму НАН України та Міністерства освіти і науки України.

12. Цикл публікацій «Розробка нових металогідридів та водневих технологій для створення ефективних водень акумулюючих, електродних та магнітних матеріалів»

Автори: Денис Р.В., Салдан І.В., Тростянчин А.М., Ковальчук І.В.

Представлений Фізико-механічним інститутом імені Г.В. Карпенка НАН України.

13. Прямий синтез та дослідження гетеробіметалічних комплексів перехідних металів

Автори: Маханькова В.Г., Виноградова О.А.

Представлена Київським національним університетом імені Тараса Шевченка Міністерства освіти і науки України.

14. Літій- та електрон-провідні складні оксиди титану і ніобію з перовскитною структурою

Автори: Гавриленко О.М., Коваленко Л.Л.

Представлена Інститутом загальної та неорганічної хімії імені В.І. Вернадського НАН України.

15. Створення біологічно активних матеріалів на основі лінійних поліуретанів для медицини

Автор: Жернова Л.М.

Представлена Інститутом хімії високомолекулярних сполук НАН України.

16. Механізми підтримання гомеостазу міді у

ссавців з ембріональним типом метаболізму міді

Автор: Жигульова Е.О.

Представлена Кам'янець-Подільським державним університетом Міністерства освіти і науки України.

17. Модель оцінки соціального функціонування хворих на психічні та поведінкові розлади

Автор: Пріб Г.А.

Представлена Українським науково-дослідним інститутом соціальної і судової психіатрії та наркології Міністерства охорони здоров'я України.

18. Роль порушень метаболічного, мікрогемодинамічного та імунологічного гомеостазу в патогенезі післяпологової інфекції у породіль та їх корекція новими вітчизняними лікарськими препаратами

Автор: Сергієнко С.М.

Представлена Луганським державним медичним університетом Міністерства охорони здоров'я України.

19. Регуляція внутрішньоклітинної кальцієвої сигналізації, екзоцитозу та експресії генів у секреторних клітинах

Автор: Федірко Н.В.

Представлена Львівським національним університетом імені Івана Франка Міністерства освіти і науки України.

20. Застосування балонної дилатації для діагностики та уретеролітоекстракції в комплексному лікуванні хворих з каменями сечоводів

Автор: Черненко Д.В.

Представлена Інститутом урології Академії медичних наук України.

21. Підвищення ефективності та дослідження впливу протипухлинних аутовакцин на специфічні і неспецифічні реакції протипухлинного імунітету

Автори: Караман О.М., Діденко Г.В.

Представлена Інститутом експериментальної патології, онкології і радіобіології імені Р.Є. Кавецького НАН України.

22. Водорості заповідних територій та їх охорона

Автори: Дарієнко Т.М., Михайлюк Т.І., Петльований О.А.

Представлена Інститутом ботаніки імені М.Г.Холодного НАН України.

23. Розробка та впровадження нового імуногенетичного напрямку аналізу імунної системи ссавців — новоутворення та міграція активованих лімфоцитів у внутрішньому середовищі організму

Автори: Федотов Є.Р., Копійка В.В.

Представлена Запорізьким державним університетом Міністерства освіти і науки України.

24. Біоморфологія Gentiana asclepiadea L. в Закарпатті

Автор: Кишко К.М.

Представлена Ужгородським національним університетом Міністерства освіти і науки України.

25. Цикл праць «Актуальні проблеми корпоративного права в Україні»

Автор: Кібенко О.Р.

Представлений Національною юридичною академією України імені Ярослава Мудрого Міністерства освіти і науки України.

26. Цикл статей «Спеціальний режим господарювання: проблеми та шляхи їх вирішення»

Автор: Зельдина О.Р.

Представлений Інститутом економіко-правових досліджень НАН України.

27. Цикл наукових праць «Становлення і розвиток ефективного корпоративного управління»

Автор: Поважний О.С.

Представлений Донецькою державною академією управління Міністерства освіти і науки України.

28. Цикл наукових праць «Територіальна громада — основа місцевого самоврядування в Україні»

Автор: Батанов О.В.

Представлений Інститутом держави і права імені В.М. Корецького НАН України.

29. Цикл наукових праць «Методологія проектування стратегії державної науково-технологічної політики»

Автор: Булкін І.О.

Представлений Центром досліджень науково-економічного потенціалу та історії науки імені Г.М. Доброва НАН України.

30. Монографія «Морфологическая информативность архитектурного образа»

Автор: Фоменко О.О.

Представлена Харківським державним технічним університетом будівництва та архітектури Міністерства освіти і науки України.

31. Адаптивний потенціал злакових культур як основний фактор стабілізації виробництва зерна в Україні

Автори: Лісничий В.А., Коломацька В.П., Горлачова О.В.

Представлена Інститутом рослинництва імені В.Я.Юр'єва Української академії аграрних наук.

32. Мікроеволюція популяції Leptinotarsa decemlineata (Coleoptera: Chrysomelidae) під впливом антропічних та абіотичних чинників

Автор: Новосельська Т.Г.

Представлена Інститутом захисту рослин Української академії аграрних наук.

33. Біологічні особливості та господарсько-цінні ознаки Dracocephalunm moldavica L. в умовах Нижнього Придніпров'я Херсонської області»

Автор: Овечко С.В.

Представлена Херсонською гідробіологічною станцією НАН України.

34. Розробка та впровадження сучасних генетико-біотехнологічних методів в практику тваринництва України

Автори: Ковтун С.І., Стоянов Р.О., Жерноклььов Г.В.

Представлена Інститутом розведення і генетики тварин Української академії аграрних наук.

35. Використання енергії поживних речовин раціонів молодняком абердино-ангуської та волинської м'ясної порід при різних рівнях енергетичного живлення

Автор: Блюсюк С.М.

Представлена Подільською державною аграрно-технічною академією Міністерства аграрної політики України.

36. Забезпечення стійкості протяжних виробок вугільних шахт на основі закономірностей деформування складноструктурного порідного масиву

Автори: Гапєєв С.М., Коваленко В.В., Терещук Р.М., Хозяйкіна Н.В.

Представлена Національним гірничим університетом Міністерства освіти і науки України.

37. Цикл наукових праць «Самоочищення морського середовища від вуглеводнів нафти у прибійній зоні Чорного моря»

Автор: Рубцова С.І.

Представлений Інститутом біології південних морів імені О.О.Ковалевського НАН України.

38. Цикл робіт «Комплексний підхід до оцінки стану антропогенно змінених водойм із застосуванням фізіолого-біохімічних, цитогенетичних та паразитологічних показників»

Автори: Стойка Ю.О., Мардаревич М.Г., Юришинець В.І.

Представлений Інститутом гідробіології НАН України.

Публікуючи список робіт, допущених до участі в конкурсі на здобуття премій Президента України для молодих вчених 2004 року, Комітет звертається до наукових та науково-технічних товариств, наукових установ, підприємств, вищих навчальних закладів, учених та спеціалістів, широкої громадськості з проханням прийняти участь в обговоренні перелічених праць і повідомити свою думку щодо їх змісту та складу авторських колективів.

Назви робіт і склади авторських колективів публікуються, в основному, у відповідності з поданням і будуть уточнюватись при подальшому обговоренні.

Відгуки та зауваження просимо надсилати до 5 вересня цього року за адресою:

03680, м. Київ-150, вул. Горького, 51,

Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки.

Буча навколо «хрущовок»

У ЗМІ не раз з'являлася інформація про відселення мешканців «хрущовок» та побудову на місці цих будинків сучасного житла. Зокрема ця інформація стосувалася «хрущовок» Печерського району столиці, де я мешкаю.

Звичайно, район — ласий шматок для заможних громадян, котрі збираються придбати квартиру. Однак я (і, думаю, таких багато) категорично не бажаю їхати ані на Нивки, ані ще кудись. Нині моя квартира у «хрущовці» коштує втричі дорожче, ніж аналогічна за метражем, навіть ніж нова, на Нивках. Поясніть, коли почнеться буча навколо «хрущовок», як захистити себе, які свої права треба знати, якими нормативними документами керуватися?

Ольга КРАСОВСЬКА.

Київ.

Справді, різноманітні повідомлення та матеріали у ЗМІ про «хрущовки» викликали шквал звернень до редакції газети «Голос України» від мешканців Печерського району столиці з проханням надати докладнішу інформацію з цього питання. Щоб дізнатися все, як то кажуть, «з перших рук», ми звернулися по коментар до **голови Печерської райради Анатолія КОВАЛЕНКА:**

— Проблема «хрущовок» не нова для Києва, — зазначив Анатолій Андрійович, — над нею почали працювати ще за часів Радянської влади. Але лише нинішній керівник міста Олександр Омельченко досяг певної конкретики в цій справі. Для Києва це справді велика проблема. Адже, з одного боку, будинки, які зводять сьогодні, значно кращі за «хрущовки» за багатьма параметрами. З другого боку, як показали дані останнього перепису, «хрущовки» Києва не перенаселені. Тобто, приміром, в однокімнатній квартирі у середньому проживає одна людина, у двокімнатній — дві і так далі. Одне слово, формального приводу для розселення цих будинків влада не має. Піти шляхом наших сусідів — москвичів (там «хрущовки» повністю відселяють, зносять, а на їх місці зводять нові сучасні будинки) — ми сьогодні не можемо через фінансовий чинник, адже такий підхід потребує чималих капіталовкладень і цілковитого відселення людей у нове житло.

І все-таки Печерський район отримав доручення від київського міського голови вивчити наявний досвід і відшукати свій шлях розв'язання цієї проблеми. Розпочати це вивчення конкретно з бульвару Дружби народів та вулиці Кіквідзе. Результат досліджень має показати, де можна звести новий будинок і поруч з ним знести «хрущовку», переселивши її мешканців у зведений будинок. Потім на місці знесеної «хрущовки» звести наступний новий будинок і заселити його мешканцями «хрущовки», яку потім також знесуть і так далі.

Звичайно, такий шлях буде можливий лише за умови залучення інвесторів, які профінансували б згадані роботи зі зведення нових будинків і розселення старих. Над пошуком шляхів зацікавлення інвесторів ми сьогодні і працюємо. Думаю, докладніше ми зможемо поговорити на цю тему не раніше ніж наприкінці цього року, коли завершаться підготовчі та дослідницькі роботи. Але наголошую: остаточне рішення буде виважене і враховуватиме інтереси передусім наших мешканців.

Стаття 109 Житлового кодексу України передбачає, що виселення із займаного житлового приміщення проводять добровільно або в судовому порядку. Громадянам, яких виселяють із житлових приміщень, одночасно надається інше постійне впорядковане житлове приміщення, якщо: будинок, у якому розміщене житлове приміщення, підлягає знесенню; будинок (житлове приміщення) загрожує обвалом; будинок (житлове приміщення) підлягає переобладнанню в нежитловий. Таке приміщення повинно бути розташоване в межах даного населеного пункту і відповідати встановленим санітарним і технічним вимогам.

Тому сьогодні я хочу заспокоїти печерян, які живуть на згаданих вулицях: безпідставно руйнувати будинки і виселяти людей ми не дозволимо.

Перший заступник начальника Київського Головного управління містобудування, архітектури та дизайну міського середовища **Андрій МИРГОРОДСЬКИЙ:**

— Сьогодні про знесення будівель, окрім аварійних, не йдеться взагалі. Щоб проводити таке відселення, потрібно прийняти відповідну програму, яка обумовить термін і здійснення всієї процедури. Попередньо можу сказати, що грошової компенсації за відселення у програмі не має бути, однак передбачать можливість отримання квартири в радіусі до одного кілометра від будинку, в якому проживає особа. Помешкання матиме метраж, відповідний до метражу попередньої квартири. До того ж усі мешканці будинку мають виселятися одночасно.

Причиною обговорення такої проблеми є спроба визначити перспективу на двадцять років, оскільки все одно рано чи пізно будинки, особливо панельні, стають аварійними.

Оскільки на сьогодні немає документа (програми), який визначав би всю процедуру відселення, а Житловий кодекс регулює це питання дещо поверхово, нині ніхто нікого не виселятиме.

Підготувала Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

РЕКЛАМА ТА ОГОЛОШЕННЯ

Волинська Філія Агентства з питань банкрутства

проводить аукціон з продажу майна банкрута ВАТ «Сарненська меблева фабрика», що знаходиться за адресою: Рівненська область, м. Сарни, вул. Белгородська, 13.

Лот 1 — склад № 1, № 2 приміщення № 1 площею 84,1 кв. м. Початкова ціна — 8477,00 грн. в т. ч. ПДВ 20%.

Повторно

Лот 2 — будівля сушки загальною площею 268,5 кв. м. Початкова ціна — 11347,00 грн. в т. ч. ПДВ 20%.

Лот 3 — обладнання і транспортний засіб згідно додатку на загальну суму — 67006,80 грн. в т. ч. ПДВ.

Майно «Рівненського комбінату будівельних матеріалів», що знаходиться за адресою: м. Рівне, вул. Соборна, 420.

Лот 1 — обладнання, інвентар, запчастини згідно додатку на загальну суму 21839,36 грн. в т. ч. ПДВ.

Лот 2 — обладнання б/в (металобрухт) згідно додатку на загальну суму 5701,88 грн. в т. ч. ПДВ.

Лот 3 — обладнання, інвентар, меблі, запаси на загальну суму 50827,44 грн. в т. ч. ПДВ.

Гарантійні внески учасників (5% від початкової ціни) реєстраційний збір — 17 грн. перераховуються організатору торгів на р/р 260012748 в АППБ «Аваль» м. Луцьк, МФО 303569, код 26297428 до 03.08.2004 року.

Заяви на участь в торгах приймаються до 03.08.2004 року за адресою: м. Луцьк, пр. Грушевського, 30/161, тел. (0332) 77-63-59.

Аукціон відбудеться 09.08.2004 року об 11 годині за адресою: м. Луцьк, пр. Грушевського, 30/161.

ЗАВОД "СОКОЛЬНИКИ"

ХАРКІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО АВІАЦІЙНОГО ВИРОБНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА

- Меблі для відпочинку
- Драбини-стрем'янки
- Обладнання для дитячих майданчиків
- Санчата дитячі
- Візки
- Підставки під квіти

61023, Україна, м. Харків, вул. Сумська, 134

тел. (0572) 40-63-57
40-63-50
факс(057) 707-08-02

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ «Харцизьке АТП 11414» повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються слідуючі активи ВАТ «Харцизьке АТП 11414», які знаходяться за адресою: м. Харцизьк, вул. Б. Хмельницького, 4. 1. Автомобіль ЛАЗ 695Н, 1989 р., початкова ціна продажу — 2002,00 грн., в т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 100,10 грн. 2. Автомобіль ПАЗ 672М, 1989 р., початкова ціна продажу — 2819,00 грн., у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 140,95 грн. 3. Автомобіль ГАЗ 5312, 1990 р., початкова ціна продажу — 1703,00 грн., у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 85,15 грн. 4. Автомобіль ЗИЛ ММЗ 4502, 1992 р., початкова ціна продажу — 2184,00 грн., у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 109,20 грн. 5 Комплекс будівель, 1968 р., початкова ціна продажу —290068,00 грн., у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок —14503,40 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами можна ознайомитися у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 30 липня 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 05 серпня 2004 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 14.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Довідки за телефонами 304-37-21, 304-77-83 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy. internet. dn. ua.

Господарський суд Київської області (01033, м. Київ, вул. Жилянська, 58-б) постановою № 197/1б-99 р. від 26.05.2004 р. визнав банкрутом Закрите акціонерне товариство «Кераміка» (Київська обл., Фастівський р-н, с. Кожанка, вул. Кірова, 28, код 19421112, р/р № 2600300150070 в Фастівському від. АКБ «Правекс Банк», МФО 321983). Ліквідатором призначено Грицай С. О. (ліцензія № 719865 від 23.02.2004 р.), 01030, м. Київ, а/с 38, т. (044) 236-11-17.

Заяви осіб щодо придбання цілісного майнового комплексу ЗАТ «Кераміка» приймаються на адресу ліквідатора протягом місяця з дня здійснення даної публікації.

Господарським судом Полтавської області (36900, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушено справу про банкрутство № 7/83 підприємства ТОВ «АНС» (м. Кременчук, с. Кривуші, вул. Б. Хмельницького, буд. 5, код ЄДРПОУ 31676201).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського Суду Дніпропетровської області по справі № Б15/45/03 від 30 січня 2004 року визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Котовський» (53243, Дніпропетровська область, Нікопольський р-н, с. Кірове, вул. Шевченка; код ЄДРПОУ 03740482; п/р 260203031757 в ДФ Дніпропетровського ОУ ВАТ «Державний ощадбанк») та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Зибіна Антона Олександровича, ліцензія АА № 047942, адреса: 49041, м. Дніпропетровськ, ж/м Тополя-3, буд. 3, кв. 16; тел. (0562) 31-73-44.

Товариство з обмеженою відповідальністю комерційна фірма «Фламінго», код 14268947, оголошує про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікції оголошення за адресою: м. Чернівці, вул. Заньковецької, 23.

ТОВ «Ай Пі Індустрія», код ЗКПО 32042591, зареєстроване Голосіївською районною державною адміністрацією м. Києва від 17.07.2002 року, № 04792, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 41.

ТОВ
«Едельвейс-Інтер»
код ЄДРПОУ 32505999
Повідомляє про свою ліквідацію.
Претензії приймаються за тел. 245-46-44.

ТОВ «Ай Пі Нетворк», код ЗКПО 32044379, зареєстроване Оболонською районною у м. Києві державною адміністрацією від 24 липня 2002 року № 10461 повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються за адресою: м. Київ, пр-т Героїв Сталінграду, 27.

ТОВ «АйПі Технології», код ЗКПО 32044720, зареєстроване Оболонською районною у м. Києві державною адміністрацією від 10 липня 2002 року № 10430, повідовляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються за адресою: м. Київ, пр-т Героїв Сталінграду, 27.

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б, Постановою по справі № 23/296-б від 18.06.2004 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім» «АССА» (адреса: 04111, Україна, м. Київ, вул. Щербакова, 55, код ЄДРПОУ 23530798), рах. 26007400064101 в філії «Нивки» КФС «Експобанк», МФО 322647, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Плющакову Валентину Миколаївну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Сільгосппідприємство терміново **продає:**

— комбайн «Енисей»-1500» (1989 р.);
— трактор Т150 (1989);
— комбайн КСК-100 (1989);
— КАМАЗ — 5320 (1987);

Телефони:
8-050-444-00-98; 303-52-73.

tds2003@bk. ru

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 03.06.2004 р. по справі № 33/212Б СТОВ «Калинове» (85185, с. Калинове, Костянтинівський район, Донецька обл., код ЄДРПОУ 00531634) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Афанасьєву С. І. ліцензія № 783031, адреса: м. Донецьк, вул. Арктіки, 21, кв. 11.

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54а, т/ф 72-41-10) постановою від 15.06.2004 р. по справі № 4/85-Б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Троянда Луцьк» (45607, Волинська область, Луцький район, с. Гірка Полонка, код за ЄДРПОУ 30007178, р/р 26045232034030 в КБ «Приватбанк», МФО 303440) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Ліпича Анатолія Микитовича (м. Луцьк, пр. Грушевського, 30, т. 77-63-59, ліцензія серії АА № 719766 від 21.01.2004 р.).

Господарським судом Одеської області (65032, м. Одеса, пр-т Шевченка, 4) порушено справу № 21/36-04-2116 про банкрутство Дочірнього комунально-виробничого підприємства відкритого акціонерного товариства «Краян» (ДКВП ВАТ «Краян» (код ЄДРПОУ 23872613), 65028, м. Одеса, вул. Запорізька, 19, р/р 26003301535678 в Одеському центральному відділенні Промінвестбанку м. Одеса, МФО 328135.

Розпорядником майна призначено Бєлова Олександра Дмитровича, ліцензія серія АА № 249859 від 22.10.2001 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) порушено провадження у справі про банкрутство:

— ВАТ «Кам'янець-Подільська сільськогосподарська машино-технологічна станція» (справа № 13/138-Б), 32300, Хмельницька область, Кам'янець-Подільський район, с. Грушка, вул. Кірова, 19, ЄДРПОУ 30171816, р/р 26003301230918, 26002302230918 у Кам-Подільському ФАКБ Хмельницької філії «Приватбанк», МФО 315405; 260083001507 у Кам-Подільській філії ФАКБ «Укрсоцбанк», МФО 315546.

Розпорядник майна Кустливий Володимир Анатолійович (ліцензія від 19.10.2001 р. АА № 249949, 32300 Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський, вул. Огієнка, 59/33).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією Іловайське ДТВП РП «Магістраль» та ліквідатор Племінне птахівницьке господарство сучасне «Ясинуватський», повідомляють про проведення конкурсів з продажу активів. На конкурс виставляються активи Іловайського ДТВП РП «Магістраль»: м. Іловайськ, вул. Краснознаменська, 187: 1. Торгівельний павільйон, 1990 р., початкова ціна продажу — 2820,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 141,00 грн. 2. Холодильна камера КХП-6, початкова ціна продажу — 1418,00 грн. без ПДВ гарантійний внесок — 70,90 грн. На конкурс виставляються активи Племінного птахівницького господарства сучасне «Ясинуватський»: Донецька область, Ясинуватський район, с. Красний Партизан: 1. Будівля складу, площа — 506,7 м², 1964 р., початкова ціна продажу — 10303,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 515,15 грн. 2. Будівля дизель-генераторної, площа — 66,1 м², 1976 р., початкова ціна продажу —2417,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 120,85 грн. 3. Будівля колишнього пташнику № 7, площа —1742, 60 м², 1969 р., початкова ціна продажу —3802,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 190,10 грн. 4. Будівля пташнику № 8, площа — 1100 м², 1968 р., початкова ціна продажу — 18911,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 945,55 грн. 5. Будівля складу ПММ, площа — 32,9 м², 1975 р., початкова ціна продажу — 1318, 00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 65,90 грн. 6. Будівля санпропускника, площа — 310,9 м², 1968 р., початкова ціна продажу — 9683,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 484,15 грн. 7. Будівля трансформаторної, площа — 31 м², 1976 р., початкова ціна продажу — 1376,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 68,80 грн. 8. Дизель-генератор ДГА 300, початкова ціна продажу — 18500,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 925,00 грн. 9. Будівля бригадного дому — санпропускнику бригада № 7, площа — 73,9 м², 1975 р., початкова ціна продажу — 4645,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 232,25 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 30 червня 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 5 серпня 2004 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy. internet. dn. ua.

Ухвалою № 7/94-Б від 11.06.2004 р. Господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54а) порушено справу про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Луцький комбінат хлібопродуктів № 1» (43021, м. Луцьк, вул. Івана Франка, 53, р/р № 260033011091 в ВЦВФ «Промінвестбанк», МФО 303138, ЄДРПОУ 00951439). Розпорядником майна призначений Жиліч Олександр Васильович, ліцензія АА № 140403 від 05.06.2002 р. (43010, м. Луцьк, вул. Коперніка, 36а, т/ф (03322) 42498). Претензії кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Харківської області (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 21.05.04 р. порушив справу № Б-39/66-04 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю агрофірми «Рідний край» (Харківська обл., Золочівський р-н, с. Пролетар, п/р 260083214 у ХОД АППБ «Аваль», МФО 350589, код ЄДРПОУ 30916477).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Погорілу О. І. (ліц. АА № 250089 від 30.11.01 р.), т/ф (057) 7005597.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

У зв'язку з закінченням ліквідаційної процедури щодо підприємства ТОВ «Харківенергоспецремонт» (код ЄДРПОУ 30259303, м. Харків, вул. Кузнечна, 44) по справі № Б-23/33-03, вважати недійсними печатки, штампи, установчі документи, свідоцтво про державну реєстрацію та свідоцтво платника ПДВ.

Постановою Господарського Суду міста Києва від 04.06.2004 року по справі № 43/246, визнано банкрутом Спільне українсько-російське підприємство у формі товариства з обмеженою відповідальністю «Космос» (код 20023635, м. Київ, вул. Я. Гашенка, 15) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Лецкана Вячеслава Львовича (Ліцензія Міністерства Економіки та з питань Європейської інтеграції від 21.10.02 серія АА № 419239).

ОГОЛОШЕННЯ

Правління акціонерного товариства «Південтехгаз» повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів товариства відбудуться 09 вересня 2004 року о 10.00 в актовому залі ВАТ «Південтехгаз» за адресою: Одеська обл., Котовський р-н, ст. Борщі.

Реєстрація акціонерів та їх представників з 9.00 за тією ж адресою.

Порядок денний:

1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність за 2003 р.
2. Звіт ревізійної комісії за 2003 рік.
3. Звіт Спостережної ради за 2003 рік.
4. Затвердження річного балансу та звіту за 2003 рік.
5. Питання виплати дивидендів.
6. Про залучення кредитних коштів.
7. Внесення змін та доповнень до внутрішніх нормативних документів Товариства.

Для реєстрації акціонерам необхідно мати документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів — відповідним чином оформлене доручення та документ, що посвідчує особу.

Тел. для довідок: 8(04862)-4-02-58, 4-02-96.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 14.06.2004 р. по справі № 24/272-б Акціонерне товариство «Іссо-Іст» (м. Київ, вул. Драйзера, 8, код 20026177, МФО 300056) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Акціонерний комерційний банк «Легбанк» (01033, м. Київ, вул. Жилянська, 27, Код ЄДРПОУ 14291780. ИФО 300056, тел.: (044) 227-95-00).

Проводиться продаж майнового комплексу банкрута СП «Хорольський консервний завод», юридична адреса: 37800, м. Хорол, вул. Залізнична, 28.

Початкова вартість об'єкту складає 300 000 грн. в т. ч. ПДВ 50 000,00 грн.

Телефони: (0532) 560037; 505105.

Приватне підприємство «Надія»

(ідн. код 30217614) повідомляє про свою ліквідацію, заяви кредиторів приймаються протягом 2 місяців, м. Київ, вул. Підвисоцького, 10/10, кв. 58.

14.06.04 Господарським судом м. Києва визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Ліда-ТК», ЗКПО 25403087, місцезнаходження: вул. Солом'янська, 33, м. Київ та відкрито відносно нього ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Філію «Київська міська дирекція» АТ «Індекс-Банк», адреса: пр. Повітрофлотський, 50/2, м. Київ, 03048, тел. 495-29-82.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7), постановою від 16.03.2004 р. у справі № 10/242 03 СТОВ «Перше травня», код ЄДРПОУ — 00414182, с. Лука-Мелешківська, Вінницького р-ну, Вінницької обл., визнав боржника банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Тушевського Ю. В., ліцензія АА № 250425 від 29.03.2002 р. м. Вінниця, тел. 8-(0432)-35-63-09. (21016, м. Вінниця, вул. 40-річчя Перемоги-27А, кімн. 57).

Оголошення

Відкрите акціонерне товариство «Миколаївський глиноземний завод» доводить до відома акціонерів, що відповідно до рішення загальних зборів акціонерів ВАТ «МГЗ» про деномінацію акцій (Протокол № 8 від 16 березня 2004 року) зроблена консолідація раніше розміщених простих іменних акцій номінальною вартістю 0,25 грн. кожна, шляхом їхньої конвертації (обміну), без зміни розміру статутного фонду і прав, наданих по акціях.

Акціонерам, які не володіли достатньою кількістю акцій номінальної вартості 0,25 грн. для одержання цілої кількості акцій нової номінальної вартості, і не об'єднали приналежні їм акції номінальної вартості 0,25 грн. у загальну власність, з метою наступного одержання в загальну власність цілої кількості акцій нової номінальної вартості, здійснена виплата грошової компенсації.

Акціонерам, які не надали до Товариства заяви на виплату грошової компенсації, Товариство виплатило грошову компенсацію шляхом внесення коштів у депозит нотаріуса.

Грошову компенсацію за акції акціонери можуть одержати в нотаріуса Машкової С. М. за адресою: м. Миколаїв, вул. Фалєєвська, 24. Прийом нотаріуса з цього питання здійснюється щопонеділка та щосереди з 9.00 до 16.30, перерва з 13.00 до 14.00. Виплата компенсації здійснюється нотаріусом у безготівковій формі шляхом перерахування коштів на розрахунковий рахунок.

Кошти можна отримати протягом трьох років.

ВАТ «МГЗ»

Постановою господарського суду Хмельницької області (м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) № 4/13/127-Б від 24.06.2004 р. ВАТ «Силікат» (Хмельницька обл., м. Славута, вул. Привокзальна, 1-А, р/р 26003600037461, МФО 315858, код 00291670) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дейнеку М. І. (ліцензія АА № 047739 від 02.10.2001 р., м. Хмельницький, вул. Хотовицького, 8, кв. 120).

Загублені установчі документи ДП «ВПЦ «Поліграф-Колегіум» (код ЄДРПОУ 23521865), та Свідоцтво про державну реєстрацію № 23521865 вважати недійсними.

Дочірнє підприємство «Енергетичний комплекс «Сокіл» ТОВ «Південенерго» (вул. Індустріальна, 15, м. Нова Каховка, Херсонської обл., код 31683816) повідомляє про свою ліквідацію згідно ухвали Господарського суду Херсонської області від 11.05.2004 р.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушив справу про банкрутство № 27/19Б Науково-виробничого приватного підприємства фірми «ЛАБІРІНТ» м. Донецьк, ЗКПО 25580263, 83017, м. Донецьк-17, вул. Владичанського, 37, р/р 31116057836300 управління Держказначейства у Донецькій області, МФО 834016. Розпорядник майна Тєвєлєва Д. М. ліцензія № 250442. Введений мораторій на задоволення вимог кредиторів з 01.06.2004. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 10.06.2004 р. по справі № 15/257 Б Закрите акціонерне товариство «Радонкокс» визнане банкрутом. Реквізити боржника: 86106, м. Макіївка, вул. Горького, 1, Код ЄДРПОУ 00191106, Рах. № 26000301527679 в філії «Центрально-міське відділення Промінвестбанку у м. Макіївка Донецької області», МФО 334516.

Відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений Лубинський Борис Борисович (Ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України № 630011 АА). Тел. (062) 332-43-53.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ЗАТ «Радуга» та КП «Орлово-Слободський щебіночний завод» повідомляють про проведення конкурсів з продажу активів.

На конкурс виставляються активи ЗАТ «Радуга» — будівля прохідної, яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Куйбишева, 72 площа — 39,9 кв. м., початкова ціна продажу — 3075,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 153,75 грн. На конкурс виставляються активи КП «Орлово-Слободський щебіновий завод» — будівля гаражу, яка розташована за адресою: м. Зугрес, вул. Щебзаводська, 32, 1961 р., площа — 258,3 кв. м., початкова ціна продажу — 6805,45 грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок 340,27 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурс — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсах необхідно надати письмові заяви та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 30 липня 2004 р. включно. Конкурси відбудуться після 30 календарних днів із дня публікації 5 серпня 2004 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області відповідно з 15.00 та 16.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Довідки за телефонами: 304-77-83, 304-37-21 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy. internet. dn. ua

---

Господарський суд Сумської області (вул. Рибалка, 2, м. Суми, 40030) постановою від 09.03.04 по справі № 6/14 визнав Дочірнє підприємство РБУ АТЗТ «Дорожник» (41600, Сумська область, м. Конотоп, вул. Ватутіна, 11, код ЄДРПОУ 23818387) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Талагаєву Людмилу Сергіївну — ліцензія серія АА № 250300 від 08.02.02.

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 41600, Сумська область, м. Конотоп, вул. Успенсько-Троїцька, 39, а/с 4.

Ухвалою господарського суду Харківської обл. від 08.06.2004 р. порушено справу № Б-19/43-04 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Харківська Райагрохімія» (Харківська обл., Харківський р-н, с. Васищево, Агрохімкомплекс код в ЄДРПОУ 05491190, р/р 26007300806 у АКБ «Меркурій», МФО 351663). Розпорядником майна призначено Татаркіна Олександра Леонідовича (ліцензія АА 484217 від 05.02.2004 р. для листів — 61022, Харків, а/с 250). Претензії приймаються протягом місяця з моменту публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 03.06.2004 р. порушено справу № Б29/77/04 про банкрутство Приватного підприємства «Укроптметал» (ЄДРПОУ 30260661, п/р 26004002255001 в АКБ «Причорномор'є», МФО 306759, Дніпропетровська обл., смт. Ювілейне, вул. Мічуріна, 45/3) та призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Лихопьока Д. П. (ліцензія серії АА № 719847).

Господарським судом Вінницької області визнано банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру щодо таких боржників:

— Комунальне підприємство Тульчинський комбінат комунальних послуг (23600, м. Тульчин, вул. Пестеля, 69, Вінницької області, код 03338225), постанова від 15.04.04 р. по справі № 5/494-03;

— ПОП «Іскра» (23630, с. Тарасівка, вул. Радянська, 78, Тульчинського району, Вінницької області, код 04527951), постанова від 15.04.04 р. по справі № 5/495-03.

— СТОВ «Нива» (23613, с. Торків, вул. Горького, 42, Тульчинського району, Вінницької області, код 03734441) постанова від 15.04.04 р. по справі № 5/496-03.

Ліквідатором призначено Гудзь В. В. (ліцензія АА № 710822 від 18.02.2004 р. м. Житомир, вул. Космонавтів, 56, кв. 1).

Постановою господарського суду м. Києва (вул. Б. Хмельницького, 44б, м. Київ, 0103) за справою № 43/284 від 25.06.04 р. було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Державного підприємства «ТВЕЛ», яке розташоване за адресою (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 8/9, код ЄДРПОУ 20273384; п/р 260043002599 в І КФ ВА Банк, МФО 320360). Ліквідатор Куцеконь Олег Іванович. Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 8/9, тел. 254-28-06.

Приватне підприємство «ВалАнт»,

код ЄДРПОУ 30784700, повідомляє про свою ліквідацію, претензії приймаються за телефоном 559-38-66.

Правління ЗАТ «Цукорімпекс» до оголошення, опублікованого в газеті «Голос України» від 10 червня 2004 року № 105 (3355) повідомляє про зміну дня проведення Загальних зборів ЗАТ «Цукорімпекс».

Загальні збори ЗАТ «Цукорімпекс» відбудуться 13 серпня 2004 року о 16.00 годині за адресою: м. Київ, вул. Б. Грінченка, 1, кім. 330.

Контактний телефон: 229-79-89.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізької області та керуючий санацією ВАТ «Дніпроенерго» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації мана підприємства, що знаходиться в процедурі санації.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот № 1: Кран стріловий самохідний гусеничний дизель-електричний ДЕК-631А, рік випуску — 1991, початкова ціна продажу лота 240 715,00 грн. з ПДВ;

Лот № 2: Магістральний тепловоз 2 ТЕ-116, рік випуску 1973, початкова ціна продажу лота 434 530,00 грн., з ПДВ;

Лот № 3: Магістральний тепловоз 2 ТЕ-116, рік випуску — 1978, початкова ціна продажу лота 475 267,00 грн., з ПДВ;

Гарантійний внесок у розмірі 10 % від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600827020 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації публічних торгів (аукціону) перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 260082431 в ЗОД АППБ «Аваль», м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Заявки на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77. оф. 95 з 9.00 до 17.00 (крім вихідних).

Для ознайомлення з майном та оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефонами: (0612) 64-39-01, 64-36-22.

Публічні торги (аукціон) відбудеться 06 серпня 2004 р. о 12.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Згідно рішення комітету кредиторів оголошується про проведення повторного конкурсу з продажу активів боржника. На конкурс виставляються будівлі цілісного майнового комплексу по виробництву цукру Чечельницького цукрового заводу, який знаходиться в стадії демонтажу. Місцезнаходження: Вінницька область, смт. Чечельник, вул. Заводська, 1. Можлива реалізація як цілісного майнового комплексу так і по лотах. Загальний опис лотів зазначений в газеті «Голос України» № 64 (3314) від 06.04.2004 р. Початкова ціна продажу знижена на 30% (тридцять відсотків) порівняно з ціною зазначеною в оголошенні від 06.04.2004 р., крім лотів: № 38; № 39; № 41, ціна на які залишилась незмінною. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію ліквідатору — Бондарю Андрію Васильовичу на адресу: абонентна скринька № 14, Київ-110, інд. 03110. Строк подачі заяв 25 календарних днів з дати публікації. Засідання конкурсної комісії (комітету кредиторів) відбудеться 05 серпня 2004 р. Довідки за тел. (044) 249-68-95, 249-68-94.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 18.05.2004 р. порушив провадження по справі № Б-19/45-04 про банкрутство Акціонерного товариства закритого типу «Будянський фаянс» (62456, Харківська обл., Харківський р-н, смт. Буди, вул. Залізнична, 1, п/р 260093181 в ОАО «Мегабанк» м. Харкова, МФО 351629, код 00310456). Розпорядник майна призначено Саутенко Сергія Олеговича (ліцензія серія АА № 419246 від 24.10.2002 р.). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7), постановою від 01.04.2004 р. у справі № 10/254-03 САТ «Кам'яногірське», код ЄДРПОУ — 00385690, вул. Центральна, 8, с. Кам'яногірка, Іллінецького р-ну, Вінницької обл. визнав боржника банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Тушевського Ю. В., ліцензія АА № 250425 від 29.03.2002 р. м. Вінниця, тел. 8-(0432)-35-63-09. (21016, м. Вінниця, вул. 40-річчя Перемоги, 27-А, кімн. 57).

Товарна біржа «Центр нерухомості» проводить торги з реалізації:

— Профілакторій «Дубрава», власність ДП «Ензим», розташований за адресою: Вінницька обл., Тростянецький р-н, м. Ладижин. Стартова ціна — 430 000,00 грн., у т. ч. ПДВ.

Торги відбудуться 15 липня 2004 року об 11 годині за адресою:

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2-а, к.51.

Учасникам торгів для їх реєстрації необхідно по 12 липня 2004 року подати письмову заявку та перерахувати (внести) на поточний рахунок організатора торгів Товарної біржі «Центр нерухомості» п/р 26008100870001 у Вінницькій філії АКІБ «Укрсіббанк», МФО 302645, код ЄДРПОУ 21730889, 5 % стартової ціни об'єкта, що реалізується та реєстраційний збір — 17,00 грн.

За довідками звертатись: м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2-А, к. 601, тел./факс (0432) 52-03-41.

ФЕСТИВАЛІ

У ритмі хвиль

У розважальному центрі «Сонечко» під Євпаторією змагаються кращі танцюристи України, Росії, Білорусі, Естонії, Латвії, Болгарії й Польщі. Фестиваль «Ті, що біжать хвилями-2004» має виявити найкращих у хореографії, танцювальних й диско-шоу, сучасних естрадних й народних композиціях. Це чарівне свято пластики уже восьмий рік поспіль зростає за географією й чисельністю. А започаткували його заслужені діячі культури України Сергій та Надія Гладиші, а продовжує їх син Олександр — президент Асоціації сучасного естрадного танцю України. Нині за приз романтичної, витонченої й граціозної героїні Олександра Гріна — Фрезі Грант — борються біля семи тисяч майстрів найрізноманітніших пластичних жанрів віком від п'яти до 35 років. У програмі фестивалю й атестація суддів АСЕТУ та тренувальні збори для танцюристів з провідними тренерами України, Молдови, Польщі, Білорусі, Югославії, Італії, Угорщини.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Козацька «Чайка» припливла...

ПАМ'ЯТЬ

Позавчора на майдані Василя Стуса у Вінниці на святі козацької чайки представили легендарний човен запорізьких козаків — «Пресвяту Покрову».

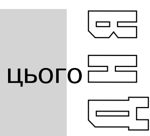
До міста над Бугом її доставили його організатори — керівники вінницького козацького полку імені Івана Богуна та львівського козацького товариства «Кіш». Фінансову підтримку в проведенні цієї акції надав міський голова Вінниці Олександр Домбровський. Кожен з учасників театралізованого дійства мав можливість почуватися справжнім козаком — поміряться силою, взяти участь у конкурсах на виконання козацьких пісень, знання традицій і обрядів запорожців та скуштувати кулешу, звареного за старовинним рецептом.

А перед тим на березі Південного Бугу відбулося відкриття пагорбу-стели, увінчаного Козацько-Мальтійським хрестом на честь відважного полковника Івана Богуна. Саме на цьому місці, стверджує генерал-хорунжий, наказний отаман вінницьких козаків Володимир Лебедевич, був польовий штаб козаків Богуна. Історики визначили це місце завдяки старезному дубові, що росте поруч.

Це вже дев'ятий пагорб козацької пам'яті, насипаний на території Вінниччини місцевими козаками. За словами В. Лебедевича, всього їх буде 12. А 13-й вінничани мають намір звести у Новгород-Сіверському, на батьківщині Івана Богуна. Його відкриття відбудеться в день відзначення 13-ї річниці незалежності України.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

цього дня

6 ЛИПНЯ

■ 1918 р. У Москві спалахнув антибільшовицький заколот лівих есерів. ■ 1927 р. ВУЦВК ухвалив постанову про забезпечення рівноправності мов та про сприяння розвиткові української культури. ■ 1927 р. В СРСР прийнято на озброєння перший танк масового виробництва Т-16. ■ 1934 р. У Парижі помер Нестор Махно. ■ 1958 р. У Києві відкрито Виставку досягнень народного господарства УРСР (нині — Виставковий центр). ■ 1971 р. Помер видатний американський музикант Луї Армстронг.

Велопробігом по чотирьох кордонах

ознаменували естафету олімпійського вогню на Закарпатті

У найзахіднішій з областей України спортивні заходи розпочалися велосипедним марафоном. Стартував він 5 липня о 9 годині на українсько-польському кордоні поблизу села Лубні Великоберезнянського району. Далі маршрут марафону проліг до Малого Березного та Ужгорода (українсько-словацький кордон), Чопа, Берегова (українсько-угорський кордон), села Дякова (українсько-румунський кордон) і фінішував на площі Театральній в Ужгороді. Символічний олімпійський вогонь вулицями міста пронесли найкращі спортсмени області і, звичайно, учасники олімпійських ігор фристайлісти Станіслав Кравчук і Енвер Аблаєв. О 21 годині смолоскип передано олімпійському чемпіонові з футболу заслуженому майстрові спорту СРСР Йосипу Беці. Він запалив вогонь у спеціальній чаші.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

ЄВРО-2004

Адмірал Отто і «золотий» ангел Еллади

Футбол. Португалія. Євро-2004. **Фінальний матч. Португалія—Греція. 0:1 Гол:** Харістеас, 57.

Португалія: Рікарду, Андраде, Коштінья (Руй Кошта, 60), Фігу, Паулета (Нуну Гомеш, 74), Мігель (Феррейра, 43), Нуну Валенте, Рікардо Корвальо, Роналду, Маніше, Деку. **Тренер** — Луїш Феліпе Сколарі.

Греція: Нікополідіс, Сейтарідіс, Деллас, Басінас, Загоракіс, Яннакопулос (Внетідіс, 77), Харістеас, Фіссас, Врізас (Пападопулос, 81), Капсіс, Кацураніс. Тренер — Отто Рехагель.

Арбітр — Маркус Мерк (Німеччина).

4 липня. Лісабон. Стадіон «Луж». 62 865 глядачів.

Справді золотим виявився удар головою у польоті Ангелоса Харістеаса, який зробив Грецію чемпіоном Європи! Важко повірити в це. Адже перед початком турніру в Португалії фаворитами називали зовсім інших. Однак підопічні Отто Рехагеля начебто не чули нічого, грали заповзято й азартно, доводячи свої претензії і честолюбність.

У минулому Рехагель вигравав Кубок УЄФА і два чемпіонати Німеччини з бременським «Вердером» і ще раз першість бундесліги — з «Кайзерслаутерном». Власну профпридатність він яскраво довів, вивівши греків з групи. Хоча старт у кваліфікації команда провалила, почавши з поразок від Іспанії та України.

Після невдачі на НСК «Олімпійський» гер Отто попросив підопічних не звертати уваги на критику. Греки виграли всі шість відбіркових матчів, що залишилися. Здолали господарів Євро-2004 в зустрічі відкриття турніру, а в плей-оф вибили з боротьби збірні Франції та Чехії.

Головним секретом успіхів збірної Греції слід вважати те, що Рехагелю вдалося з талановитих гравців створити по-справжньому згуртовану команду. «Греки сильні індивідуально, але зовсім не вміють діяти командно», — наголошував Рехагель на початку своєї грецької кар'єри. «Останні три роки ми працюємо під гаслом «один за всіх і всі за одного», — ці слова німецький фахівець сказав нещодавно.

Сьогодні в Німеччині вболівальники засмучені, либонь, не менше, ніж їхні колеги в Португалії. Адже бундестім на цьому турнірі був просто ніякий — блідий і невиразний. Тому німцям особливо боляче, що до «золотої» гавані грецький корабель привів саме німецький футбольний адмірал Отто Рехагель.

Звичайно, нас тішить те, що збірна України, як уже згадувалося, обіграла команду Греції в Києві (2:0) на старті відбіркового турніру Євро-2004. Та головне не те, як починати змагання, а те, як фінішувати. І тут греки — абсолютні тріумфатори. А ще вони — наші суперники у відбірковому турнірі чемпіонату світу-2006...

В. Б.

Українська принцеса Уїмблдону

Катерина — перша

Теніс. Лондон. **Уїмблдонський турнір.** Фінальні поєдинки. **Жінки.** Марія Шарапова (Росія) — Сирена Вільямс (США). 6:1, 6:4. Чоловіки. Роже Федерер (Швейцарія) — Енді Роддік (США). 4:6, 7:5, 7:6 (7:3), 6:4.

А нас найбільше цікавили змагання юніорок. І недарма, бо в них блискуче виступила киянка Катерина Бондаренко. У фіналі вона виграла в Анни Іванович (Сербія і Чорногорія) — 6:4, 6:7(2:7), 6:2.

Отже, вперше в історії українська спортсменка виграла Уїмблдон! Поки що юніорський, але перспективи в 17-річної Бондаренко неабиякі. Вона — продовжувачка знаменитої тенісної династії. Її батьки й тітка — тренери, а старші сестри Валерія та Альона — діючі тенісистки. Вони її кумири, як і німкеня Штеффі Граф.

Катерина вже виступала в півфіналах юніорських турнірів «Ролан Гаррос» і «US open». Її перемога в Лондоні — великий крок на шляху до найбільших вершин.

— Я і не мріяла про такий підсумок, — сказала новоспечена чемпіонка. — Але перемога в півфіналі над сіяною під першим номером Мікаелою Крайчек з Нідерландів додала сил...

— Які плани на майбутнє?

— Грати в дорослих турнірах. Мені в серпні виповниться вісімнадцять, і я зможу грати без обмеження. У дорослому рейтингу я поки що 311-а. Тому прагнутиму потрапити спершу до сотні найсильніших у світі. Років за три — увійти до чільної двадцятки і поступово зростати...

Равіль Сафіуллін:
«Відвертати увагу на дрібниці немає часу»

Футбол. Київ. Підсумки сезону-2003/2004 в Україні було підбито на XIII конференції ПФЛ. З доповіддю виступив президент ліги, народний депутат Равіль Сафіуллін. «Ми вже звикли до того, що інтрига в перегонах за золоті медалі в чемпіонаті зберігається до останнього туру. Так було й цього разу. Щоправда, впродовж другого кола чемпіонату кілька разів здавалося, що все найцікавіше залишилося позаду. Та вогонь боротьби за лідерство, що ніби згасав, розгорявся з новою силою. Зрештою, як і торік, першим на фініш прийшло київське «Динамо». Чи закономірний його черговий успіх? Безперечно, якщо навіть головні конкуренти визнали, що в сезоні, котрий завершився, динамівці були сильніші», — сказав президент ПФЛ.

Не оминув доповідач проблеми ліцензування клубів. Він, зокрема, навів приклад Шотландії, де один клуб вигравав два роки поспіль турнір у першій лізі, але перепустки до Прем'єр-ліги так і не отримав. Чому? А тому, що його інфраструктура не відповідала вимогам ліцензування. І в Україні, як запевнив Равіль Сафович, підхід буде не менш принциповий.

— Усі ми хочемо зробити наші команди сильнішими, класнішими, щоб вітчизняний футбол посів належне місце в Європі та світі, — сказав насамкінець пан Сафіуллін. — Але це стане можливо лише тоді, коли всі, хто працює у футболі, об'єднають зусилля. Якщо ми прагнемо процвітання українського футболу, то ділити нам нема чого. Попереду надто багато роботи, щоб відвертати увагу на дрібниці...

Равіль Сафіуллін зачитав листи директора фірми «Umbro» в Україні Ростислава Броншваля на адресу клубів «Закарпаття» (Ужгород) та «Металіст» (Харків), котрі повернулися до вищої ліги. В них повідомлялося про подарунок цим колективам — по двадцять м'ячів «Select» (гатунку суперклас). До речі, Ростислав Валентинович розповів, що саме такими тренується і грає збірна Данії — наш стартовий суперник у відбірковому циклі чемпіонату світу-2006. Тому свого часу такі м'ячі було передано і збірній України.

На конференції оголосили імена лауреатів сезону (за версією ПФЛ), що завершився. Отже, найкращими стали: футболістом — Валентин Белькевич («Динамо»), тренером — Євген Кучеревський («Дніпро»), арбітром — Ігор Іщенко (Київ).

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ⓟ Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн, для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна. Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» Зам. 3011121. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos